แนวทางการดำเนินงานตามพันธกรณีอนุสัญญาคุ้มครองมรดกโลก และการจัดเตรียมเอกสารการขอขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งมรดกโลก

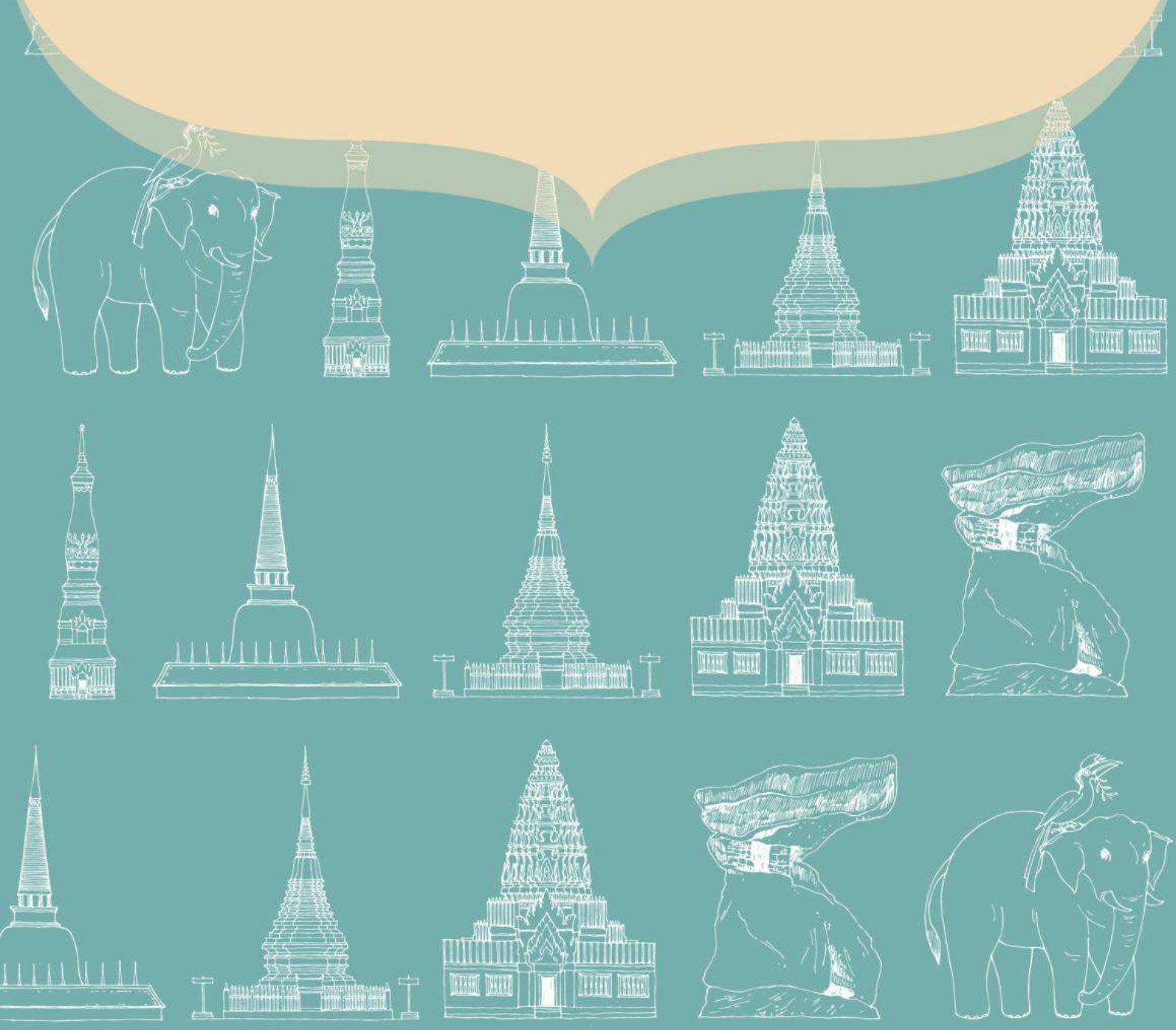

สำนักงานนโยบายและ
แผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร

สำนักงานนโยบายและ
แผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร

แนวทางการดำเนินงานตามพันธกรณีอนุสัญญาคุ้มครองมรดกโลก
และ
การจัดเตรียมเอกสารการขอขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งมรดกโลก

สำนักงานนโยบายและ
แผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร

แนวทางการดำเนินงานตามพันธกรณีอนุสัญญาคุ้มครองมรดกโลก
และ
การจัดเตรียมเอกสารการขอขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งมรดกโลก

- **จัดทำโดย** กองจัดการสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม
  สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
  60/1 ซอยพิบูลวัฒนา 7 ถนนพระราม 6
  แขวงพญาไท เขตพญาไท กรุงเทพฯ 10400
  โทรศัพท์ 0 2265 6585 โทรสาร 0 2265 6578

  คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
  31 ถนนหน้าพระลาน แขวงพระบรมมหาราชวัง
  เขตพระนคร กรุงเทพฯ 10200

- **ที่ปรึกษา** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เด่น วาสิกศิริ
- **แปล-เรียบเรียง** เกรียงไกร เกิดศิริ - นันทวรรณ ม่วงใหญ่ - อิสรชัย บูรณะอรรจน์ - ปาริฉัตร พรหมสวัสดิ์ - กุลพัชร์ เสนีวงศ์ ณ อยุธยา
- **บรรณาธิการ** เกรียงไกร เกิดศิริ
- **กองบรรณาธิการ** กุลพัชร์ เสนีวงศ์ ณ อยุธยา - ปัทม์ วงค์ประดิษฐ์ – Nittha Bounpany สิริชัย ร้อยเที่ยง - ลัคนา จีบแก้ว – อภัสนันท์ ทองใบ - วรรณทิพย์ ทรัพย์อินทร์
- **ออกแบบรูปเล่ม** อิสรชัย บูรณะอรรจน์ - กุลพัชร์ เสนีวงศ์ ณ อยุธยา
- **ภาพปก** กุลพัชร์ เสนีวงศ์ ณ อยุธยา
- **พิมพ์ที่** อี.ที.พับลิชชิ่ง ซ.ลาดพร้าว 101 แขวงคลองจั่น เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร 10240
- **พิมพ์ครั้งแรก** พฤษภาคม 2561
- **ISBN** 978-974-641-706-8

ข้อมูลทางบรรณานุกรม
สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. **แนวทางการดำเนินงานตามพันธกรณีอนุสัญญาคุ้มครองมรดกโลก และการจัดเตรียมเอกสารการขอขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งมรดกโลก. 2561**

1. มรดกโลก | World Heritage
2. อนุสัญญาคุ้มครองมรดกโลก | The World Heritage Convention

ISBN 978-974-641-706-8

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ที่ปรึกษา

1. ดร.รวีวรรณ ภูริเดช	เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
2. พุฒิพงศ์ สุรพฤกษ์	รองเลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
3. อินทิรา เอื้อมลฉัตร	ผู้อำนวยการกองจัดการสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและศิลปกรรม

คณะกรรมการกำกับโครงการ

1. กรพินธุ์ พยัคฆประการณ์	นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการพิเศษ
2. ศิริชัย เรืองฤทธิ์	นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการพิเศษ
3. มัณฑนา ศิริวรรณ	นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการพิเศษ
4. สวนิต เทียมทินกฤต	นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการพิเศษ
5. วรนิจ ไกรพินิจ	นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ
6. ทิพาวรรณ รักสงบ	นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ
7. จารุนันท์ ชุ่มจิตต์	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

1. ดร. เกรียงไกร เกิดศิริ	หัวหน้าโครงการ
2. ผศ.ดร. สุพิชชา โตวิวิชญ์	ผู้เชี่ยวชาญด้านการมีส่วนร่วม
3. กุลพัชร์ เสนีวงศ์ ณ อยุธยา	ผู้เชี่ยวชาญด้านการมีส่วนร่วม
4. กึกก้อง เสือดี	ผู้เชี่ยวชาญด้านนิเวศวิทยา
5. อิสรชัย บุรณะอรรจน์	ผู้เชี่ยวชาญด้านนิเวศวิทยา
6. ดร. ปฏิพล ยอดสุรางค์	ผู้เชี่ยวชาญด้านการอนุรักษ์และการจัดการวัฒนธรรม
7. ปัทม์ วงค์ประดิษฐ์	ผู้เชี่ยวชาญด้านการอนุรักษ์และการจัดการวัฒนธรรม
8. ปาริฉัตร พรหมสวัสดิ์	ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการการท่องเที่ยว
9. ทรงวาด สุขเมืองมา	ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการการท่องเที่ยว
10. วรพจน์ บุญความดี	ผู้เชี่ยวชาญด้านวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม
11. ผศ. เด่น วาสิกสิริ	ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาศาสตร์ (ด้านการแปล)
12. ดร.นันทวรรณ ม่วงใหญ่	ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาศาสตร์ (ด้านการแปล)

คำนำ

แหล่งมรดกโลกเป็นสมบัติร่วมกันของมนุษยชาติ โดยมีรัฐภาคีสมาชิกที่แหล่งมรดกโลกดังกล่าวนั้นตั้งอยู่ทำหน้าที่เป็นผู้ปกป้องรักษาให้คุณค่าโดดเด่นอันเป็นสากลนั้นธำรงอยู่คู่กับแหล่งมรดกโลกเพื่อเป็นต้นทุนอันสำคัญของมนุษยชาติในการเรียนรู้ นอกจากนี้ แหล่งมรดกโลกยังมีคุณประโยชน์ในด้านต่างๆ มากมาย อาทิ คุณค่าด้านสังคมวัฒนธรรม คุณค่าด้านเศรษฐกิจ ตลอดจนความภาคภูมิใจของผู้คนทั้งในรัฐภาคีสมาชิก และมนุษยชาติ

จากคุณค่าดังที่กล่าวมาสังเขปข้างต้น สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในฐานะหน่วยประสานงานกลางอนุสัญญาคุ้มครองมรดกโลก เล็งเห็นความสำคัญในการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินการตามอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองมรดกโลกทางวัฒนธรรมและทางธรรมชาติให้กับทุกภาคส่วน เพื่อสร้างความตระหนักรู้ในคุณค่าอันจะนำไปสู่การอนุรักษ์และพัฒนาแหล่งมรดกโลกอย่างยั่งยืนต่อไป นอกจากนี้ กระบวนการเสนอแหล่งมรดกทางวัฒนธรรมและธรรมชาติเพื่อขอรับการขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งมรดกโลกนั้น มีขั้นตอนที่มีรายละเอียดจำนวนมากและมีความซับซ้อน ตลอดจนมีความเกี่ยวข้องกับหน่วยงานในทุกระดับทั้งระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และระดับนานาชาติ และยังใช้เวลาที่ยาวนานกว่าจะสัมฤทธิ์ผล และเมื่อได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งมรดกโลกแล้ว ยังต้องมีการบริหารจัดการเพื่อธำรงรักษาคุณค่าโดดเด่นอันเป็นสากลตามที่ได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งมรดกโลก และมีการประเมินสถานภาพของแหล่งตามช่วงเวลาที่กำหนด

ด้วยเหตุปัจจัยดังกล่าวจึงมีความจำเป็นที่ต้องเสริมสร้างความรู้ และความเข้าใจต่อผู้เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จึงจัดทำหนังสือ *"แนวทางการดำเนินงานตามพันธกรณีอนุสัญญาคุ้มครองมรดกโลก และการจัดเตรียมเอกสารการขอขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งมรดกโลก"* ขึ้นเพื่อเป็นกลไกในการเผยแพร่ความรู้ให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่แหล่งมรดกโลก หรือแหล่งมรดกทางวัฒนธรรม แหล่งมรดกทางธรรมชาติที่อยู่ในระหว่างการเตรียมการนำเสนอขอขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลก ภายใต้ *"โครงการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการแหล่งมรดกโลก หรือแหล่งมรดกทางวัฒนธรรมและทางธรรมชาติที่มีคุณค่าความโดดเด่นในระดับสากลอย่างยั่งยืน"*

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หวังเป็นอย่างยิ่งว่าเอกสารประกอบนี้จะเกิดประโยชน์แก่ทุกภาคส่วน ต่อไป

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กล่าวนำ

ทุกประเทศ หรือรัฐภาคีสมาชิกในอนุสัญญาฯ ย่อมปรารถนาที่จะครอบครองแหล่ง *"มรดกทางวัฒนธรรม"* และ *"มรดกทางธรรมชาติ"* ที่ได้รับการยกย่องให้เป็นแหล่ง *"มรดกโลก"* อยู่ในอาณาบริเวณของรัฐของตน นอกจากเป็นเครื่องแสดงเกียรติภูมิของรัฐผู้ครอบครองและปกป้องคุ้มครองสมบัติอันล้ำค่าของมวลมนุษยชาติแล้ว แหล่งมรดกโลกดังกล่าวนั้นยังเป็นต้นทุนสำคัญสำหรับการเรียนรู้และทำความเข้าใจความหลากหลายทางวัฒนธรรมในกรณีที่เป็นแหล่งมรดกทางวัฒนธรรม ตลอดจนคุณค่าของความหลากหลายทางชีวภาพอันส่งผลต่อความมั่นคงของมนุษยชาติในกรณีที่เป็นแหล่งมรดกทางธรรมชาติ นอกจากนี้ แหล่งมรดกโลกยังเป็นส่วนหนึ่งของกลไกในเพิ่มและพัฒนาคุณภาพชีวิตผ่านการกระจายรายได้จากการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์

อย่างไรก็ตาม การที่แหล่งมรดกทางวัฒนธรรม หรือแหล่งมรดกทางธรรมชาติ จะได้รับยกย่องว่ามีคุณค่าคู่ควรกับการเป็นแหล่งมรดกโลกนั้น ก็มีระเบียบ กฎเกณฑ์ และแนวทางปฏิบัติต่างๆ หลายประการ ตลอดจนมีการกำหนดช่วงเวลาในดำเนินการที่เคร่งครัด เพราะฉะนั้น หน้าที่ของรัฐภาคีสมาชิก นอกจากจะต้องดำเนินการศึกษาวิจัยในบริบทด้านต่างๆ เกี่ยวกับแหล่งมรดกทางวัฒนธรรมและแหล่งมรดกทางธรรมชาติ ตามหลักวิชาการและศาสตร์ที่เป็นที่น่าเชื่อถือเพื่อนำไปสู่การถอดรหัสองค์ความรู้ในแง่มุมต่างๆ และจัดทำคำแถลงการคุณค่าโดดเด่นอันเป็นสากลแล้ว รัฐภาคีสมาชิกยังต้องมีหน้าที่ปฏิบัติเรื่องต่างๆ ให้เป็นไปตามกฎเกณฑ์โดยเฉพาะในประเด็นว่าด้วยการบริหารจัดการ และการอนุรักษ์ เพื่อให้สังคมมีความเชื่อมั่นว่า หากแหล่งดังกล่าวนั้นได้รับการยกย่องเป็นแหล่งมรดกโลกแล้ว คุณค่าโดดเด่นอันเป็นสากลที่ได้แถลงไว้จะไม่เสื่อมถอยคุณค่าลง

จากเหตุผลดังกล่าวมาข้างต้น จึงมีความจำเป็นต้องเตรียมความพร้อมต่อหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชนที่เกี่ยวข้องกับการขับเคลื่อนส่งเสริมให้แหล่งมรดกทางวัฒนธรรม และแหล่งมรดกทางธรรมชาติที่มีเป้าหมายในการเสนอเพื่อรับการพิจารณานั้นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และสัมฤทธิ์ผล ทำให้ผู้วิจัยเล็งเห็นความจำเป็นในการแปลเนื้อหาบางส่วนที่สำคัญจากเอกสารหลักที่เป็นหัวใจหลักของการเสนอแหล่งมรดกทางวัฒนธรรม และแหล่งมรดกทางธรรมชาติเพื่อรับพิจารณาเป็นแหล่งมรดกโลก คือ *"Convention Concerning the Protection of the World Cultural and Natural Heritage"* เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเบื้องต้นเกี่ยวกับมรดกโลก ตลอดจนแนวทางการคุ้มครองป้องกันคุณค่าโดดเด่นอันเป็นสากลของแหล่ง และเอกสาร *"Operational Guidelines for the Implementation of the World Heritage Convention"* ซึ่งได้ดำเนินการแปลในเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการกระบวนการนำเสนอแหล่งเพื่อขอรับการพิจารณา ด้วยหวังว่าจะเกิดประโยชน์ต่อผู้เกี่ยวข้องต่อไป

ผู้วิจัยและแปลเรียบเรียง

อนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองมรดกโลกทางวัฒนธรรมและทางธรรมชาติ

หมวดที่ 1 คำจำกัดความเกี่ยวกับมรดกทางวัฒนธรรม และธรรมชาติ 17

หมวดที่ 2 การคุ้มครองป้องกันมรดกทางวัฒนธรรมและมรดกทางธรรมชาติในระดับชาติ และระดับนานาชาติ 18

หมวดที่ 3 คณะกรรมการระหว่างรัฐบาลเพื่อการคุ้มครองป้องกันมรดกโลกทางวัฒนธรรม และทางธรรมชาติ 20

หมวดที่ 4 กองทุนเพื่อการคุ้มครองป้องกันมรดกโลกทางวัฒนธรรมและทางธรรมชาติ 24

หมวดที่ 5 เงื่อนไขและการเตรียมการความช่วยเหลือระหว่างประเทศ 26

หมวดที่ 6 แผนงานการศึกษา 29

หมวดที่ 7 รายงาน 29

หมวดที่ 8 หมวดสุดท้าย 30

เอกสารแนวทางการอนุวัตตามอนุสัญญาคุ้มครองมรดกโลก

I. บทแนะนำ (Introduction)

I.A แนวทางการดำเนินการตามอนุสัญญาว่าด้วยมรดกโลก 33

I.B อนุสัญญามรดกโลก 34

I.C รัฐภาคีสมาชิกของอนุสัญญาว่าด้วยมรดกโลก 35

I.D ที่ประชุมสมัชชาภาคีสมาชิกของอนุสัญญามรดกโลก 37

I.E คณะกรรมการมรดกโลก 37

I.F สำนักงานเลขานุการคณะกรรมการมรดกโลก 39

I.G องค์กรที่ปรึกษาของคณะกรรมการมรดกโลก 40

I.I ผู้มีส่วนร่วมในการปกป้องคุ้มครองแหล่งมรดกโลก 42

I.J อนุสัญญา ข้อเสนอแนะ และโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวเนื่อง 43

II. แหล่งมรดกโลก (The World Heritage List)

II.A นิยามของมรดกโลก 45

II.B ความเป็นตัวแทน ความสมดุล และความน่าเชื่อถือของบัญชีรายชื่อแหล่งมรดกโลก 47

สารบัญ

เอกสารแนวทางการอนุวัตตามอนุสัญญาคุ้มครองมรดกโลก (ต่อ)

II.C บัญชีรายชื่อเบื้องต้น (Tentative Lists) 52
II.D หลักเกณฑ์การพิจารณาความมีคุณค่าโดดเด่นในระดับสากล 55
II.E ความครบถ้วนสมบูรณ์และความเป็นของแท้ดั้งเดิม 56
II.F การปกป้องคุ้มครอง และการบริหารจัดการ 59

III. กระบวนการขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งมรดกโลก (Process for the Inscription of Properties on the World Heritage List)

III.A การเตรียมเสนอเพื่อรับการพิจารณาขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งมรดกโลก 63
III.B รูปแบบและสารบัญของเอกสารเพื่อนำเสนอขอรับการพิจารณาขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งในบัญชีรายชื่อมรดกโลก 65
III.C ข้อกำหนดของเอกสารเพื่อนำเสนอขอรับการพิจารณาขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งในบัญชีรายชื่อมรดกโลกประเภทอื่นๆ 69
III.D การลงทะเบียนการนำเสนอเพื่อขอรับการพิจารณา 71
III.E การประเมินเอกสารเพื่อนำเสนอขอรับการพิจารณาขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งในบัญชีรายชื่อมรดกโลก โดยองค์กรที่ปรึกษา 71
III.F การถอนเอกสารนำเสนอเพื่อขอรับการพิจารณาขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งในบัญชีรายชื่อมรดกโลก 74
III.G มติของคณะกรรมการมรดกโลก 74
III.H การเสนอเพื่อรับการพิจารณาภายใต้ความเร่งด่วน 76
III.I การปรับเปลี่ยนแนวเขตตามข้อกำหนดในการใช้ประโยชน์ หรือการเปลี่ยนชื่อแหล่งมรดกโลก 77
III.J ตารางเวลาในการดำเนินการในภาพรวม 79

ภาคผนวก 1 แบบฟอร์มการลงนามและการให้สัตยาบันโดยรัฐภาคี 83
ภาคผนวก 2 การยื่นเสนอขอขึ้นทะเบียนแหล่งเข้าสู่บัญชีรายชื่อเบื้องต้น 87
ภาคผนวก 3 แบบฟอร์มรายละเอียดข้อมูลของแหล่งที่ใช้ประกอบการยื่นขอขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลก 91

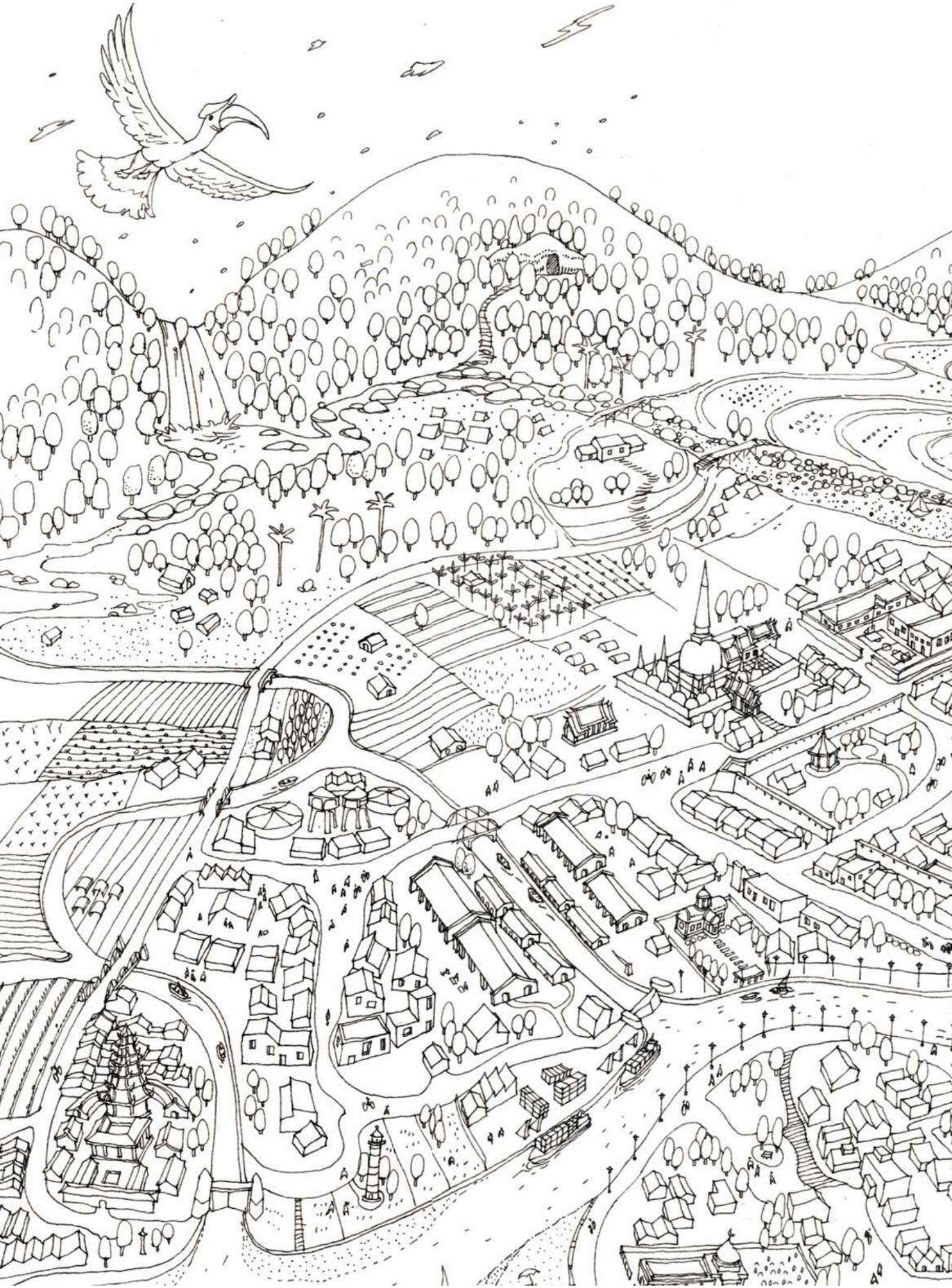

ตราสัญลักษณ์ มรดกโลก (World Heritage Logo)

"สิ่งที่มนุษย์สร้างสรรค์อันหมายตรงถึงว่า มรดกทางวัฒนธรรมนั้น จำต้องอยู่ภายใต้วงล้อมของสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ โดยไม่อาจแยกขาดออกจากกันได้นั่นเอง"

เส้นวงกลม	เป็นตัวแทน ของธรรมชาติ
สี่เหลี่ยม	เป็นตัวแทนของ ผลลัพธ์จากการสร้างสรรค์ของมนุษย์
รูปทรงกลม	เป็นเครื่องหมายการคุ้มครองโลกเพื่อให้เป็นมรดกแก่มวลมนุษยชาติ

ตราสัญลักษณ์ล้อมรอบด้วยอักษร 3 ภาษา คือ ภาษาอังกฤษ (WORLD HERITAGE) ภาษาฝรั่งเศส (PATRIMOINE MONDAIL) และภาษาของประเทศนั้นๆ

ตราสัญลักษณ์ *"มรดกโลก (World Heritage Logo)"* ออกแบบโดย Michel Olyff ศิลปินชาวเบลเยี่ยม ถูกนำมาใช้อย่างเป็นทางการในการประชุมมรดกโลกเมื่อปีพ.ศ.2521 | ค.ศ. 1978 ตราสัญลักษณ์ดังกล่าวประกอบขึ้น โดยมีรูป *"วงกลม"* เป็นสัญลักษณ์แทนสิ่งที่บังเกิดขึ้นเองโดย *"ธรรมชาติ"* จึงจะมีรูปทรงขั้นพื้นฐานอยู่ในรูปของทรงกลมอยู่เสมอๆ สำหรับรูป *"สี่เหลี่ยม"* มีความหมายแทน *"สิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น"* เนื่องจากเป็นรูปทรงที่ไม่ปรากฏขึ้นเองตามธรรมชาติ เพราะฉะนั้น รูปสี่เหลี่ยมที่ซ้อนอยู่ในรูปวงกลมจึงมีความหมายถึง *"สิ่งที่มนุษย์สร้างสรรค์อันหมายถึงมรดกทางวัฒนธรรมใดๆนั้น ย่อมมีความจำเป็นต้องอยู่ภายใต้วงล้อมของสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ โดยไม่อาจแยกขาดออกจากกันได้"*

มรดกโลก | World Heritage[1]

มรดกเป็นสิ่งตกทอดมาจากอดีตที่เราใช้ชีวิตอยู่ร่วมด้วยในปัจจุบันและเราได้ส่งผ่านไปยังอนุชนรุ่นหลังทั้งมรดกทางวัฒนธรรมและมรดกธรรมชาติต่างถือเป็นทรัพยากรที่ไม่อาจทดแทนได้ สิ่งดังกล่าวจะทำหน้าที่เป็นต้นทุนอันสำคัญในการดำรงอยู่และการสร้างแรงบันดาลใจแก่มนุษยชาติทั้งในปัจจุบัน และต่อเนื่องไปในอนาคต

สถานที่อันเป็นเอกลักษณ์ และมีความหลากหลาย เช่น ผืนป่าเซเร็งเกติ (Serengati)[2] ในแอฟริกาตะวันออก เหล่าพีระมิดแห่งอียิปต์ แนวโขดปะการังเกรตแบร์ริเออร์รีฟ (Great Barrier Reef)[3] แห่งทวีปออสเตรเลียและมหาวิหารบาโรคแห่งลาตินอเมริกาต่างก็เป็นส่วนหนึ่งของเกิดขึ้นของมรดกแห่งโลกใบนี้

สิ่งที่ทำให้มรดกโลกมีความหมายเป็นพิเศษก็คือ การเป็นเครื่องมือในระดับสากลที่ก้าวข้ามผ่านแนวคิดพรมแดนรัฐชาติ เนื่องจากโดยหลักการแล้ว *"มรดกโลก | Word Heritage"* นั้นเป็นสมบัติของมนุษยชาติทุกคน โดยไม่คำนึงว่าแหล่งดังกล่าวนั้นตั้งอยู่ในเขตพรมแดนของประเทศใด มนุษยชาติผ่านประสบการณ์มาอย่างยาวนานและหลากหลายมิติ มีทั้งช่วงเวลาที่เต็มไปด้วยสันติภาพและก่อให้เกิดทั้งการสร้างสรรค์และการพัฒนา ทว่าในขณะเดียวกันนั้นในหน้าประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติก็ยังเต็มไปด้วยการรบราฆ่าฟันและการทำลายล้าง มนุษยชาติได้สูญเสียมรดกทางวัฒนธรรมไปจำนวนมากด้วยสาเหตุแห่งสงคราม ทั้งในระดับมหัพภาคที่ส่งผลกระทบกว้างขวางไปทั่วโลก และสงครามกลางเมืองอันเนื่องมาจากความขัดแย้งภายในประเทศที่เกิดขึ้นในที่ต่างๆ ผลพวงแห่งสงครามจึงเป็นประวัติศาสตร์บาดแผลของมนุษย์ที่ไม่น่าจดจำ แต่ทว่าจำเป็นต้องบันทึกไว้เป็นบทเรียนเพื่อแสวงหาวิธีในการป้องกันไม่ให้เหตุอันรุนแรงนั้นเกิดขึ้นอีกในหน้าประวัติศาสตร์มนุษยชาติ ด้วยเหตุแห่งความวิตกกังวลดังกล่าว จึงนำมาสู่การกำหนดท่าทีระหว่างกันของนานาอารยประเทศภายหลังจากสิ้นสุดของสงครามโลกครั้งที่ 2

---

[1] ในการเรียบเรียงเนื้อหาว่าด้วย *"มรดกโลก"* ในเอกสารเล่มนี้ ใช้ข้อมูลเอกสารเผยแพร่ต่างๆ ของคณะกรรมการมรดกโลก รวมทั้ง ข้อมูลที่เผยแพร่ในเวปไซต์มรดกโลก เข้าถึงข้อมูลจาก https://whc.unesco.org

[2] "ผืนป่าเซรังกาติ (Serengeti)" ครอบคลุมพื้นที่ทางเหนือของแทนซาเนีย และทางตะวันตกเฉียงใต้ของเคนย่า ซึ่งในเขตเคนย่านั้นเรียกผืนป่าเซเร็งเกตินี้ว่า "มาไซมาร่า (Maasai Mara)" ผืนป่าครอบคลุมพื้นที่ราว 30,000 ตารางกิโลเมตร นับเป็นผืนป่าที่มีความหลากหลายทางชีวภาพของชนิดพันธุ์สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมขนาดใหญ่ที่มีการย้ายถิ่นไปมาในเขตป่านี้ จนผืนป่าแห่งนี้ได้รับการยกย่องให้เป็นหนึ่งในเจ็ดของสิ่งมหัศจรรย์ของทวีปแอฟริกา และเป็นหนึ่งในสิบของแหล่งท่องเที่ยวนิเวศของโลก

[3] แนวปะการัง (Great Barrier Reef) เป็นโขดหินปะการังมีความยาวกว่า 2,000 กิโลเมตร อยู่ทางตอนใต้ของทะเลคอรัล หรืออยู่ทางตะวันออกของทวีปออสเตรเลีย อันเป็นแหล่งรวมความหลากหลายทางชีวภาพของชนิดพันธุ์สัตว์น้ำที่สำคัญยิ่ง

และเริ่มต้นการร่างอนุสัญญาระหว่างประเทศฉบับหนึ่งที่จัดทำขึ้นเพื่อพิทักษ์มรดกของมนุษยชาติในสภาวการณ์แห่งสงคราม คือ *"อนุสัญญาสำหรับการคุ้มครองสมบัติทางวัฒนธรรมในกรณีที่มีความขัดแย้งทางอาวุธ (the Convention for the Protection of Cultural Property in the Event of Armed Conflict)"* ซึ่งรู้จักกันในนามของ *"อนุสัญญากรุงเฮก ปีค.ศ. 1954 (1954 Hague Convention)"* โดยมีพื้นฐานแนวคิดที่ว่า

> *"ความเสียหายที่เกิดขึ้นกับสมบัติทางวัฒนธรรมซึ่งไม่ว่าจะเป็นของผู้ใด นับตั้งแต่ใครคนใดคนหนึ่งได้สร้างสรรค์งานชิ้นนั้น และเผยแพร่สู่สาธารณะ นั่นก็คือความเสียหายที่เกิดขึ้นกับมรดกทางวัฒนธรรมของมวลมนุษยชาติ"*

การนิยามมรดกทางวัฒนธรรมดังกล่าวนั้นได้ครอบคลุมถึงมรดกสิ่งสรรค์สร้างที่ *"เคลื่อนย้ายได้ (Movable)"* ซึ่งหมายถึง ชิ้นงานที่เกิดขึ้นจากความสนใจในแง่ของประวัติศาสตร์ และสุนทรียภาพ, ผลงานศิลปะ, ตัวอย่างหรือสิ่งสะสมทางวิทยาศาสตร์, หนังสือ หรือเอกสารจดหมายเหตุที่สำคัญ หรือแม้กระทั่งผลลัพธ์ของการทำซ้ำสิ่งต่างๆ ที่กล่าวมาข้างต้น และ *"สิ่งเคลื่อนย้ายไม่ได้ (Immovable)"* ได้แก่ สถาปัตยกรรมที่เป็นอนุสรณ์ที่มีคุณค่าทางศิลปะและประวัติศาสตร์ ทั้งที่เกี่ยวพันกับศาสนา หรือประชาชน; แหล่งโบราณคดี; ย่านอาคาร เป็นต้น

ด้วยกระแสของการพัฒนาด้วยการสร้างสิ่งก่อสร้างขนาดใหญ่โดยมีนัยเพื่อการชลประทาน ของ *"เขื่อนสูงอาสวาน (Aswan High Dam)"* ซึ่งการเกิดขึ้นของเขื่อนดังกล่าวจะส่งผลกระทบให้แหล่งโบราณคดีจำนวนมากมายบริเวณลุ่มน้ำไนล์ตอนบนต้องจมหายไปใต้บาดาลตลอดกาล

อย่างไรก็ตาม ในปีพ.ศ.2503 | ค.ศ.1960 *"องค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization)"* หรือ *"ยูเนสโก (UNESCO)"* โดยความร่วมมือของรัฐภาคีสมาชิกต่างๆ จึงได้เข้าให้ความช่วยเหลือ *"มหาวิหารอัมบูซิมเบล และไฟเล (The Temple Complexes of Abu Simbel and Philae)"* โดยดำเนินการย้ายมหาวิหารทั้งสองขึ้นไปตั้งไว้บนหน้าผาที่พ้นจากระดับที่น้ำท่วมถึง

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าโครงการรื้อย้ายแหล่งโบราณคดีมหาวิหารอัมบูซิมเบลและไฟเลในครั้งนั้นจะประสบความสำเร็จอย่างสูง แต่ทว่าในประชุมนานาชาติอิโคโมส ครั้งที่ 15 ณ เมืองซีอาน ประเทศจีน ซึ่งมีการพิจารณาหารือและผลักดันให้มีการประกาศแนวทางการอนุรักษ์ในประเด็นที่ว่าด้วย *"ที่ตั้ง (Setting)"* ทำให้กระบวนทัศน์ของการอนุรักษ์มีความเปลี่ยนแปลงไป โดยการรื้อย้ายที่ตั้งของแหล่งมรดกกลายเป็นแนวทางที่ไม่เหมาะสมสำหรับการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมอีกต่อไป แม้ว่าจะสามารถรักษาสภาพทางกายภาพของแหล่งได้อย่างสมบูรณ์ก็ตาม

จากหมุดหมายความร่วมมือในระดับนานาชาติในครั้งนั้น องค์การยูเนสโกได้เล็งเห็นแนวทางประสานความร่วมมือระหว่างรัฐภาคีต่างๆ โดยใช้แนวคิดเรื่องการบริหารจัดการมรดกของมนุษยชาติร่วมกันเพื่อความยั่งยืน ในการนั้นองค์การยูเนสโกจึงใช้กลไกของธรรมนูญภายใต้ข้อบัญญัติที่กำหนดให้มีภารกิจหน้าที่ในการพิทักษ์รักษา การศึกษาความรู้ และเผยแพร่ความรู้ในการอนุรักษ์และคุ้มครองป้องกันมรดกของมนุษยชาติ โดยการจัดทำอนุสัญญาระหว่างประเทศในการประชุมใหญ่องค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติสมัยสามัญ ครั้งที่ 17 ณ กรุงปารีส โดยที่ประชุมมีมติให้ก่อตั้งกลไกในการดำเนินงาน และมีมติรับรอง *"อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการคุ้มครองมรดกโลก (The World Heritage Convention)"* ในวันที่ 17 พฤศจิกายน พ.ศ.2515 | ค.ศ.1972

โดยมีสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณามรดกของมนุษยชาติทั้งมรดกทางธรรมชาติและมรดกทางวัฒนธรรม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการส่งเสริมการมองโลกอย่างเป็นองค์รวมระหว่าง *"มนุษย์"* กับ *"สิ่งแวดล้อม"* ภายใต้แนวคิดของ *"มรดกแห่งมวลมนุษยชาติ"* แต่ทว่าเมื่อมีการเสนอชื่อแหล่งมรดกโลกนั้นกลับจำแนกออกเป็นแหล่ง *"มรดกโลกทางวัฒนธรรม"* และ *"มรดกโลกทางธรรมชาติ"*

จากข้อมูลเชิงคุณค่า และความสำคัญของแหล่งมรดกทางวัฒนธรรม และมรดกทางธรรมชาติเป็นเหตุผลักดันให้ *"องค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ | ยูเนสโก (The United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization | UNESCO)"* พยายามสร้างกลไกในการบ่งชี้ การปกป้องคุ้มครอง การอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรม และธรรมชาติที่มีอยู่รอบโลกใบนี้ด้วยการพิจารณาในคุณค่าโดดเด่นอันเป็นสากลของแหล่งดังกล่าวนั้นที่มีต่อมนุษย์ในรูปแบบของสนธิสัญญานานาชาติ เรียกว่า "อนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองมรดกโลกทางวัฒนธรรมและทางธรรมชาติ | Convention Concerning the Protection of the World Cultural and Natural Heritage" ซึ่งได้ยกร่างอนุสัญญาขึ้นโดยยูเนสโก ในปีพ.ศ.2515 | ค.ศ.1972

พันธกิจของคณะกรรมการมรดกโลก

องค์การการศึกษาวิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ | ยูเนสโก (The United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization | UNESCO) ได้พยายามสร้างกลไกในการบ่งชี้ การคุ้มครองป้องกัน การอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรม และธรรมชาติที่มีอยู่รอบโลกใบนี้ด้วยการพิจารณาในคุณค่าโดดเด่นอันเป็นสากลของแหล่งดังกล่าวนั้นที่มีต่อมนุษย์ ในรูปแบบของสนธิสัญญานานาชาติ เรียกว่า *"อนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองมรดกโลกทางวัฒนธรรมและทางธรรมชาติ | Convention Concerning the Protection of the World Cultural and Natural Heritage"* โดยยกร่างขึ้นโดยยูเนสโก ในปีพ.ศ.2515 | ค.ศ.1972

ทั้งนี้ คณะกรรมการมรดกโลก ได้กำหนดพันธกิจของตนไว้ดังนี้

- ส่งเสริมให้รัฐภาคีสมาชิกลงนามในอนุสัญญาเพื่อให้แน่ใจว่าจะมีการปกป้องรักษาแหล่งมรดกทางธรรมชาติ และวัฒนธรรม

- ส่งเสริมให้รัฐภาคีสมาชิกวางแผนการบริหารจัดการแหล่ง และระบบการจัดทำรายงานสถานะการอนุรักษ์แหล่งมรดกโลกที่อยู่ในความดูแลของรัฐภาคีสมาชิก

- จัดเตรียมความช่วยเหลือเร่งด่วนสำหรับแหล่งมรดกโลกที่ตกอยู่ในสภาวะอันตราย

- ส่งเสริมประชาชนมีส่วนร่วมในการปกป้องคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมและธรรมชาติ

- ส่งเสริมให้รัฐภาคีสมาชิกนำเสนอแหล่งที่ตั้งอยู่ภายในขอบเขตพรมแดนของรัฐภาคีสมาชิกเพื่อขอรับการพิจารณาขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งมรดกโลก

- ช่วยเหลือรัฐภาคีสมาชิกในการพิทักษ์รักษาแหล่งมรดกโลกด้วยการสนับสนุนเทคนิค และการอบรมเพื่อสร้างความเชี่ยวชาญ

- สนับสนุนรัฐภาคีสมาชิกในการสร้างสำนึกสาธารณะผ่านกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับการอนุรักษ์แหล่งมรดกโลก

- ส่งเสริมความร่วมมือในระดับนานาชาติในการอนุรักษ์แหล่งมรดกโลกทางวัฒนธรรม และธรรมชาติ

อนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองมรดกโลกทางวัฒนธรรมและทางธรรมชาติ
Convention Concerning the Protection of the World Cultural and Natural Heritage

"อนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองมรดกโลกทางวัฒนธรรมและทางธรรมชาติ | Convention Concerning the Protection of the World Cultural and Natural Heritage" ถือเป็นหัวใจหลักสำคัญของแนวคิด และแนวทางปฏิบัติว่าด้วยแหล่ง "มรดกทางวัฒนธรรม" และ "แหล่งมรดกทางธรรมชาติ" ที่ได้รับการขึ้นทะเบียนใน "บัญชีรายชื่อแหล่งมรดกโลก | World Heritage List" โดยยกร่างขึ้นโดยยูเนสโก ในปีพ.ศ.2515 | ค.ศ. 1972

ข้อสำคัญของอนุสัญญาฯ คือ การบูรณาการแนวคิดเรื่องการอนุรักษ์ธรรมชาติ และการพิทักษ์รักษามรดกทางวัฒนธรรม กล่าวคือ อนุสัญญาฉบับนี้อยู่บนฐานความคิดเรื่องปฏิสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม และพื้นฐานในการอนุรักษ์ทั้งสองประเด็นอย่างสมดุล

ทั้งนี้ ในเอกสาร *"ประกาศบูดาเปสต์ พ.ศ.2545 | Budapest Declaration (2002)"* ได้ให้ข้อมูลวัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ของอนุสัญญามรดกโลกว่ามี 4 ประเด็น คือ *"ความน่าเชื่อถือ | Credibility"* *"การอนุรักษ์ | Conservation"* *"การสร้างขีดความสามารถ | Capacity Building"* และ *"การสื่อสาร | Communication"* และด้วยสถานการณ์ทางสังคมในปัจจุบันซึ่งไม่อาจมองข้าม *"ความเป็นชุมชน | Communities"*

ในการนี้ จึงมีการเพิ่มเติมประเด็นดังกล่าวไปในวัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ของอนุสัญญามรดกโลก เมื่อปีพ.ศ.2550 | ค.ศ.2007 ในการประชุมที่กรุงไครสต์เชิร์ช ประเทศนิวซีแลนด์ นับเป็น *"C"* ลำดับที่ *"5"* ของวัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ของอนุสัญญามรดกโลก

อนุสัญญามรดกโลกได้กำหนดหน้าที่ของรัฐภาคีสมาชิกในการจำแนกแหล่งที่มีศักยภาพของแหล่ง และมีหน้าที่ปกป้องคุ้มครองและอนุรักษ์แหล่งให้คงสภาพ โดยการลงนามในอนุสัญญา ทั้งนี้ หน้าที่ชองรัฐภาคีสมาชิกนั้นไม่เพียงแต่จะต้องดูแลอนุรักษ์แหล่งมรดกโลกที่อยู่ในขอบเขตรัฐของตนแล้ว รัฐภาคีสมาชิกยังต้องทำหน้าที่ในการอนุรักษ์แหล่งมรดกอื่นๆ ทั้งทางธรรมชาติและทางวัฒนธรรม ที่แม้ว่าจะไม่ได้มีสถานะเป็นแหล่งมรดกโลกควบคู่ไปด้วย ทั้งนี้ รัฐภาคีสมาชิกต้องส่งเสริมให้เกิดการบูรณาการแผนการปกป้องคุ้มครองแหล่งมรดกทางธรรมชาติ และวัฒนธรรมในการวางแผนและการวางผังต่างๆ ด้วย รวมไปถึงยังต้องมีการจัดเตรียมเจ้าหน้าที่และการบริการต่างๆแก่ผู้มาเยือนแหล่งมรดกโลก ตลอดจนมีการวิจัยพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคนิควิธีด้านการอนุรักษ์ และการวางแผนการชี้วัดประเมินผล โดยมีผลักดันให้มรดกทางธรรมชาติและวัฒนธรรมเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวันของผู้คนในชุมชน

นอกจากนี้ ยังมีประเด็นเกี่ยวเนื่องกับ "กองทุนมรดกโลก | World Heritage Fund" เพื่อการบริหารจัดการภายใต้เงื่อนไขการให้ความช่วยเหลือด้านเงินทุนสำหรับแหล่งมรดกโลกตามความจำเป็นเร่งด่วน อนุสัญญาฯ ยังกำหนดพันธะกิจผูกผันของรัฐภาคสมาชิกให้ต้องการจัดทำรายงานประจำปีเพื่อรายงานสถานการณ์การอนุรักษ์ของแหล่งมรดกโลกต่างๆ ที่อยู่ในความดูแลต่อคณะกรรมการมรดกโลก ซึ่งรายงานต่างๆ มีความสำคัญต่อการทำงานของคณะกรรมการในการติดตามประเมินสถานภาพต่างๆ ของแหล่ง การตัดสินใจในกิจกรรมเฉพาะที่มีความจำเป็น และจัดการปัญหาต่างๆ ที่มีอยู่ได้อย่างเหมาะสม

นอกจากนี้ รัฐภาคีสมาชิกยังมีหน้าที่ในการสร้างจิตสำนึก และการรับรู้สาธารณะให้แก่ประชาชนในเรื่องเกี่ยวกับแหล่งมรดกโลก อันเป็นการส่งเสริมและขับเคลื่อนให้เกิดการปกป้องคุ้มครองแหล่งมรดกโลกทั้งทางตรงและทางอ้อมผ่านการให้ความรู้และข้อมูลต่างๆ

ประวัติโดยย่อของอนุสัญญา

แนวคิดในการผลักดันความเคลื่อนไหวในระดับนานาชาติเพื่อการอนุรักษ์แหล่งมรดกเกิดขึ้นภายหลังเหตุการณ์สงครามโลกครั้งที่ 1 ซึ่งอนุสัญญามรดกโลกได้พัฒนาขึ้นจากกระแสความเคลื่อนไหวในช่วงเวลาดังกล่าวในสองแนวทาง คือ การพิทักษ์รักษาแหล่งมรดกทางวัฒนธรรม และกระแสการอนุรักษ์ธรรมชาติ สำหรับการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรม เป็นกระแสที่เกิดขึ้นในแวดวงวิชาการระดับนานาชาติ โดยเฉพาะเหตุการณ์การตัดสินใจก่อสร้างเขื่อนอาสวานในอียิปต์ของประเทศอียิปต์และซูดาน ซึ่งเมื่อเขื่อนสร้างแล้วเสร็จจะทำให้ทะเลสาบเหนือเขื่อนนั้นท่วมท้นแหล่งมรดกทางวัฒนธรรมอียิปต์ที่สำคัญ หลายแหล่ง อันจุดเริ่มต้นให้เกิดความร่วมมือในระดับนานาชาติขึ้นเพื่อดำเนินการยกย้ายศาสนสถานอัมบูชิมเบล และฟิลเลเพื่อให้พ้นจากพื้นที่น้ำท่วมของทะเลสาบเหนือเขื่อน ซึ่งสิ้นค่าใช้จ่ายแปดสิบล้านเหรียญโดยได้รับการบริจาคจากรัฐภาคีสมาชิก 50 ประเทศ เหตุการณ์ดังกล่าวแสดงถึงการรวมพลังในการร่วมรับผิดชอบในการอนุรักษ์คุณค่าโดดเด่นอันเป็นสากลของแหล่งมรดกวัฒนธรรม และนำไปสู่ความร่วมมือในระดับนานาชาติในพิทักษ์รักษาแหล่งมรดกโลกอื่นๆ อาทิ เวนิสและทะเลสาบโดยรอบ (Venice and its Lagoon) ในอิตาลี แหล่งซากโบราณคดีโมเฮ็นโจดาโร (Archaeological Ruins at Moenjodaro) ในปากีสถาน และแหล่งศาสนสถานบูโรบูโดและองค์ประกอบ (Borobodur Temple Compounds) ในอินโดนีเซีย เป็นต้น

ทั้งนี้ ในการขับเคลื่อนโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับมรดกทางวัฒนธรรมขององค์การยูเนสโกนั้น ได้รับความร่วมมือกับสภาการโบราณสถานระหว่างประเทศ (the International Council on Monuments and Sites | ICOMOS) เพื่อเตรียมเอกสารเพื่อการปกป้องรักษามรดกทางวัฒนธรรม

การเชื่อมโยงการปกป้องรักษามรดกทางวัฒนธรรมกับมรดกทางธรรมชาติ

แนวคิดในการบูรณการการอนุรักษ์แหล่งวัฒนธรรมกับธรรมชาติเข้าด้วยกัน เริ่มต้นมาจากการประชุมที่กรุงวอชิงตัน ประเทศสหรัฐอเมริกา เมื่อปีพ.ศ.2508 | ค.ศ. 1965 ซึ่งเป็นการประชุมภายใต้ความร่วมมือของนานาชาติในการประชุมว่าด้วย “แหล่งธรรมชาติและทิวทัศน์ที่งดงามเป็นเลิศ และแหล่งประวัติศาสตร์ของปัจจุบัน และอนาคตของประชาคมโลก (The World's Superb Natural and Scenic Areas and Historic Sites for the Present and the Future of the Entire World Citizenry)” ต่อมาในปีพ.ศ.2511 | ค.ศ.1968 “สหภาพสากลว่าด้วยการอนุรักษ์ (the International Union for Conservation of Nature) หรือ ไอยูซีเอ็น (IUCN)” ได้พัฒนาข้อเสนอต่อสมาชิก และได้นำเสนอข้อเสนอดังกล่าวในที่ประชุมสหประชาชาติว่าด้วยมนุษย์และสิ่งแวดล้อม (Human and Environment) ที่กรุงสตอกโฮล์ม ประเทศสวีเดน ซึ่งความเคลื่อนไหวทั้งสองประการดังกล่าวนับเป็นหมุดหมายสำคัญต่อการพัฒนามุมมองต่อสิ่งแวดล้อมทางวัฒนธรรมและธรรมชาติในระดับสากล ซึ่งต่อมาได้พัฒนาเป็นอนุสัญญาว่าด้วยมรดกโลกที่ยกร่างเสนอในที่ประชุมสามัญในปีพ.ศ.2515 | ค.ศ.1972 ซึ่งมีหัวใจสำคัญในการพิจารณาประเด็นทางธรรมชาติ และวัฒนธรรมอย่างครบถ้วน และสมดุล

คุณประโยชน์ของการลงนามเข้าร่วมอนุสัญญาฯ คือ การเข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนที่มีความตระหนักรู้ในคุณค่าการอนุรักษ์ในระดับนานาชาติที่มีต่อคุณค่าโดดเด่นอันเป็นสากลของแหล่งมรดกทั้งทางธรรมชาติและวัฒนธรรม

ทั้งนี้ การเข้าร่วมของรัฐภาคีสมาชิกในอนุสัญญามรดกโลกนั้น จึงหมายถึงความร่วมมือในการปกป้องคุ้มครองและการสร้างความหวงแหนต่อมรดกโลกทางธรรมชาติและวัฒนธรรมที่จะร่วมแบ่งปันความร่วมมือและสัญญาร่วมกันในการพิทักษ์รักษาสิ่งที่ทรงคุณค่านี้ไปต่อยังอนุชนรุ่นหลัง ทั้งนี้ ความภาคภูมิใจของประชาชนในรัฐภาคีสมาชิกเกิดขึ้นจากการมีส่วนร่วมในการพิทักษ์รักษามรดกของมนุษยชาติผ่านกลไกของการลงนามในอนุสัญญา และยิ่งมีมากขึ้นเมื่อแหล่งมรดกทั้งทางธรรมชาติ และวัฒนธรรมที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ของรัฐของตนได้รับการยกย่องขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งมรดกโลก (World Heritage List) ซึ่งกระบวนการดังกล่าวนั้นช่วยสร้างเสริมสำนึกในการกระบวนการพิทักษ์รักษามรดก

หัวใจหลักของการลงนามในอนุสัญญาฯ คือ การมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศต่างๆ ให้สามารถเข้าถึง *"กองทุนมรดกโลก (World Heritage Fund)"* ซึ่งในแต่ละปีมีเม็ดเงินในกองทุนประมาณ 4 ล้านเหรียญที่สามารถให้ความช่วยเหลือต่อรัฐภาคีสมาชิกในการวินิจฉัย จำแนก จัดเตรียมข้อมูลต่างๆ สำหรับการนำเสนอข้อมูลของแหล่ง การปกป้องคุ้มครอง และการประชาสัมพันธ์ให้แหล่งมรดกโลกเป็นที่รับทราบในวงกว้าง ตลอดจนยังเป็นกองทุนที่สามารถให้ความช่วยเหลือเร่งด่วนในกรณีที่มีความต้องการอนุรักษ์โดยเร่งด่วนอันเป็นผลกระทบทางลบมาจากการกระทำของมนุษย์ เช่น ภัยสงคราม หรือการชำรุดพังทลายอันเป็นภัยมาจากธรรมชาติ เช่น อุทกภัย วาตภัย และแผ่นดินไหว ในกรณีที่แหล่งมรดกโลกนั้นได้รับการขึ้น *"บัญชีแหล่งมรดกโลกที่อยู่ในภาวะอันตราย (List of World Heritage in Danger)"* ซึ่งทั้งหน่วยงานระดับชาติผู้เป็นเจ้าของพื้นที่และหน่วยงานระดับนานาชาติต้องมีส่วนในการดูแลแหล่งดังกล่าวอย่างใกล้ชิดเพื่อปลดแหล่งออกจากสถานะสภาวะอันตราย

แนวคิดว่าด้วย *"แหล่งมรดกโลก"* ในปัจจุบันเข้าใจกันดีว่าจะมีศักยภาพต่อการดึงดูดความร่วมมือระดับนานาชาติให้เข้ามามีส่วนร่วมในการศึกษาวิจัย และการอนุรักษ์ ตลอดจนการได้รับความช่วยเหลือด้านเงินทุนสำหรับการอนุรักษ์แหล่งมรดกโลกจากช่องทางต่างๆ

นอกจากนี้ การขึ้นทะเบียนแหล่งมรดกโลกยังมีประโยชน์ในแง่มุมอื่นๆ อาทิ การดำเนินการปฏิบัติใช้แผนการบริหารจัดการที่ออกแบบไว้อย่างเหมาะสมสอดคล้องกับบริบทแวดล้อม โดยมีฐานความคิดของการธำรงรักษา *"คุณค่าโดดเด่นอันเป็นสากล (Outstanding Universal Value)"* ของแหล่งไว้ ทั้งนี้ ในการแผนการบริหารจัดการดังกล่าวนั้นต้องมีการกำหนดตัวชี้วัด และการประเมินผลกลไกการขับเคลื่อนกิจกรรมให้เป็นไปตามแผนการที่วางไว้ ซึ่งกระบวนการต่างๆ ข้างต้นจะได้รับการสนับสนุนทั้งในแง่ของผู้เชี่ยวชาญเทคนิควิธีต่างๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับการอนุรักษ์จากระดับนานาชาติต่อแหล่งมรดกโลกในพื้นที่ต่างๆ

สุดท้าย การขึ้นทะเบียนแหล่งมรดกโลกยังดึงดูดให้เกิดการสร้างสำนึกสาธารณะที่มีต่อแหล่งมรดกโลกและคุณค่าโดดเด่นอันเป็นสากลต่างๆ ตลอดจนกิจกรรมการท่องเที่ยวในแง่มุมต่างๆ ในแหล่งทั้งนี้ การบริหารจัดการการท่องเที่ยวจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการวางแผนรับมือผลกระทบทางลบ โดยเคารพหลักการแนวคิดเรื่องการท่องเที่ยวยั่งยืน การท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นนั้นจะสร้างให้เกิดทรัพยากรหลากมิติรวมทั้งรายได้จากการท่องเที่ยวที่จะกระจายลงสู่แหล่งมรดกโลก ตลอดจนชุมชน และเศรษฐกิจท้องถิ่น

อนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองมรดกโลก ทางวัฒนธรรม และมรดกทางธรรมชาติ

อนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองมรดกโลก ทางวัฒนธรรม และมรดกทางธรรมชาติ

(Convention Concerning the Protection of the World Cultural and Natural Heritage)

รับรองโดย การประชุมสมัยสามัญครั้งที่ 17
ขององค์การเพื่อการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ
กรุงปารีส 16 พฤศจิกายน พ.ศ.2515 | ค.ศ.1972

ในการประชุมใหญ่สมัยสามัญครั้งที่ 17 ขององค์การเพื่อการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ ณ กรุงปารีส สาธารณรัฐฝรั่งเศส ระหว่างวันที่ 17 ตุลาคม ถึง 21 พฤศจิกายน พ.ศ.2515 | ค.ศ.1972 ที่ประชุมรับทราบในประเด็นว่า

แหล่งมรดกทางวัฒนธรรมและมรดกทางธรรมชาติถูกคุกคามเพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้ ไม่ได้มีมูลเหตุจากการประเด็นทางวัฒนธรรมเพียงอย่างเดียว แต่ยังมีสาเหตุมาจากการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขทางสังคมและเศรษฐกิจซึ่งยิ่งทำให้ความเปลี่ยนแปลงดังกล่าวนั้นรุนแรงขึ้น และเหตุประการหลังยิ่งทำให้เงื่อนไขปรากฏการณ์ความเสียหายนั้นรุนแรงมากขึ้นหรือเสื่อมสูญลง

ที่ประชุมพิจารณาเห็นว่า ความเสื่อมโทรมลง หรือเสื่อมสูญไปของมรดกทางวัฒนธรรม หรือมรดกทางธรรมชาติ จะเกิดเป็นสภาวะอันน่าวิตกกังวลที่สืบเนื่องมาจากมรดกต่างๆ ของมนุษยชาติถูกทำลายลงไป

ที่ประชุมพิจารณาเห็นว่า การปกป้องคุ้มครองแหล่งมรดกในระดับรัฐนั้น บ่อยครั้งไม่อาจดำเนินการได้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์ เนื่องมาจากข้อจำกัดด้านทรัพยากรประเภทต่างๆ ทั้งด้านเศรษฐกิจ วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีของรัฐอันเป็นที่ตั้งของแหล่งมรดก

อ้างถึง ธรรมนูญแห่งองค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ ซึ่งมีข้อบัญญัติให้มีพันธกิจในการทำนุบำรุง เพิ่มพูน และเผยแพร่องค์ความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์และคุ้มครองป้องกันแหล่งมรดกโลก และเสนอแนะต่อรัฐต่างๆ ที่ให้ความสำคัญจากการลงนามในอนุสัญญาฯ

ที่ประชุมฯ พิจารณาเห็นว่า อนุสัญญาฯ ระหว่างประเทศที่มีอยู่นั้น ต่างมีข้อเสนอและและมติที่เกี่ยวเนื่องที่แสดงให้เห็นถึงการให้ความสำคัญต่อแหล่งมรดกทางวัฒนธรรม และแหล่งมรดกทางธรรมชาติของมนุษยชาติ ในการพิทักษ์รักษาแหล่งอันเป็นเอกลักษณ์และไม่อาจสามารถหาสิ่งใดทดแทนได้เพื่อเป็นสมบัติของมนุษยชาติ

ที่ประชุมฯ พิจารณาเห็นว่า ส่วนต่างๆของแหล่งมรดกทางวัฒนธรรม และแหล่งมรดกทางธรรมชาติต่างมีคุณค่าโดดเด่นอันเป็นสากลที่มีความน่าสนใจ และต้องการการปกป้องคุ้มครองในฐานะของการเป็นส่วนหนึ่งของมรดกโลกของมนุษยชาติ

ที่ประชุมฯ พิจารณาเห็นว่า เกิดการคุกคามต่อแหล่งมรดกทางวัฒนธรรม และแหล่งมรดกทางธรรมชาติในรูปแบบใหม่ๆ อย่างต่อเนื่อง และรุนแรงมากขึ้น ซึ่งเป็นหน้าที่ของประชาคมนานาชาติที่จะมีส่วนร่วมในการปกป้องคุ้มครองแหล่งมรดกทางวัฒนธรรม และแหล่งมรดกทางธรรมชาติที่มีคุณค่าโดดเด่นอันเป็นสากล ด้วยการระดมความช่วยเหลือด่างๆ อย่างเต็มกำลัง แม้ว่าแหล่งดังกล่าวนั้นจะไม่ได้มีความเกี่ยวข้องกับรัฐนั้นก็ตาม

ที่ประชุมฯ พิจารณาเห็นว่า วัตถุประสงค์สำคัญในการรับรองบทบัญญัติฉบับใหม่ในรูปแบบของอนุสัญญาเพื่อจัดตั้งระบบที่มีประสิทธิภาพในการปกป้องคุ้มครองมรดกทางวันธรรมและมรดกทางธรรมชาติที่มีคุณค่าโดดเด่นอันเป็นสากล, อันเป็นการจัดการที่หนักแน่นและใช้ระเบียบวิธีทางวิทยาศาสตร์สมัยใหม่

ที่ประชุมฯ ตัดสินใจ, ในการประชุมสมัยสามัญครั้งที่ 6 เพื่อพิจารณาประเด็นคำถามต่างๆ และเห็นสมควรจัดตั้งอนุสัญญาระดับนานาชาติขึ้น

มติ, รับรอง อนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองมรดกโลกทางวัฒนธรรมและทางธรรมชาติ เมื่อวันที่ 16 พฤศจิกายน พ.ศ.2515 | ค.ศ.1972

หมวดที่ 1
คำจำกัดความเกี่ยวกับมรดกทางวัฒนธรรม และธรรมชาติ

มาตราที่ 1

วัตถุประสงค์ของอนุสัญญา, เนื้อหาต่อจากนี้จะเกี่ยวข้องกับ *"มรดกวัฒนธรรม"*

อนุสรณ์สถาน (Monuments) ได้แก่ ผลงานการสร้างสรรค์ทางสถาปัตยกรรม, ผลงานประติมากรรม และจิตรกรรมที่มีความเป็นเลิศ หรือโครงสร้างของแหล่งโบราณคดี จารึก ถ้ำที่อยู่อาศัย ตลอดจนการผสมผสานองค์ประกอบต่างๆ อันทำให้เกิดคุณค่าโดดเด่นเป็นสากลในมุมมองทางประวัติศาสตร์ ศิลปะ หรือวิทยาศาสตร์;

กลุ่มอาคาร (Group of Building) กลุ่มของสิ่งก่อสร้างที่สร้างแยกจากกัน หรือสร้างต่อเนื่องกัน โดยลักษณะทางสถาปัตยกรรมหรือความสอดคล้องกลมกลืน หรือที่ตั้งในภูมิทัศน์ ซึ่งมีคุณค่าโดดเด่นเป็นสากลในมุมมองทางประวัติศาสตร์ ศิลปะ หรือวิทยาศาสตร์;

แหล่ง (Sites) ผลงานสร้างสรรค์ของมนุษย์ หรือ การผสมผสานร่วมกันระหว่างธรรมชาติและมนุษย์ และรวมถึงแหล่งโบราณคดีซึ่งมีคุณค่าโดดเด่นอันเป็นสากลในมุมมองด้านประวัติศาสตร์ สุนทรียภาพ, ชาติพันธุ์วิทยา หรือมานุษยวิทยา

มาตราที่ 2

วัตถุประสงค์ของอนุสัญญา, เนื้อหาต่อจากนี้จะเกี่ยวข้องกับ *"มรดกธรรมชาติ"* :

คุณลักษณะทางธรรมชาติ ซึ่งประกอบด้วยการก่อรูปทางกายภาพและทางชีวภาพแบบเดี่ยวและกลุ่ม ซึ่งมีคุณค่าโดดเด่นอันเป็นสากลในมุมมองทางสุนทรียภาพ หรือวิทยาศาสตร์;

คุณลักษณะทางธรณีวิทยา และการก่อรูปของธรณีสัณฐาน และขอบเขตพื้นที่ซึ่งเป็นถิ่นฐานของสายพันธุ์สัตว์และพืชที่กำลังตกอยู่ในสภาวะถูกคุกคาม ซึ่งเป็นชนิดพันธุ์ที่มีคุณค่าโดดเด่นอันเป็นสากลในมุมมองทางวิทยาศาสตร์ หรือการอนุรักษ์;

แหล่งทางธรรมชาติ หรือขอบเขตพื้นที่ซึ่งมีคุณค่าโดดเด่นเป็นสากล ในมุมมองทางวิทยาศาสตร์ การอนุรักษ์ หรือความงดงามตามธรรมชาติ.

มาตราที่ 3

ภารกิจของรัฐภาคีแห่งอนุสัญญาฯ ในการวินิจฉัยรายละเอียด และวิเคราะห์ความแตกต่างของแหล่งมรดก ตามที่ระบุไว้ในมาตรา 1 และ 2 ในขอบเขตดินแดนแห่งรัฐของตน.

ทั้งนี้ เป็นหน้าที่ของรัฐภาคีสมาชิกแห่งอนุสัญญาฯ ที่ต้องจัดทำการศึกษาวินิจฉัยแหล่ง และการเขียนพรรณนาให้เห็นถึงความแตกต่างของแหล่งที่ตั้งอยู่ในขอบเขตดินแดนแห่งรัฐตน ตามที่ระบุไว้ในมาตรา 1 และ 2.

หมวดที่ 2
การคุ้มครองป้องกันมรดกทางวัฒนธรรมและมรดกทางธรรมชาติในระดับชาติและระดับนานาชาติ

มาตราที่ 4

หน้าที่ของรัฐภาคีสมาชิกตามอนุสัญญาฯ ต้องดำเนินการวินิจฉัยแหล่ง การคุ้มครองป้องกัน การอนุรักษ์ การนำเสนอ และการส่งต่อแหล่งมรดกวัฒนธรรม และธรรมชาติที่ตั้งอยู่ในขอบเขตดินแดนแห่งรัฐตนไปยังคนรุ่นต่อไป ตามที่ระบุไว้ในมาตรา 1 และ 2 ที่ตั้งอยู่ในดินแดนของตนเพื่อสืบทอดไปสู่คนรุ่นต่อไปในอนาคต ทั้งต้องการดำเนินการโดยตลอดโดยการใช้ทรัพยากรต่างๆ ของตน และสามารถรับความช่วยเหลือและความร่วมมือบางส่วนจากนานาชาติตามความเหมาะสม ทั้งในประเด็นเฉพาะ การสนับสนุนด้านการเงิน ด้านศิลปะ ด้านวิทยาศาสตร์ และด้านเทคนิควิธี และสิ่งอื่นๆ ที่อาจจะมี.

มาตราที่ 5

รัฐภาคีสมาชิกต้องสร้างความเชื่อมั่นว่าจะสร้างกลไกที่มีประสิทธิภาพและมีความต่อเนื่องในการชี้วัดว่ามีการปกป้องคุ้มครอง การอนุรักษ์ และการนำเสนอแหล่งมรดกทางวัฒนธรรม และแหล่งมรดกทางธรรมชาติ ที่ตั้งอยู่ในขอบเขตดินแดนของรัฐภาคีสมาชิก ทั้งนี้ รัฐภาคีสมาชิกในอนุสัญญานี้ ควรจะพยายามมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ในการดำเนินการต่างๆ ที่กล่าวมาข้างต้น โดยดำเนินการตามความเหมาะสมกับบริบทของตน:

(a) กำหนดนโยบายสามัญ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทำให้มรดกทางวัฒนธรรมและมรดกทางธรรมชาติเกิดประโยชน์ต่อวิถีของชุมชน และบูรณาการการป้องป้องคุ้มครองมรดก และขับเคลื่อนไปสู่การวางแผนการดำเนินการต่างๆ อย่างครอบคลุม;

(b) ภายในพื้นที่ขอบเขตดินแดนแห่งรัฐภาคีสมาชิก หากยังไม่มีหน่วยงานเกี่ยวข้องรับผิดชอบ จะต้องจัดให้มีอย่างน้อยหนึ่งหน่วยงานหรือมากกว่าเพื่อดำเนินงานที่เกี่ยวเนื่องกับการปกป้องคุ้มครอง, การอนุรักษ์ และการนำเสนอมรดกทางวัฒนธรรมและมรดกทางธรรมชาติ ด้วยเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ และกระบวนการปฏิบัติงานที่เหมาะสม;

(c) พัฒนาการศึกษาและการวิจัยด้วยวิธีวิทยาศาสตร์และเทคนิควิธีการ และทดลองปฏิบัติเพื่อจำไปใช้เป็นเครื่องมือในการดำเนินการเพื่อพัฒนาศักยภาพของรัฐภาคีสมาชิกให้มีความพร้อมในการลดผลกระทบที่จะเกิดขึ้นนอันตรายและภัยคุกคามที่เกิดขึ้นต่อมรดกทางวัฒนธรรม และมรดกทางธรรมชาติ;

(d) การกำหนดมาตรการที่เหมาะสมด้านกฎหมาย วิทยาศาสตร์ เทคนิควิธี การบริหารจัดการ และการเงิน ตามความจำเป็นสำหรับการวินิจฉัยแหล่ง การปกป้องคุ้มครอง การอนุรักษ์ การนำเสนอ และการฟื้นฟูมรดก; และ

(e) สนับสนุนให้จัดตั้งหรือพัฒนาศูนย์การฝึกปฏิบัติระดับชาติหรือระดับภูมิภาค เพื่อสนับสนุนให้เกิดการวิจัยที่เป็นวิทยาศาสตร์ในการปกป้องคุ้มครอง การอนุรักษ์ และการนำเสนอมรดกทางวัฒนธรรม และมรดกทางธรรมชาติ.

มาตราที่ 6

1. ด้วยความเคารพสูงสุดต่ออำนาจอธิปไตยของรัฐภาคีสมาชิกที่มีอยู่เหนือพื้นที่ตั้งของแหล่งมรดกทางวัฒนธรรมและมรดกทางธรรมชาติ โดยปราศจากอคติใดๆ ต่อสิทธิในแหล่งตามกฎหมายของรัฐภาคีสมาชิก ดังที่ได้ระบุไว้ในมาตรา 1 และ 2 ทั้งนี้ รัฐภาคีสมาชิกในอนุสัญญาฯ พึงรับรู้ว่าการคุ้มครองป้องกันแหล่งมรดกโลกเป็นหน้าที่ของประชาคมนานาชาติในการประสานความร่วมมือ.

2. รัฐภาคีสมาชิกมีพันธะสัญญาที่ต้องปฏิบัติตามข้อบัญญัติแห่งอนุสัญญาฯ โดยต้องช่วยเหลือในการวินิจฉัยแหล่ง การปกป้องคุ้มครอง การอนุรักษ์ และการนำเสนอแหล่งมรดกทางวัฒนธรรมและมรดกทางธรรมชาติ ตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 2 และ 4 ในมาตรา 11 หากรัฐภาคีสมาชิกอันเป็นที่ตั้งของมรดกทางวัฒนธรรมและมรดกทางธรรมชาตินั้นร้องขอ.

3. รัฐภาคีสมาชิกตามอนุสัญญาฯ จะต้องละเว้นไม่ดำเนินการใดๆ ที่อาจเป็นอันตรายทั้งโดยทางตรงและโดยทางอ้อมต่อมรดกทางวัฒนธรรมและมรดกทางธรรมชาติ ตามที่ระบุไว้ในมาตรา 1 และ 2 อันตั้งอยู่ในขอบเขตดินแดนแห่งรัฐภาคีอื่น.

มาตราที่ 7

วัตถุประสงค์ของอนุสัญญา การปกป้องคุ้มครองแหล่งมรดกโลกทางวัฒนธรรมและมรดกโลกทางธรรมชาติในระดับนานาชาติมีความหมายถึงการก่อตั้งเครือข่ายความร่วมมือ และความช่วยเหลือในระดับนานาชาติ เพื่อสนับสนุนต่อรัฐภาคีสมาชิกในการดำเนินการอนุรักษ์และวินิจฉัยแหล่งมรดกทางวัฒนธรรม และมรดกทางธรรมชาติ.

หมวดที่ 3
คณะกรรมการระหว่างรัฐบาลเพื่อการคุ้มครองป้องกันมรดกโลกทางวัฒนธรรม และทางธรรมชาติ

มาตราที่ 8

1. คณะกรรมการร่วมระหว่างรัฐบาลเพื่อการปกป้องคุ้มครองคุณค่าโดดเด่นอันเป็นสากลของแหล่งมรดกทางวัฒนธรรมและทางธรรมชาติ เรียกว่า *"คณะกรรมการมรดกโลก"* จัดตั้งโดยองค์การเพื่อการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ ประกอบด้วยผู้แทนของรัฐภาคีสมาชิกในอนุสัญญาจำนวน 15 ประเทศ โดยมาจากการเลือกตั้งในการประชุมใหญ่สามัญในวาระทั่วไปขององค์การเพื่อการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ โดยจำนวนองค์ประกอบของคณะกรรมการมรดกโลกจะเพิ่มขึ้นเป็น 21 ประเทศ นับจากการประชุมใหญ่สามัญในวาระทั่วไป ซึ่งมีผลบังคับใช้กับรัฐภาคีแล้วไม่น้อยกว่า 40 ประเทศ.
2. การเลือกตั้งสมาชิกเป็นคณะกรรมการมรดกโลก จะต้องเชื่อมั่นได้ว่ามีการกระจายอย่างเท่าเทียม โดยพิจารณาจากความหลากหลายของภูมิภาค และวัฒนธรรมของโลก.
3. ผู้แทนจากศูนย์ระหว่างชาติว่าด้วยการศึกษาการอนุรักษ์และปฏิสังขรณ์สมบัติทางวัฒนธรรม (the International Centre for the Study of the Preservation and Restoration of Cultural Property : ICCROM) กรุงโรม, ผู้แทนจากสภาการโบราณสถานระหว่างประเทศ (the International Council on Monuments and Sites : ICOMOS), ผู้แทนจากสหภาพสากลว่าด้วยการอนุรักษ์ (the International Union for Conservation of Nature : IUCN), ผู้แทนอื่นๆ อาจได้รับการพิจารณาเพิ่มเติม, ตามการร้องขอจากรัฐภาคีสมาชิกในการประชุมสมัยสามัญขององค์การเพื่อการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ, ทั้งนี้ ผู้แทนขององค์กรระหว่างรัฐบาล หรือองค์กรเอกชน ซึ่งมีวัตถุประสงค์เช่นเดียวกัน สามารถเข้าร่วมการประชุมคณะกรรมการมรดกโลกในฐานะที่ปรึกษา.

มาตราที่ 9

1. สมาชิกในคณะกรรมการมรดกโลกที่เป็นผู้แทนจากรัฐภาคีสมาชิก มีวาระการดำรงตำแหน่งนับตั้งแต่วันเสร็จสิ้นในการประชุมสมัยสามัญในครั้งที่ได้รับเลือก จนถึงวันเสร็จสิ้นการประชุมสมัยสามัญในอีก 3 ครั้งถัดไป.

2. กรรมการในคณะกรรมการมรดกโลกที่ได้รับการเลือกตั้งในวาระเริ่มต้นจำนวน 1 ใน 3 จะหมดวาระลงในการประชุมสมัยสามัญครั้งถัดไปจากครั้งที่ได้รับการเลือกตั้ง ส่วนกรรมการอีก 1 ใน 3 ต่อมาจะหมดวาระลงในการประชุมสมัยสามัญครั้งที่ 2 นับจากครั้งที่ได้รับการเลือกตั้ง รายนามสมาชิกในคณะกรรมการมรดกโลกที่จะหมดวาระตามความที่ระบุข้างต้น ได้มาจากการจับฉลากโดยประธานการประชุมสมัยสามัญองค์การเพื่อการศึกษา วิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติในการเลือกตั้งของวาระเริ่มต้น.

3. สมาชิกในคณะกรรมการมรดกโลกที่เป็นผู้แทนจากรัฐภาคีสมาชิก ต้องคัดเลือกจากผู้ที่ความรู้ความสามารถในด้านมรดกทางวัฒนธรรมหรือมรดกทางธรรมชาติ.

มาตราที่ 10

1. ในการประชุมคณะกรรมการมรดกโลก จะต้องรับรองกฎระเบียบ และขั้นตอน
2. ในการประชุมคณะกรรมการมรดกโลก ในบางโอกาสอาจมีการเชิญองค์กรของรัฐ หรือองค์กรเอกชน หรือบุคคล เข้าร่วมการประชุมเพื่อให้คำปรึกษาในกรณีเฉพาะบางกรณีที่เป็นปัญหา
3. คณะกรรมการมรดกโลก อาจจัดตั้งองค์กรที่ปรึกษาเพื่อช่วยปฏิบัติงานตามภารกิจให้สัมฤทธิ์ผลได้ตามความจำเป็น

มาตราที่ 11

1. หากเป็นไปได้ รัฐภาคีสมาชิกในอนุสัญญาทุกรัฐ ควรนำเสนอรายการสำรวจ ของแหล่งซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของมรดกทางวัฒนธรรมและมรดกทางธรรมชาติที่ตั้งอยู่ในขอบเขตดินแดนของรัฐภาคีสมาชิก ซึ่งพิจารณาว่ามีความเหมาะสมที่จะได้รับการบรรจุไว้ในบัญชีรายชื่อตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 2 ของมาตรานี้ โดยนำเสนอต่อคณะกรรมการมรดกโลก โดยรายการสำรวจนี้ ถึงแม้จะยังไม่มีการพิจารณาอย่างละเอียด แต่ก็ควรผนวกเอกสารแสดงที่ตั้งและความสำคัญของแหล่งด้วย.

2. ข้อมูลพื้นฐานของรายการสำรวจที่ยื่นเสนอตามย่อหน้าที่ 1 ของมาตรานี้ คณะกรรมการมรดกโลกจะพิจารณาตีพิมพ์เผยแพร่ให้มีข้อมูลที่ทันสมัย ภายใต้ *"บัญชีรายชื่อมรดกโลก"* ซึ่งรายชื่อของแหล่งเป็นมรดกทางวัฒนธรรมและมรดกทางธรรมชาติ ตามที่ระบุไว้ในมาตรา 1 และ 2 แห่งอนุสัญญา ซึ่งพิจารณาเห็นว่ามีคุณค่าโดดเด่นในระดับสากลเป็นไปตามเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้ บัญชีรายชื่อที่เป็นปัจจุบันจะถูกเผยแพร่อย่างน้อยทุกๆ 2 ปี.

3. การพิจารณาบรรจุรายชื่อแหล่งมรดกทางวัฒนธรรม และมรดกทางธรรมชาติให้อยู่ใน *"บัญชีรายชื่อมรดกโลก"* จะต้องได้รับความยินยอมจากรัฐภาคีที่เกี่ยวข้อง ในแหล่งที่ได้รับการพิจารณาบรรจุใน *"บัญชีรายชื่อมรดกโลก"* มีที่ตั้งอยู่ในขอบเขต อำนาจอธิปไตย หรือการตัดสินของศาลมากกว่าหนึ่งรัฐภาคีสมาชิก ต้องไม่นำไปเป็นเหตุให้เกิดการโต้แย้งความชอบธรรมของรัฐภาคีสมาชิกอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องในกรณีที่มีเหตุพิพาท

4. คณะกรรมการมรดกโลก ควรจัดตั้งและเผยแพร่ *"บัญชีรายชื่อมรดกโลกในภาวะอันตราย"* ซึ่งหมายถึงบัญชีรายชื่อของมรดกโลกที่มีความจำเป็นต้องอนุรักษ์ครั้งใหญ่หรือให้ความช่วยเหลือตามการร้องขอภายใต้อนุสัญญา การขึ้นทะเบียนแหล่งบัญชีรายชื่อมรดกโลกในภาวะอันตรายต้องประมาณการค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ ทั้งนี้ บัญชีรายชื่อดังกล่าวอาจรวมแหล่งที่ถูกคุกคามอย่างวิกฤต และการคุกคามที่มูลเหตุเฉพาะเจาะจง ตัวอย่างเช่น การคุกคามอย่างรวดเร็วที่ส่งผลต่อการเสื่อมสภาพที่รุนแรงจนอาจทำให้แหล่งเสื่อมสลายลงจนสูญไป แหล่งได้รับผลกระทบจากโครงการพัฒนาขนาดใหญ่ทั้งที่เป็นโครงการของรัฐหรือเอกชน หรือความเป็นเมืองและการพัฒนาการท่องเที่ยว, การทำลายอันมีสาเหตุมาจากการเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดินหรือเจ้าของที่ดิน การเปลี่ยนแปลงที่หาสาเหตุมิได้ การปล่อยปละละเลยด้วยเหตุผลใดๆ, การจลาจลหรือความขัดแย้งในสภาวะการสงคราม, ความเสียหายขั้นวิกฤติจากอัคคีภัยที่ร้ายแรง, แผ่นดินไหว แผ่นดินถล่ม, ภูเขาไฟระเบิด, การเปลี่ยนแปลงระดับน้ำ, น้ำท่วม และกระแสคลื่น ในกรณีฉุกเฉินคณะกรรมการมรดกโลกอาจขึ้นทะเบียนแหล่งมรดกโลกดังกล่าวไว้ใน *"บัญชีรายชื่อมรดกโลกในภาวะอันตราย"* และเผยแพร่แก่สาธารณะโดยทันที.

5. คณะกรรมการมรดกโลกควรต้องกำหนดหลักเกณฑ์และรายละเอียดพื้นฐานของแหล่งมรดกทางวัฒนธรรมและมรดกทางธรรมชาติ ตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 2 และ 4 ของมาตรานี้.

6. ก่อนการปฏิเสธคำร้องขอการบรรจุไว้ในบัญชีรายชื่อใดรายชื่อหนึ่งจากสองบัญชีรายชื่อ ตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 2 และ 4 ของมาตรานี้ คณะกรรมการมรดกโลกควรจะหารือกับรัฐภาคีสมาชิก ที่แหล่งมรดกทางวัฒนธรรม และแหล่งมรดกทางธรรมชาติตั้งอยู่ในขอบเขตของรัฐภาคีสมาชิกนั้นก่อน.

7. คณะกรรมการมรดกโลกควรมีข้อตกลงกับรัฐภาคีสมาชิกที่เกี่ยวข้องในการประสานความร่วมมือและส่งเสริมการศึกษาและการวิจัยที่จำเป็น เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับการจัดทำบัญชีรายชื่อตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 2 และ 4 ของมาตรานี้.

มาตราที่ 12

ในความเป็นจริงนั้น แหล่งมรดกทางวัฒนธรรม และแหล่งมรดกทางธรรมชาติที่ยังไม่ได้ขึ้นทะเบียนในบัญชีรายชื่อทั้งสองรูปแบบตามที่ระบุไว้ในย่อหน้า ที่ 2 และ 4 ของมาตรา 11 จะยังไม่มีสถานะความหมายในเรื่องคุณค่าโดดเด่นในระดับสากล เนื่องจากบัญชีรายชื่อแหล่งมรดกโลกทั้งสองรูปแบบนั้น ต้องผนวกรวมประเด็นดังกล่าวไว้ในบัญชีรายชื่อแหล่งมรดกโลกด้วย

มาตราที่ 13

1. คณะกรรมการมรดกโลกควรได้รับและศึกษาคำร้องขอความช่วยเหลือระหว่างประเทศสำหรับแหล่งมรดกทางวัฒนธรรมและมรดกทางธรรมชาติที่ตั้งอยู่ในขอบเขตดินแดนของรัฐภาคีสมาชิก และรวมไปถึงการศึกษาความเป็นไปได้ในการขึ้นทะเบียนแหล่งในบัญชีรายชื่อ ตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 2 และ 4 ของมาตรา 11 ทั้งนี้ วัตถุประสงค์ของคำร้องขอดังกล่าว อาจเป็นประเด็นเกี่ยวกับการคุ้มครองป้องกัน การอนุรักษ์ การนำเสนอ หรือการฟื้นฟูแหล่ง

2. การร้องขอความช่วยเหลือจากหน่วยงานนานาชาติ ตามที่กล่าวในย่อหน้าที่ 1 ของมาตรานี้ ควรมีข้อมูลการวินิจฉัยแหล่งมรดกทางวัฒนธรรมและมรดกทางธรรมชาติ ตามที่ระบุไว้ในมาตรา 1 และ 2 และเมื่อผลการตรวจสอบเบื้องต้นประจักษ์แล้วการสอบถามข้อมูลขั้นถัดไปจึงเริ่มดำเนิน

3. คณะกรรมการมรดกโลก สามารถตัดสินใจว่าจะการดำเนินการเกี่ยวกับการร้องขอข้อมูลอย่างไรจึงจะเป็นไปอย่างเหมาะสม, ธรรมชาติและขอบเขตของความช่วยเหลือ และการสรุปผล ตามข้อตกลงที่จำเป็นภายใต้การรับรู้ของหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง

4. คณะกรรมการมรดกโลกสามารถจัดลำดับความสำคัญของการดำเนินงานต่างๆ โดยให้ความสำคัญกับความเร่งด่วนของการปกป้องคุ้มครองแหล่งมรดกโลกทางวัฒนธรรมและมรดกทางธรรมชาติ, ความความจำเป็นในการให้ความช่วยเหลือระดับนานาชาติ ต้องคำนึงถึงระดับของความสำคัญในการเป็นตัวแทนของสิ่งแวดล้อมธรรมชาติ หรืออัจฉริยภาพและประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติ, ความเร่งด่วนของงานที่จะต้องดำเนินการ, ทรัพยากรที่เข้าถึงได้ในขอบเขตดินแดนของรัฐภาคีสมาชิกของแหล่งมรดกที่อยู่ในสภาวะถูกคุกคาม ตลอดจนขีดความสามารถในการปกปักรักษาแหล่งมรดกบนเงื่อนไขต่างๆของรัฐภาคีนั้นเอง

5. คณะกรรมการมรดกโลก มีหน้าที่จัดทำและปรับปรุงข้อมูลต่างๆ ให้ทันสมัย และจัดพิมพ์เผยแพร่บัญชีรายชื่อมรดกทางวัฒนธรรม และมรดกทางธรรมชาติ ที่ได้รับทุนช่วยเหลือจากระดับนานาชาติ

6. คณะกรรมการมรดกโลกสามารถตัดสินใจใช้ทรัพยากรต่างๆ จากกองทุนที่จัดตั้งขึ้นตามมาตรา 15 แห่งอนุสัญญา รวมทั้งมีหน้าที่ในการแสวงหาวิธีการและดำเนินการต่างๆ อันจะเป็นประโยชน์ในการเพิ่มทรัพยากรต่างๆ ให้แก่กองทุน และใช้อย่างเกิดประโยชน์สูงสุด

7. คณะกรรมการมรดกโลก ทำหน้าที่ประสานความร่วมมือกับองค์กรระดับนานาชาติ และระดับชาติของรัฐภาคีสมาชิก และองค์กรเอกชนที่มีวัตถุประสงค์สัมพันธ์กับอนุสัญญา. เพื่อปฏิบัติงานตามแผนงานและโครงการ, คณะกรรมการอาจขอรับความร่วมมือจากองค์กรอื่นๆ โดยเฉพาะศูนย์ระหว่างชาติว่าด้วยการศึกษาการอนุรักษ์และปฏิสังขรณ์สมบัติทางวัฒนธรรม (the International Centre for the Study of the Preservation and Restoration of Cultural Property : ICCROM) กรุงโรม, ผู้แทนจากสภาการโบราณสถานระหว่างประเทศ (the International Council on Monuments and Sites : ICOMOS), ผู้แทนจากสหภาพสากลว่าด้วยการอนุรักษ์ (the International Union for Conservation of Nature : IUCN) ทั้งในระดับสาธารณะ ระดับองค์กร และระดับบุคคล

8. การตัดสินใจต่างๆ ของคณะกรรมการมรดกโลก จะต้องได้รับการสนับสนุนจากสมาชิกเสียงข้างมากที่เข้าร่วมการประชุมเป็นจำนวนไม่น้อยกว่า 2 ใน 3 ขององค์ประชุม

มาตราที่ 14

1. คณะกรรมการมรดกโลกจะได้รับความช่วยเหลือจากสำนักงานเลขานุการซึ่งได้รับการแต่งตั้ง จากผู้อำนวยการใหญ่องค์การเพื่อการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ
2. ผู้อำนวยการใหญ่องค์การเพื่อการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติจะใช้ประโยชน์อย่างเต็มศักยภาพเท่าที่เป็นไปได้จากศูนย์ระหว่างชาติว่าด้วยการศึกษาการอนุรักษ์และปฏิสังขรณ์สมบัติทางวัฒนธรรม (the International Centre for the Study of the Preservation and Restoration of Cultural Property : ICCROM) กรุงโรม, ผู้แทนจากสภาการโบราณสถานระหว่างประเทศ (the International Council on Monuments and Sites : ICOMOS), ผู้แทนจากสหภาพสากลว่าด้วยการอนุรักษ์ (the International Union for Conservation of Nature : IUCN), ในฐานะของตัวแทนที่มีความเชี่ยวชาญในศาสตร์ที่มีความสามารถและมีประสิทธิภาพในการจัดเตรียมเอกสารต่างๆ รวมทั้งระเบียบวาระการประชุม ตลอดจนรับผิดชอบในการดำเนินการต่างๆ ตามมติหรือการตัดสินใจของคณะกรรมการ

หมวดที่ 4
กองทุนเพื่อการคุ้มครองป้องกันมรดกโลกทางวัฒนธรรมและทางธรรมชาติ

มาตราที่ 15

1. กองทุนเพื่อการปกป้องคุ้มครองมรดกโลกทางวัฒนธรรมและมรดกโลกทางธรรมชาติที่มีคุณค่าโดดเด่นอันเป็นสากล เรียกว่า *"กองทุนมรดกโลก"*
2. กองทุนมรดกโลกมีลักษณะเป็นกองทุนเงินฝากที่มีกฎข้อบังคับด้านการเงินเช่นเดียวกับองค์การเพื่อการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ
3. แหล่งที่มาของกองทุนมรดกโลก ประกอบด้วย:
   (ก) ค่าธรรมเนียมรายปี และเงินบริจาคจากรัฐภาคีสมาชิกที่ลงนามในอนุสัญญา
   (ข) เงินบริจาค หรือทรัพย์สิน หรือมรดกตามพินัยกรรมที่ได้รับจาก:
      (1) รัฐอื่นๆ
      (2) องค์การเพื่อการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ องค์การอื่นๆ ภายใต้ระบบของสหประชาชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ หรือองค์กรนานาชาติอื่นๆ
      (3) หน่วยงานภาครัฐ หรือหน่วยงานเอกชน หรือบุคคลทั่วไป
   (ค) เงินเบี้ย และทรัพยากรอื่นๆ ที่เกิดจากกองทุน;
   (ง) เงินที่ได้จากการระดมทุน และการจัดกิจกรรมเพื่อหาผลประโยชน์ให้กับกองทุน; และ

(จ) ทรัพยากรอื่นๆ ที่ได้มา ทั้งนี้ภายใต้ข้อบังคับของกองทุน ซึ่งกำหนดขึ้นโดยคณะกรรมการมรดกโลก

4. การอุดหนุนเงินกองทุนและความช่วยเหลือในรูปแบบต่างๆ ตามวัตถุประสงค์ของคณะกรรมการมรดกโลกกำหนดไว้ คณะกรรมการมรดกโลกจะให้การอุดหนุนเงินกองทุนกับแผนงานหรือโครงการที่มีความชัดเจน ทั้งนี้ ในการอุดหนุนเงินกองทุนนั้นไม่อาจกำหนดเงื่อนไขทางการเมืองใดๆ ได้

มาตราที่ 16

1. ทั้งนี้ โดยปราศจากข้อผูกมัดใดๆ กับเงินบริจาคโดยสมัครใจ รัฐภาคีสมาชิกในอนุสัญญาได้รับที่จะชำระเงินเข้ากองทุนมรดกโลก 2 ปีครั้ง จำนวนเงินอุดหนุนเงินกองทุนของแต่ละรัฐภาคีจะมีวิธีคำนวณสัดส่วนเช่นเดียวกัน

   โดยการพิจารณาในการประชุมสามัญรัฐภาคีสมาชิกในอนุสัญญาฯ ซึ่งมีขึ้นระหว่างการประชุมสมัยสามัญขององค์การเพื่อการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ การตัดสินของที่ประชุมใหญ่ รัฐภาคีสมาชิกแห่งอนุสัญญาจะต้องได้รับการสนับสนุนจากสมาชิกเสียงข้างมากที่เข้าร่วมการประชุม ทั้งนี้ ซึ่งไม่ต้องประกาศผลตามความที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 2 ของมาตรานี้ หากไม่มีกรณีเป็นอย่างอื่น ค่าบำรุงประจำปีของรัฐภาคีจะเป็นจำนวนเท่ากับร้อยละ 1 ของเงินอุดหนุนประจำปีที่รัฐภาคีสมาชิกมอบให้กับองค์การเพื่อการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ

2. อย่างไรก็ตาม ทุกรัฐภาคีสมาชิกที่อ้างถึงในมาตรา 31 หรือมาตรา 32 ของอนุสัญญาฯ จะต้องแจ้งเงินสมทบให้กองทุนมรดกโลกในทันทีที่ยื่นหลักฐานการให้สัตยาบัน หรือการรับรอง หรือการภาคยานุวัติ แต่หลักปฏิบัติดังกล่าวข้างต้น จะไม่มีผลผูกพันต่อข้อบัญญัติในย่อหน้าที่ 1 ของมาตรานี้

3. รัฐภาคีสมาชิกในอนุสัญญาฯ ที่ได้ประกาศตามที่ระบุในย่อหน้าที่ 2 ของมาตรานี้ สามารถถอนคำประกาศเมื่อใดก็ได้ โดยแจ้งเพื่อทราบต่อผู้อำนวยการใหญ่องค์การเพื่อการศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ ทั้งนี้ การถอนคำประกาศจะยังไม่มีผลให้ยุติการชำระค่าบำรุงประจำของรัฐภาคีในครั้งนั้น จนกว่าจะถึงวันประชุมสมัชชารัฐภาคีแห่งอนุสัญญาครั้งถัดไป

4. เพื่อให้คณะกรรมการมรดกโลกวางแผนการดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ รัฐภาคีสมาชิกในอนุสัญญาฯ ควรแจ้งจำนวนเงินค่าบำรุงที่จะมอบให้แก่กองทุนมรดกโลกตามความที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 2 ของมาตรานี้ และชำระเงินค่าบำรุงจำนวนดังกล่าว เป็นประจำทุกๆ 2 ปีเป็นอย่างช้า นอกจากนั้น จำนวนเงินค่าบำรุงที่ชำระต้องไม่น้อยกว่าวงเงินตามเงื่อนไขของข้อบัญญัติในย่อหน้าที่ 1 ของมาตรานี้

5. รัฐภาคีสมาชิกในอนุสัญญาใดที่ค้างชำระค่าบำรุง หรือเงินบริจาคประจำปีภายในปีปฏิทินนั้น จะไม่มีสิทธิ์สมัครเข้ารับการเลือกตั้งเป็นกรรมการในคณะกรรมการมรดกโลก อย่างไรก็ตาม ความดังกล่าวข้างต้นไม่มีผลบังคับใช้กับการเลือกตั้งในครั้งแรก ทั้งนี้ ช่วงเวลาของการดำรงตำแหน่งของผู้แทนรัฐในตำแหน่งคณะกรรมการนั้นจะสิ้นสุดเมื่อมีการเลือกตั้งใหม่ อ้างถึงในมาตรา 8 ย่อหน้า 1 ของอนุสัญญาฯ

มาตราที่ 17

รัฐภาคีสมาชิกในอนุสัญญาจะต้องตัดสินใจหรือส่งเสริมให้จัดตั้งองค์กรสาธารณะของรัฐ และมูลนิธิเอกชน หรือองค์กรความร่วมมือระหว่างรัฐและเอกชนที่มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมให้มีการบริจาคเพื่อการปกป้องคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมและธรรมชาติ ตามที่ระบุไว้ในมาตรา 1 และ 2 ของอนุสัญญา

มาตราที่ 18

รัฐภาคีสมาชิกในอนุสัญญาฯ จะต้องให้ความช่วยเหลือในกิจกรรมการระดมทุนในระดับนานาชาติสำหรับกองทุนมรดกโลก ซึ่งอยู่ภายใต้การอุปถัมภ์ขององค์การเพื่อการศึกษาวิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ ตามที่ได้ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 3 ของมาตรา 15

หมวดที่ 5
เงื่อนไขและการเตรียมการความช่วยเหลือระหว่างประเทศ

มาตราที่ 19

รัฐภาคีสมาชิกอาจขอรับความช่วยเหลือระดับนานาชาติเพื่อนำเสนอแหล่งมรดกทางวัฒนธรรมหรือมรดกทางธรรมชาติที่มีคุณค่าโดดเด่นในระดับสากลซึ่งตั้งอยู่ในขอบเขตอำนาจอธิปไตยแห่งรัฐ ซึ่งควรจะส่งเอกสารพร้อมไปกับคำร้อง โดยต้องเตรียมข้อมูลและเอกสารตามวิธีการที่ระบุไว้ในมาตรา 21 ตลอดจนขั้นตอนต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้คณะกรรมการมรดกโลกใช้ในการประกอบการพิจารณาตัดสินใจ

มาตราที่ 20

ภายใต้บทบัญญัติในย่อหน้าที่ 2 ของมาตรา 13 ย่อหน้าย่อย (ค) ของมาตรา 22 และมาตรา 23 อนุสัญญา ฯ ได้เตรียมความช่วยเหลือระดับนานาชาติ ไว้จัดสรรให้แหล่งมรดกทางวัฒนธรรมและมรดกทางธรรมชาติที่คณะกรรมการมรดกโลกได้พิจารณาขึ้นทะเบียนในบัญชีรายชื่อมรดกโลก หรืออยู่ในขั้นตอนที่จะเห็นชอบให้อยู่ในบัญชีรายชื่อมรดกโลก ตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 2 และ 4 ของมาตรา 11 เท่านั้น

มาตราที่ 21

1. คณะกรรมการมรดกโลกควรกำหนดแนวทางปฏิบัติ เพื่อให้การร้องขอความช่วยเหลือระดับนานาชาติมีแนวทางการพิจารณาและมีสาระสำคัญประกอบการร้องขอ โดยกำหนดแนวทางพิจารณาการดำเนินการ ความเป็นไปได้ของเนื้อหางาน, การประมาณการค่าใช้จ่าย, ระดับความเร่งด่วนและเหตุผลว่าเหตุใดทรัพยากรของรัฐภาคี สมาชิกผู้ร้องขอความช่วยเหลือ จึงไม่เอื้ออำนวยให้สามารถดำเนินการได้ด้วยงบประมาณของตนเอง โดยการร้องขอความช่วยเหลือดังกล่าวจะต้องได้รับการสนับสนุนโดยรายงานของผู้เชี่ยวชาญเฉพาะเท่าที่เป็นไปได้

2. การร้องขอความช่วยเหลือจากคณะกรรมการมรดกโลก เนื่องจากแหล่งได้รับความเสียหาย หรือภัยทางธรรมชาติ เป็นเหตุผลเร่งด่วนที่ต้องให้ความสำคัญในลำดับแรกเพื่อพิจารณาให้ความช่วยเหลือ ทั้งนี้ ควรมีการสำรองงบประมาณฉุกเฉินไว้ เพื่อใช้จ่ายในเหตุการณ์สุดวิสัยที่อาจเกิดขึ้น

3. ก่อนมีการพิจารณาลงมติ คณะกรรมการมรดกโลกจะต้องกำหนดให้มีการศึกษาและการปรึกษาหารือตามความจำเป็น

มาตราที่ 22

ความช่วยเหลือด้านงบประมาณจากกองทุนมรดกโลก จะดำเนินการได้ภายใต้กรอบกิจกรรม ดังนี้

(ก) การศึกษาที่เกี่ยวข้องกับประเด็นด้านสุนทรียภาพ, วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี ในการป้องป้องคุ้มครอง การอนุรักษ์ การนำเสนอ และการฟื้นฟู มรดกทางวัฒนธรรมและมรดกทางธรรมชาติ ตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 2 และ 4 ของมาตรา 11 แห่งอนุสัญญาฯ

(ข) การเตรียมความพร้อมของผู้เชี่ยวชาญ ช่างฝีมือด้านต่างๆ และแรงงานที่มีทักษะ เพื่อให้เชื่อมั่นว่าจะงานที่ได้มอบหมายให้ดำเนินการเป็นไปอย่างถูกต้อง

(ค) การฝึกอบรมเจ้าหน้าที่และผู้ชำนาญการเฉพาะในทุกระดับเพื่อปฏิบัติงานการวินิจฉัย การปกป้องคุ้มครอง การอนุรักษ์ การนำเสนอ และฟื้นฟู แหล่งมรดกทางวัฒนธรรมและมรดกทางธรรมชาติ

(ง) การสนับสนุนเครื่องมือ ที่รัฐภาคีสมาชิกไม่สามารถผลิตได้หรือไม่สามารถจัดให้มีได้

(จ) การให้ยืมเงินทุนด้วยอัตราดอกเบี้ยต่ำ หรือปลอดดอกเบี้ย ในกรณีที่สามารถใช้คืนได้ในระยะยาว

(ฉ) การช่วยเหลือทุนในบางกรณียกเว้น และด้วยเหตุผลพิเศษ ในกรณีที่ไม่สามารถชำระเงินคืนกลับได้

มาตราที่ 23

คณะกรรมการมรดกโลก อาจให้การสนับสนุนความช่วยเหลือระดับนานาชาติแก่ศูนย์ระดับชาติ หรือภูมิภาคเพื่อฝึกอบรมผู้ปฏิบัติงานและผู้เชี่ยวชาญในทุกระดับ เพื่อดำเนินงานในการวินิจฉัย การปกป้องคุ้มครอง การอนุรักษ์ การนำเสนอ และการฟื้นฟูแหล่งมรดกทางวัฒนธรรมและมรดกทางธรรมชาติ

มาตราที่ 24

การให้ความช่วยเหลือในระดับนานาชาติต่อโครงการขนาดใหญ่จะต้องนำเสนอรายละเอียดด้านวิทยาศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ และเทคนิควิธี ทั้งนี้ การศึกษาต่างๆ ดังกล่าวต้องเป็นไปในทิศทางที่ใช้เทคนิควิธีขั้นสูงในการคุ้มครองป้องกัน การอนุรักษ์ การนำเสนอ และการฟื้นฟูมรดกทางวัฒนธรรมและมรดกทางธรรมชาติ ซึ่งต้องเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของอนุสัญญาฯ การศึกษาต้องคำนึงถึงสัดส่วนการใช้ทรัพยากรต่างๆ ที่เข้าถึงได้ในในรัฐภาคีสมาชิกนั้นๆ ด้วย

มาตราที่ 25

โดยหลักการทั่วไป บางส่วนของค่าใช้จ่ายในการทำงาน ควรเป็นความรับผิดชอบของประชาคมนานาชาติ การสนับสนุนความช่วยเหลือในระดับนานาชาติต่อรัฐภาคีสมาชิกควรประกอบด้วยสาระสำคัญ คือ การแบ่งปันทรัพยากรต่างๆให้แต่ละแผนงาน หรือโครงการ, ยกเว้นว่าทรัพยากรดังกล่าวนั้นไม่เอื้ออำนวย

มาตราที่ 26

คณะกรรมการมรดกโลกและรัฐภาคีสมาชิกที่ได้รับความช่วยเหลือจากนานาชาติ ต้องทำเอกสารข้อตกลงที่ระบุเงื่อนไขการปฏิบัติงานในแผนงานหรือโครงการอยู่ภายใต้ขอบเขตที่อนุสัญญาได้กำหนดไว้ รวมทั้งเป็นความรับผิดชอบของรัฐภาคีที่ได้รับผลประโยชน์ในการดำเนินการปกป้องคุ้มครองอนุรักษ์ และนำเสนอแหล่งตามกฎเกณฑ์เงื่อนไขต่างๆ ที่ได้กำหนดไว้ในข้อตกลง

หมวดที่ 6
แผนงานการศึกษา

มาตราที่ 27

1. รัฐภาคีสมาชิกในอนุสัญญาฯ ต้องพยายามดำเนินการต่างๆ ด้วยวิธีการที่เหมาะสม และมีลักษณะเฉพาะด้วยการศึกษาและแผนงานสารสนเทศต่างๆ เพื่อสร้างสำนึกสำนึกอันเข้มแข็งในคุณค่าของมรดกทางวัฒนธรรมและมรดกทางธรรมชาติให้กับสาธารณชน ดามที่ระบุไว้ในมาตรา 1 และ 2
2. รัฐภาคีสมาชิกแห่งอนุสัญญาฯ ควรดำเนินการเผยแพร่องค์ความรู้เกี่ยวกับการคุกคามแหล่งมรดกสู่สาธารณะอย่างกว้างขวาง เพื่อให้บรรลุผลตามอนุสัญญาฯ

มาตราที่ 28

รัฐภาคีสมาชิกในอนุสัญญาฯ ซึ่งรับความช่วยเหลือในระดับนานาชาติภายใต้กรอบของอนุสัญญาฯ ต้องกำหนดมาตรการที่เหมาะสมเพื่อการรับรู้ความสำคัญของแหล่งสำหรับการรับความช่วยเหลือและบทบาทหน้าที่ของความช่วยเหลือ

หมวดที่ 7
รายงาน

มาตราที่ 29

1. รัฐภาคีสมาชิกแห่งอนุสัญญาฯ จะต้องนำเสนอรายงานต่อที่ประชุมสมัยสามัญองค์การเพื่อการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ ตามเวลาที่กำหนด โดยมีรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับเงื่อนไขเวลาและรูปแบบรายงานที่กำหนด ประกอบด้วยข้อมูลสารสนเทศต่างๆ ข้อกำหนดกฎหมาย และการบริหารจัดการที่ได้ปฏิบัติ และกิจกรรมอื่นๆ ที่ได้ดำเนินการตามอนุสัญญาฯ พร้อมทั้งรายละเอียดอื่นๆที่มีประสบการณ์ในศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง

2. รายงานต่างๆ จะถูกนำเสนอเพื่อคณะกรรมการมรดกโลกพิจารณาในลำดับแรก

3. คณะกรรมการมรดกโลก จะนำส่งรายงานการดำเนินการในการประชุมสมัยสามัญขององค์การเพื่อการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ

หมวดที่ 8
หมวดสุดท้าย

มาตราที่ 30

อนุสัญญาฉบับนี้เขียนขึ้นเป็นภาษาอาราบิก อังกฤษ ฝรั่งเศส รัสเซียและสเปน ทั้งห้าภาษามีความเป็นต้นฉบับเท่าเทียมกัน

มาตราที่ 31

1. อนุสัญญาฯ จะถูกนำเสนอเพื่อให้รัฐภาคีสมาชิกขององค์การเพื่อการศึกษาวิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติให้สัตยาบัน หรือรับรอง หรือภาคยานุวัติตามกระบวนการที่กำหนดไว้ในธรรมนูญขององค์การฯ ตามลำดับ
2. หลักฐานการให้สัตยาบัน หรือรับรอง หรือภาคยานุวัติจะถูกเก็บรักษาที่ผู้อำนวยการใหญ่องค์การเพื่อการศึกษาวิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ

มาตราที่ 32

1. อนุสัญญาฉบับนี้ จะเปิดให้รัฐต่างๆ ซึ่งรวมทั้งรัฐที่มิได้เป็นรัฐภาคีสมาชิกขององค์การเพื่อการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติพิจารณาเข้าร่วมเป็นภาคี
2. การภาคยานุวัติของรัฐ จะมีผลอย่างเป็นทางการต่อเมื่อมีการยื่นหลักฐานเป็นลายลักษณ์อักษรต่อผู้อำนวยการใหญ่องค์การเพื่อการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ

มาตราที่ 33

อนุสัญญาฯ จะมีผลบังคับใช้เมื่อครบเวลา 3 เดือนนับจากวันที่ได้รับหลักฐานการให้สัตยาบัน หรือการรับรอง หรือการภาคยานุวัติ ในกรณีของรัฐที่ยื่นหลักฐานการให้สัตยาบัน การรับรอง หรือการภาคียานุวัติในช่วงระยะเวลาก่อนการมีผลบังคับใช้ของอนุสัญญาตามนัยของความในส่วนแรก อนุสัญญาฯ จะมีผลบังคับใช้กับรัฐอื่นๆ เมื่อครบ 3 เดือน นับจากการยื่นหลักฐานการให้สัตยาบัน หรือการรับรอง หรือ การภาคยานุวัติของรัฐนั้นๆ

มาตราที่ 34

ข้อบัญญัติต่อไปนี้ บังคับใช้กับรัฐภาคีสมาชิกในอนุสัญญาที่มีการปกครองในระบบสหพันธรัฐ หรือประเทศที่มิได้ปกครองโดยระบบรัฐธรรมนูญรวม:

(ก) ในประเด็นที่เกี่ยวกับข้อบัญญัติของอนุสัญญาฯ ซึ่งส่งผลให้มีการดำเนินการต่างๆ เกิดขึ้นภายใต้ขอบเขตอำนาจตามกฎหมายของรัฐบาลแห่งสหพันธ์รัฐ หรืออำนาจรัฐบาลกลาง มีพันธะผูกพันที่มีต่อรัฐบาลแห่งสหพันธ์รัฐ หรือรัฐบาลกลาง มีลักษณะเช่นเดียวกับรัฐภาคีที่มิได้มีการปกครองแบบสหพันธรัฐ

(ข) ข้อสัญญาของอนุสัญญาฯ ซึ่งการดำเนินการต่างๆ ภายใต้ขอบเขตอำนาจตามกฎหมายแห่งรัฐธรรมนูญของรัฐ จังหวัด มณฑล หรือ ซึ่งมิได้มีพันธะผูกพันโดยระบบรัฐธรรมนูญของรัฐ ในการกำหนดมาตรการทางกฎหมาย รัฐบาลกลางต้องแจ้งข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการดำเนินการต่างๆ ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจบริหารกฎหมายของรัฐ จังหวัด มณฑล หรือเขตการปกครองเหล่านั้นเพื่อทราบด้วย

มาตราที่ 35

1. รัฐภาคีสมาชิกในอนุสัญญาฯ มีสิทธิในการบอกยกเลิกการเป็นสมาชิกในอนุสัญญาฯ
2. การบอกยกเลิกต้องกระทำเป็นลายลักษณ์อักษรยื่นต่อผู้อำนวยการใหญ่องค์การเพื่อการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ
3. การบอกยกเลิกจะมีผลเมื่อครบระยะเวลา 12 เดือน นับจากวันที่มีหนังสือแจ้งตอบรับการบอกเลิกของรัฐภาคีสมาชิก ทั้งนี้จะไม่มีผลต่อพันธะผูกพันทางการเงินของรัฐภาคีสมาชิกที่บอกยกเลิกจนกว่าจะถึงวันที่หนังสือบอกเลิกมีผลบังคับใช้

มาตราที่ 36

ผู้อำนวยการใหญ่องค์การเพื่อการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ จะมีหนังสือเวียนแจ้งแก่รัฐภาคีสมาชิกขององค์การเพื่อการศึกษาวิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ และรัฐที่มิได้เป็นสมาชิกขององค์การเพื่อการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ ตามที่ระบุไว้ในมาตรา 32 รวมทั้งองค์การสหประชาชาติ เกี่ยวกับหลักฐานของรัฐภาคีในการให้สัตยาบัน หรือการรับรอง หรือการภาคยานุวัติตามที่ระบุไว้ในมาตรา 31 และ 32 และหลักฐานที่รัฐภาคีสมาชิกบอกเลิกการเป็นสมาชิกในอนุสัญญาฯ ตามที่ระบุไว้ในมาตรา 35

มาตราที่ 37

1. การแก้ไขอนุสัญญาฯ จะกระทำได้ก็เป็นการแก้ไขโดยที่ประชุมสมัยสามัญขององค์การเพื่อการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ และการแก้ไขนี้จะมีผลต่อเฉพาะรัฐซึ่งเข้าร่วมกับอนุสัญญาที่แก้ไขนี้

2. หากที่ประชุมสมัยสามัญองค์การเพื่อการศึกษาวิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติเห็นชอบอนุสัญญาฯ ฉบับแก้ไข ซึ่งจะเป็นการเห็นชอบทั้งหมดหรือเห็นชอบบางส่วนก็ตาม เว้นแต่จะได้มีการดำเนินการเพื่อให้อนุสัญญาฯ ฉบับใหม่มีผลบังคับใช้ไว้ในอีกทางหนึ่งแล้ว อนุสัญญาฯ นี้จะสิ้นสุดลง เพื่อเปิดให้อนุสัญญาฯ ฉบับใหม่มีการดำเนินการตามกระบวนการการให้สัตยาบัน หรือการรับรอง หรือภาคยานุวัติและมีผลบังคับใช้ต่อไป

มาตราที่ 38

โดยอนุโลมตามมาตรา 102 ของกฎบัตรแห่งองค์การสหประชาชาติอนุสัญญาฉบับนี้ จะได้รับการจดทะเบียนไว้ที่สำนักเลขาธิการองค์การสหประชาชาติ โดยการร้องขอของผู้อำนวยการใหญ่องค์การเพื่อการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ

กรุงปารีส วันที่ 23 เดือนพฤศจิกายน พุทธศักราช 2515 | คริสต์ศักราช 1972, ต้นฉบับจำนวน 2 ชุด ที่ลงนามโดยประธานการประชุมสมัยสามัญครั้งที่ 17 ขององค์การเพื่อการศึกษาวิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ และผู้อำนวยการใหญ่องค์การเพื่อการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ โดยจะดำเนินการเก็บรักษาไว้ที่หอจดหมายเหตุขององค์การเพื่อการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ

ส่วนสำเนาฉบับจริงที่มีการรับรองอย่างเป็นทางการจะถูกส่งไปยังรัฐภาคีทั้งหมดตามที่ระบุไว้ในมาตรา 31 และ 32 และองค์การสหประชาชาติ

เอกสารแนวทางการอนุวัตตามอนุสัญญาคุ้มครองมรดกโลก
Operational Guidelines for the Implementation of the World Heritage Convention

I. บทแนะนำ (Introduction)

I.A แนวทางการดำเนินการตามอนุสัญญาว่าด้วยมรดกโลก

1. จาก เอกสารแนวทางการอนุวัติตามอนุสัญญาคุ้มครองมรดกโลก (ดังต่อไปนี้ อ้างถึงในฐานะของ *แนวทางการอนุวัติตามอนุสัญญาฯ)* มีวัตถุประสงค์เพื่ออำนวยให้มีการปฏิบัติตามอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองมรดกโลก ในที่นี้ หมายถึง อนุสัญญามรดกโลก หรือใช้คำว่าอนุสัญญาฯ) โดยจัดตั้งแนวทาง 4 เรื่องดังต่อไปนี้
   a) การขึ้นทะเบียนแหล่งมรดกลงในบัญชีรายชื่อแหล่งมรดกโลก และบัญชีรายชื่อแหล่งมรดกโลกที่ตกอยู่ในภาวะอันตราย;
   b) การปกป้องคุ้มครอง และอนุรักษ์แหล่งมรดกโลก;
   c) การให้ทุนการช่วยเหลือระดับนานาชาติภายใต้กองทุนมรดกโลก; และ
   d) การขับเคลื่อนกลไกในระดับชาติและนานาชาติเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติตามอนุสัญญา

2. แนวทางการอนุวัติตามอนุสัญญาฯ มีการปรับปรุงเป็นระยะเพื่อให้เนื้อหาสอดคล้องกับมติของคณะกรรมการมรดกโลก

3. ผู้ดำเนินการหลักตาม *แนวทางการดำเนินการตามอนุสัญญาฯ* คือ
   a) รัฐภาคีสมาชิกตามอนุสัญญามรดกโลก
   b) คณะกรรมการนานาชาติว่าด้วยการปกป้องคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรม และมรดกทางธรรมชาติที่มีคุณค่าโดดเด่นอันเป็นสากล ซึ่งต่อไปจะใช้คำว่า *"คณะกรรมการมรดกโลก"* หรือ *"คณะกรรมการฯ"*
   c) ศูนย์มรดกโลก (World Heritage Centre) โดยองค์การยูเนสโก (UNESCO) เป็นเลขานุการของคณะกรรมการมรดกโลก ซึ่งต่อไปในที่นี้จะใช้คำว่า *"สำนักเลขาธิการฯ"*
   d) องค์กรที่ปรึกษา (Advisory Bodies) ของคณะกรรมการมรดกโลก
   e) ผู้บริหารจัดการแหล่ง ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ผู้ให้ความร่วมมือ ในการปกป้องคุ้มครองแหล่งมรดกโลก

I.B อนุสัญญามรดกโลก (The World Heritage Convention)

4. มรดกทางวัฒนธรรมและมรดกทางธรรมชาติเป็นสิ่งที่ประเมินค่าไม่ได้ อีกทั้งก็ไม่อาจหาสิ่งใดทดแทนได้ ไม่ได้มีคุณค่าต่อชาติใดชาติหนึ่งเท่านั้น ทว่าเป็นสมบัติของมนุษยชาติทั้งปวง การสูญหายลงไปจากการเสื่อมสภาพ หรือการสูญสิ้นไปขององค์ประกอบต่างๆ ของมรดกอันทรงคุณค่าจะทำให้สูญเสียมรดกอันเป็นต้นทุนสำคัญของมนุษยชาติ เพราะว่าคุณสมบัติพิเศษนี้สามารถตัดสินได้ว่ามีคุณค่าโดดเด่นอันเป็นสากล และควรค่าแก่การปกป้องคุ้มครองเป็นพิเศษจากอันตรายและปัจจัยคุกคามที่เพิ่มมากขึ้น

5. เพื่อสร้างความมั่นใจให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ในการวินิจฉัยแหล่ง, การปกป้องคุ้มครอง, การอนุรักษ์ และการนำเสนอแหล่งมรดกโลก, รัฐภาคีสมาชิกของ UNESCO จึงได้ก่อตั้งอนุสัญญามรดกโลกขึ้นในปีพ.ศ.2515 | ค.ศ.1972 จากอนุสัญญาฯ ได้นำไปสู่การจัดตั้ง *"คณะกรรมการมรดกโลก"* และ *"กองทุนมรดกโลก"* ซึ่งทั้งคณะกรรมการและกองทุนได้เริ่มดำเนินการมาตั้งแต่ปีพ.ศ.2516 | ค.ศ.1976

6. นับตั้งแต่การก่อตั้งอนุสัญญาฯ เมื่อปีพ.ศ.2515 | ค.ศ.1972, ทั้งนี้ คณะกรรมการระดับนานาชาติได้ประยุกต์แนวคิดเกี่ยวกับ *"การพัฒนาอย่างยั่งยืน"* ซึ่งการปกป้องคุ้มครองและการอนุรักษ์มรดกทางธรรมชาติและวัฒนธรรมว่ามีความสำคัญต่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

7. อนุสัญญาฯ มีวัตถุประสงค์ในการวินิจฉัยแหล่ง การคุ้มครองป้องกัน การอนุรักษ์ การนำเสนอ และการส่งผ่านมรดกทางวัฒนธรรมและมรดกทางธรรมชาติที่มีคุณค่าโดดเด่นในระดับสากลไปยังอนุชนรุ่นหลัง

8. หลักเกณฑ์การพิจารณาความมีคุณค่าโดดเด่นในระดับสากล และเงื่อนไขในการขึ้นทะเบียนแหล่งมรดกในบัญชีรายชื่อมรดกโลกได้พัฒนาขึ้นเพื่อประเมินคุณค่าโดดเด่นอันเป็นสากลของแหล่งมรดก และเพื่อเป็นแนวทางให้รัฐภาคีสมาชิกในการปกป้องคุ้มครอง และจัดการแหล่งมรดกโลกต่างๆ เหล่านั้น

9. หากแหล่งมรดกที่ขึ้นทะเบียนในบัญชีรายชื่อมรดกโลกได้รับการคุกคามอันเกิดจากปัญหาวิกฤติและปัญหาเฉพาะเจาะจง คณะกรรมการมรดกโลกสามารถพิจารณาบรรจุชื่อของแหล่งในบัญชีแหล่งมรดกโลกที่อยู่ในภาวะอันตราย ทั้งนี้ หากว่าคุณค่าโดดเด่นอันเป็นสากลที่ทำให้แหล่งได้รับการพิจารณาขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งมรดกโลกได้ถูกทำลาย คณะกรรมการฯ สามารถพิจารณาถอดถอนแหล่งมรดกนั้นออกจากบัญชีรายชื่อมรดกโลก

I.C รัฐภาคีสมาชิกของอนุสัญญาว่าด้วยมรดกโลก (The States Parties to the World heritage Convention)

10. รัฐภาคีสมาชิกต่างๆ ได้รับการสนับสนุนให้เข้ามาร่วมเป็นรัฐภาคีสมาชิกในอนุสัญญาฯ ทั้งนี้ รูปแบบเครื่องมือในการให้สัตยาบัน/การยอมรับ และภาคียานุวัตได้รวบรวมไว้ในภาคผนวกที่ 1 โดยเอกสารต้นฉบับที่ได้รับลงนามต้องส่งให้ผู้อำนวยการของ UNESCO

11. บัญชีรายชื่อรัฐภาคีสมาชิกในอนุสัญญาฯ แสดงข้อมูลในเวปไซต์: http://whc.unesco.org/en/statesparties

12. ส่งเสริมให้รัฐภาคีสมาชิกในอนุสัญญาฯ แสดงความเชื่อมั่นในการคุ้มครองป้องกันแหล่งมรดจากกระบวนการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องต่างๆ อาทิ ผู้บริหารจัดการแหล่ง หน่วยงานปกครองระดับท้องถิ่น และระดับภูมิภาค ชุมชนท้องถิ่น องค์กรภาคเอกชน (NGOs) และภาคีอื่นๆ ที่มีความสนใจในการวินิจฉัยต่างๆ เกี่ยวกับแหล่งให้เข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนนำเสนอขอรับการพิจารณาขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งในบัญชีรายชื่อมรดกโลก ตลอดจนการปกป้องคุ้มครองแหล่งมรดกโลก

13. รัฐภาคีสมาชิกในอนุสัญญาฯ ต้องยื่นข้อมูลชื่อและสถานที่ติดต่อของหน่วยงานของรัฐที่เป็นหน่วยงานรับผิดชอบหลัก หรือหน่วยงานประสานงานในการดำเนินการตามอนุสัญญาฯ ต่อสำนักเลขาธิการคณะกรรมการมรดกโลก ดังนั้น สำนักเลขาธิการฯ สามารถโต้ตอบอย่างเป็นทางการ และเอกสารต่างๆ ถึงหน่วยประสานงานกลางนี้ตามความเหมาะสม บัญชีรายชื่อที่อยู่ดังกล่าวนั้นแสดงในเวปไซต์ ซึ่งทั้งนี้ รัฐภาคีสมาชิกต้องปรับปรุงฐานข้อมูลดังกล่าวให้ทันสมัย

14. ส่งเสริมให้รัฐภาคีสมาชิกในอนุสัญญาฯ ประสานงานเชิญผู้เชี่ยวชาญมรดกทางวัฒนธรรม และมรดกทางธรรมชาติในรัฐภาคีสมาชิกฯ มาร่วมปรึกษาหารือกันเพื่อปฏิบัติตามอนุสัญญาฯ รัฐภาคีสมาชิกที่ประสงค์เข้าร่วมเป็นตัวแทนในองค์กรที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญสามารถดำเนินการได้ตามความเหมาะสม

15. ด้วยความเคารพสูงสุดต่ออำนาจอธิปไตยของรัฐภาคีสมาชิกที่มีอยู่เหนือพื้นที่ตั้งของแหล่งมรดกทางวัฒนธรรมและมรดกทางธรรมชาติ โดยปราศจากอคติใดๆ ต่อสิทธิในแหล่งตามกฎหมายของรัฐภาคีสมาชิก ทั้งนี้ รัฐภาคีสมาชิกในอนุสัญญาฯ พึงรับรู้ว่าการคุ้มครองป้องกันแหล่งมรดกโลกเป็นหน้าที่ของประชาคมนานาชาติในการประสานความร่วมมือ.

    a) รัฐภาคีสมาชิกมีพันธะสัญญาที่ต้องปฏิบัติตามข้อบัญญัติแห่งอนุสัญญาฯ ทั้งนี้ มีหน้าที่ต้องช่วยเหลือในการวินิจฉัยศึกษาข้อมูลต่างๆของแหล่งมรดก การคุ้มครองป้องกัน การอนุรักษ์ การนำเสนอ และการส่งผ่านมรดกทางวัฒนธรรมและมรดกทางธรรมชาติซึ่งตั้งอยู่ในพรมแดนของรัฐภาคีสมาชิกไปยังอนุชนรุ่นหลัง และให้ความช่วยเหลือตามที่รัฐภาคีสมาชิกเรียกร้อง;

    b) กำหนดนโยบายทั่วไปที่จะให้มรดกทำหน้าที่เป็นองค์ประกอบหนึ่งของสังคม;

    c) บูรณาการการปกป้องคุ้มครองมรดกโดยครอบคลุมแผนงานกิจกรรมต่างๆ ;

    d) จัดการบริการเพื่อการปกป้องคุ้มครอง อนุรักษ์ และการนำเสนอเกี่ยวกับแหล่งมรดก;

e) พัฒนาวิทยาการศึกษา และเทคนิควิธี ในการวินิจฉัยกิจกรรมที่อาจเป็นภัยคุกคามต่อแหล่งมรดก;

f) ดำเนินการเกี่ยวกับกฎหมาย, วิทยาการ, เทคนิควิธี การบริหาร และการเงินอย่างเหมาะสมในการปกป้องคุ้มครองมรดก;

g) สนับสนุนให้จัดตั้งหรือพัฒนาศูนย์ฝึกอบรมระดับประเทศหรือภูมิภาคเพื่อการปกป้องคุ้มครอง, การอนุรักษ์, การนำเสนอแหล่งมรดก และกระตุ้นการวิจัยอย่างเป็นระบบในศาสตร์ต่างๆ ที่เกี่ยวเนื่อง;

h) ต้องไม่ดำเนินการใดๆ โดยเจตนาที่จะก่อความเสียหายทั้งทางตรง และทางอ้อมต่อมรดกนั้นหรือรัฐภาคีสมาชิกอื่นๆ ในอนุสัญญาฯ;

i) ส่งผลการสำรวจแหล่งที่มีความเหมาะสมในการขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งในบัญชีรายชื่อมรดกโลกต่อคณะกรรมการมรดกโลก (ดังที่อ้างถึงตามเอกสารบัญชีรายชื่อเบื้องต้นของศูนย์มรดกโลก);

j) ชำระค่าสนับสนุนต่อกองทุนมรดกโลกตามกำหนด ตามที่ประชุมสมัชชาภาคีของอนุสัญญาฯ พิจารณากำหนด;

k) พิจารณาและสนับสนุนการจัดตั้งกองทุนระดับชาติ ตลอดจนกองทุนสาธารณะและกองทุนเอกชน หรือกองทุนสมาคมเพื่ออำนวยความสะดวกในการบริจาคเพื่อการปกป้องคุ้มครองมรดกโลก;

l) ให้ความช่วยเหลือในการระดมทุนในโครงการระดับนานาชาติต่างๆ เพื่อกองทุนมรดกโลก;

m) จัดการศึกษา และกิจกรรมการให้ข้อมูลข่าวสารเพื่อส่งเสริมให้ประชาชนมีความตระหนักในคุณค่าและเคารพต่อมรดกทางวัฒนธรรมและมรดกทางธรรมชาติ ตามความหมายในมาตรา 1 และ 2 ของอนุสัญญาฯ และเพื่อสร้างการรับรู้ของประชาชนในการแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งคุกคามต่อมรดกนี้;

n) จัดเตรียมข้อมูลต่อคณะกรรมการมรดกโลกเกี่ยวกับการดำเนินการของอนุสัญญาฯ ว่าด้วยมรดกโลกและสถานภาพของการอนุรักษ์แหล่งนั้น; และ

16. สนับสนุนให้รัฐภาคีสมาชิกเข้าประชุมต่างๆของคณะกรรมการมรดกโลกและองค์กรสนับสนุน

I.D ที่ประชุมสมัชชาภาคีสมาชิกของอนุสัญญามรดกโลก (The General Assembly of States Parties to the World Heritage Convention)

17. การประชุมสมัชชาภาคีสมาชิกในอนุสัญญามรดกโลกจัดประชุมในช่วงเวลาเดียวกันกับการประชุมทั่วไปของ UNESCO โดยจัดการประชุมตามข้อกำหนดและขั้นตอนในการประชุมสมัชชาภาคีสมาชิกในอนุสัญญาฯ ซึ่งแสดงในเวปไซต์ http://whc.unesco.org/en/garules

18. ที่ประชุมสมัชชาภาคี พิจารณาที่ใช้กับรัฐภาคีและการเลือกสมาชิกเข้าเป็นคณะกรรมการมรดกโลก ในการบริจาคเงินเข้ากองทุนมรดกโลกตามสัดส่วน รวมทั้งคณะกรรมการมรดกโลก ต้องรายงานกิจกรรมต่างๆ ต่อที่ประชุมสมัชชาภาคี และที่ประชุมใหญ่ขององค์การ UNESCO

I.E คณะกรรมการมรดกโลก (The World Heritage Committee)

19. คณะกรรมการมรดกโลกประกอบด้วยสมาชิก 21 คน และมีการประชุมกันอย่างน้อยปีละครั้ง (มิถุนายน/กรกฎาคม) โดยมีการจัดตั้งคณะทำงานซึ่งจัดประชุมตามความจำเป็นในช่วงที่คณะกรรมการมรดกโลกประชุม ทั้งนี้ องค์ประกอบของคณะกรรมการมรดกโลก และคณะทำงาน ดังแสดงในเวปไซต์ http://whc.unesco.org/en/committeemembers

20. คณะกรรมการมรดกโลกจัดการประชุมตามข้อกำหนดและข้อปฏิบัติ ดังแสดงในเวปไซต์ http://whc.unesco.org/en/committeerules

21. วาระการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการฯ มีระยะเวลา 6 ปี แต่เพื่อสร้างความแน่ใจว่าจะเป็นไปอย่างเท่าเทียม และเป็นการหมุนเวียนสับเปลี่ยนกัน, ทั้งนี้ รัฐภาคีสมาชิกจะได้รับเชิญจากที่ประชุมใหญ่ให้พิจารณาเสนอตัวลดวาระการดำรงตำแหน่งจาก 6 ปีลงเป็น 4 ปี และต้องไม่ครองตำแหน่งต่อเนื่องกัน

22. อาจมีการแบ่งที่นั่งจำนวนหนึ่งในคณะกรรมการฯ สำหรับรัฐภาคีสมาชิกที่ไม่มีแหล่งมรดกในบัญชีรายชื่อมรดกโลก ทั้งนี้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการในการประชุมก่อนการประชุมสมัชชาภาคีสมาชิกในอนุสัญญามรดกโลก

23. การลงมติของที่ประชุมคณะกรรมการมรดกโลกเป็นไปตามวัตถุประสงค์และการพิจารณาอย่างเป็นระบบ และการประเมินใดๆต้องอยู่บนฐานคิดอันรอบคอบและมีความรับผิดชอบ ทั้งนี้ ในการตัดสินใจของคณะกรรมการฯ ต้องคำนึงถึงประเด็นต่อไปนี้
    a) ตรวจเอกสารอย่างพินิจพิจารณา;
    b) ละเอียดถี่ถ้วน และมีกระบวนการที่เป็นมาตรฐาน;
    c) ประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญที่มีคุณสมบัติเป็นไปตามมาตรฐาน; และ
    d) หากมีความจำเป็น, ใช้ผู้ทรงคุณวุฒิเชี่ยวชาญเป็นผู้ตัดสิน

24. หน้าที่หลักของคณะกรรมการมรดกโลกในการร่วมมือกับรัฐภาคีสมาชิก คือ

a) ดำเนินการวินิจฉัยโดยอาศัยพื้นฐานจากเอกสารบัญชีรายชื่อเบื้องต้น (Tentative List) และข้อเสนอที่ยื่นโดยรัฐภาคีสมาชิก ซึ่งแหล่งทางวัฒนธรรมและธรรมชาติที่มีคุณค่าโดดเด่นอันเป็นสากลจะได้รับการคุ้มครองภายใต้อนุสัญญาฯ และได้รับการยกย่องแหล่งดังกล่าวนั้นไว้ในบัญชีมรดกโลก;

b) ตรวจสอบสถานภาพการอนุรักษ์ของแหล่งมรดกที่ได้รับการยกย่องในบัญชีมรดกโลก ผ่านกระบวนการ *"ประเมินผลติดตาม (Reactive Monitoring)"* (บทที่ IV ของแนวปฏิบัติฯ)[4] และ *"การรายงานตามรอบที่กำหนด (Periodic Reporting)"* (บทที่ V ของแนวปฏิบัติฯ)[5];

c) พิจารณาตัดสินว่าแหล่งมรดกที่ได้รับขึ้นทะเบียนในบัญชีรายชื่อมรดกโลกนั้น ยังสมควรดำรงสถานภาพ หรือถอดถอนออกจากบัญชีมรดกโลกที่ตกอยู่ในสภาวะอันตราย;

d) พิจารณาตัดสินว่าแหล่งมรดกใดที่สมควรถอดถอนออกจากบัญชีมรดกโลก (บทที่ IV ของแนวปฏิบัติฯ)[6];

e) กำหนดขั้นตอนการร้องขอรับความช่วยเหลือระดับนานาชาติที่ต้องพิจารณาและการดำเนินการศึกษาและให้คำปรึกษาตามความจำเป็นก่อนเข้าสู่ขั้นตอนการพิจารณาตัดสินใจ (บทที่ VII ของแนวปฏิบัติฯ)[7];

f) กำหนดการใช้ทรัพยากรของกองทุนมรดกโลกให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการช่วยเหลือรัฐภาคีสมาชิกในการคุ้มครองแหล่งมรดกที่มีคุณค่าโดดเด่นเป็นสากล;

g) หาแนวทางที่จะเพิ่มจำนวนงบประมาณของกองทุนมรดกโลก;

h) ส่งรายงานเกี่ยวกับกิจกรรมของคณะกรรมการฯ ทุก 2 ปีต่อที่ประชุมสมัชชาภาคีสมาชิกและต่อที่ประชุมสามัญของ UNESCO;

(I) ทบทวนและประเมินถึงการดำเนินงานของอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองมรดกโลกทางวัฒนธรรมและทางธรรมชาติตามรอบที่กำหนด;

j) ปรับปรุงและลงมติเกี่ยวกับแนวปฏิบัติเพื่อการดำเนินการตามอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองมรดกโลกทางวัฒนธรรมและทางธรรมชาติ

25. ทั้งนี้ เพื่ออำนวยความความสะดวกในการดำเนินการเกี่ยวกับอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองมรดกโลกทางวัฒนธรรมและทางธรรมชาติคณะกรรมการมรดกโลก จำเป็นต้องพัฒนายุทธศาสตร์ของวัตถุประสงค์ และต้องมีการทบทวนและปรับปรุงตามรอบ เพื่อกำหนดเป้าประสงค์และวัตถุประสงค์ของคณะกรรมการมรดกโลก ทั้งนี้เพื่อให้มั่นใจได้ว่าปัจจัยคุกคามใหม่ๆ ที่มีต่อมรดกโลกจะได้ถูกรับทราบอย่างมีประสิทธิภาพ

26. วัตถุประสงค์ของยุทธศาสตร์ ในปัจจุบันมีดังนี้

1) เพื่อเพิ่ม**ความเชื่อมั่น** (Credibility) ที่สูงมากขึ้นต่อบัญชีมรดกโลก

2) เพื่อรับรองว่าการ**อนุรักษ์** (Conservation) แหล่งมรดกโลกเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

3) เพื่อส่งเสริมการพัฒนาประสิทธิภาพในการ**สร้างสมรรถนะบุคลากร** (Capacity-building) ของรัฐภาคีสมาชิก

4) เพื่อใช้การ**สื่อสาร** (Communication) เพื่อเพิ่มความตระหนักรู้ของสาธารณะ การมีส่วนร่วม และสนับสนุนด้านต่างๆ สำหรับแหล่งมรดกโลก

5) เพื่อเพิ่มบทบาทของ**ชุมชนต่างๆ** (Communities) ในการดำเนินการตามอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองมรดกโลกทางวัฒนธรรมและทางธรรมชาติ

I.F สำนักงานเลขานุการคณะกรรมการมรดกโลก (The Secretariat to the World Heritage Committee)

27. สำนักงานเลขานุการคณะกรรมการมรดกโลก หรือศูนย์มรดกโลก ก่อตั้งขึ้นในปีค.ศ.1992 | พ.ศ.2535 มีสำนักงานใหญ่อยู่ที่กรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส โดยเป็นองค์กรที่ได้รับการแต่งตั้งจากผู้อำนวยการขององค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO) เพื่อเป็นสำนักเลขานุการของคณะกรรมการมรดกโลก ทำหน้าที่ช่วยเหลือ และดำเนินการประสานงานระหว่างรัฐภาคีสมาชิกและองค์กรที่ปรึกษา เพื่อทำให้เกิดความร่วมมืออย่างใกล้ชิดระหว่างภาคส่วนที่เกี่ยวข้องต่างๆ

28. สำนักงานเลขานุการคณะกรรมการมรดกโลก มีหน้าที่หลัก ดังนี้

a) การจัดการประชุมสามัญ และคณะกรรมการมรดกโลก;

b) ดำเนินการตามมติของคณะกรรมการมรดกโลก และจากที่ประชุมสามัญ และรายงานผลงานที่ดำเนินการ;

c) รับหนังสือ การลงทะเบียน การตรวจสอบความสมบูรณ์ของเอกสาร การเก็บรักษาเอกสาร และส่งเอกสารไปยังคณะกรรมการที่ปรึกษาผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับการนำแหล่งเสนอเพื่อเสนอขอรับการยกย่องเป็นแหล่งมรดกโลก;

---

[4] ดูเพิ่มเติมใน *"Chapter IV"* อ้างใน UNESCO. **Operational Guidelines for the Implementation of the World Heritage Convention.** Paris: UNESCO. 2017. pp 169-198.

[5] ดูเพิ่มเติมใน *"Chapter V"* อ้างใน UNESCO. **Operational Guidelines for the Implementation of the World Heritage Convention.** Paris: UNESCO. 2017. pp 199-222.

[6] ดูเพิ่มเติมใน *"Chapter IV"* อ้างใน UNESCO. **Operational Guidelines for the Implementation of the World Heritage Convention.** Paris: UNESCO. 2017. pp 169-198.

[7] ดูเพิ่มเติมใน *"Chapter VII"* อ้างใน UNESCO. **Operational Guidelines for the Implementation of the World Heritage Convention.** Paris: UNESCO. 2017. pp 223-257.

d) ประสานงานเพื่อการศึกษา และกิจกรรมที่เป็นส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์โลกเพื่อเป็นตัวแทนความสมดุล และการยกย่องแหล่งสู่บัญชีรายชื่อแหล่งมรดกโลก;

e) จัดเตรียมรายงานประจำรอบที่กำหนด;

f) ประสานงานและจัดการประเมินติดตาม รวมไปถึงทำหน้าที่ตอบสนองประเมิน และการประสานความร่วมมือในกระบวนการมีส่วนร่วมในการให้คำปรึกษาตามความเหมาะสม

g) ประสานการช่วยเหลือในระดับนานาชาติ;

h) หมุนเวียนทรัพยากรของกองทุนเสริมเพื่อการอนุรักษ์ และการบริหารจัดการแหล่งมรดกโลก;

i) ช่วยเหลือรัฐภาคีสมาชิกในการดำเนินการโครงการที่คณะกรรมการมรดกโลกกำหนด; และ

j) เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเพื่อส่งเสริมด้านมรดกโลก และอนุสัญญามรดกโลกแก่รัฐภาคีสมาชิก องค์กรที่ปรึกษา ตลอดจนสาธารณชน

29. ทั้งนี้ กิจกรรมที่ดำเนินการตามยุทธศาสตร์และวัตถุประสงค์ของคณะกรรมการมรดกโลก หรือตามมติของที่ประชุมสามัญของรัฐภาคีสมาชิก จะต้องดำเนินการร่วมกับองค์กรที่ปรึกษาอย่างใกล้ชิด

I.G องค์กรที่ปรึกษาของคณะกรรมการมรดกโลก (Advisory Bodies to the World Heritage Committee)

30. องค์กรที่ปรึกษาของคณะกรรมการมรดกโลก (Advisory Bodies to the World Heritage Committee) ประกอบด้วย 3 หน่วยงานหลัก คือ
    - ICCROM (the International Centre for Study of the Preservation and Restoration of Cultural Properties) หรือ *"อิคครอม"*
    - ICOMOS (the International Council on Monuments and Sites) หรือ *"ไอโคโมส"*
    - IUCN (the World Conservation Union) หรือ *"ไอยูเอ็นซี"*

31. โดยบทบาทและหน้าที่ขององค์กรที่ปรึกษาของคณะกรรมการมรดกโลก มีดังนี้

    a) ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการดำเนินการตามอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองมรดกโลกทางวัฒนธรรมและทางธรรมชาติ ตามความเชี่ยวชาญ;

    b) ให้คำแนะนำช่วยเหลือสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการมรดกโลก ในการเตรียมเอกสารสำหรับคณะกรรมการ เตรียมวาระการประชุม และการดำเนินการให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการมรดกโลก;

    c) ให้คำแนะนำช่วยเหลือในการพัฒนา และดำเนินการตามยุทธศาสตร์สากล เพื่อให้แหล่งมรดกโลกนั้นทำหน้าที่เป็นตัวแทน มีความสมดุล ตลอดจนมีความน่าเชื่อถือ นอกจากนี้ยังกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ของการฝึกอบรมในภาพรวม และจัดทำรายงานตามรอบที่กำหนด รวมทั้งการสร้างประสิทธิภาพในการบริหารกองทุนมรดกโลก;

d) ติดตามสถานภาพการอนุรักษ์มรดกโลก และปฏิบัติพันธกิจตามที่คณะกรรมการมรดกโลกได้มอบหมาย และภารกิจที่ปรึกษาตามการร้องขอของรัฐภาคีสมาชิก และทบทวนข้อเรียกร้องสำหรับความช่วยเหลือระดับนานาชาติ;

e) ในกรณีของ ICOMOS และ IUCN ให้ประเมินแหล่งมรดกที่เสนอขอรับการยกย่องเป็นแหล่งมรดกโลก และให้คำแนะนำและรับฟังกับรัฐภาคีสมาชิกที่กำลังเสนอแหล่งมรดกเพื่อขอรับการพิจารณาขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งในบัญชีรายชื่อมรดกโลก และเสนอรายงานการประเมินต่อคณะกรรมการมรดกโลก; และ

f) เข้าร่วมการประชุมกับคณะกรรมการมรดกโลก และสถาบันที่เกี่ยวข้องที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยงานที่ปรึกษา

ศูนย์ระหว่างชาติว่าด้วยการศึกษา การอนุรักษ์และปฏิสังขรณ์สมบัติทางวัฒนธรรม (the Inter-national Centre for Study of the Preservation and Restoration of Cultural Properties) หรือ อิคครอม (ICCROM)

32. เป็นองค์กรระดับนานาชาติสำหรับการศึกษาปกป้องคุ้มครอง และการบูรณะมรดกวัฒนธรรม สำนักงานตั้งอยู่ที่กรุงโรม ประเทศอิตาลี จัดตั้งขึ้นโดย UNESCO ในปีพ.ศ.2499 | ค.ศ.1956 ทั้งนี้ ICCROM มีบทบาททำหน้าที่ด้านการวิจัย การบันทึกข้อมูล การให้ความช่วยทางด้านเทคนิควิธี การฝึกอบรม และการโครงการสร้างความตระหนักรู้ต่อสาธารณะในการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมทั้งที่เป็นอสังหาริมทรัพย์ และสังหาริมทรัพย์

33. บทบาทหน้าที่ของ ICCROM ที่สัมพันธ์กับอนุสัญญามรดกโลก คือ เป็นผู้มีส่วนร่วมหลักในการฝึกอบรมที่เกี่ยวเนื่องกับมรดกทางวัฒนธรรม การติดตามผลสถานภาพการอนุรักษ์แหล่งมรดกโลกทางวัฒนธรรม ศึกษาทบทวนข้อเสนอเรียกร้องความช่วยเหลือในระดับนานาชาติที่เสนอโดยรัฐภาคีสมาชิก จัดเตรียมการและการสนับสนุนกิจกรรมการสร้างสมรรถนะประเภทต่างๆ

สภาการโบราณสถานระหว่างประเทศ (the International Council on Monuments and Sites) หรือ ไอโคโมส (ICOMOS)

34. เป็นองค์กรระดับนานาชาติ ด้านอนุสรณ์สถานและแหล่ง เป็นหน่วยงานอิสระ สำนักงานตั้งอยู่ที่กรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส ก่อตั้งขึ้นเมื่อปีพ.ศ.2508 | ค.ศ.1965 มีบทบาทหน้าที่ในการส่งเสริมการใช้ทฤษฎี วิธีการ และเทคนิควิธีทางวิชาการในการอนุรักษ์มรดกทางสถาปัตยกรรม และโบราณคดีบนหลักการของสนธิสัญญาว่าด้วยการอนุรักษ์และบำรุงรักษาอนุสรณ์สถานและพื้นที่ประวัติศาสตร์ (International Charter on the Conservation and Restoration of Monuments and Sites (the Venice Charter)) ปีพ.ศ.2507 | ค.ศ.1964

35. บทบาทหน้าที่เฉพาะของ ICOMOS ที่สัมพันธ์กับอนุสัญญามรดกโลกประกอบด้วยการประเมินมรดกทางวัฒนธรรมที่เสนอเพื่อขอรับการพิจารณาขึ้นทะเบียนในบัญชีรายชื่อมรดกโลก การติดตามผลสถานภาพการอนุรักษ์แหล่งมรดกโลกทางวัฒนธรรม ศึกษาทบทวนข้อเสนอเรียกร้อง

ความช่วยเหลือในระดับนานาชาติที่เสนอโดยรัฐภาคีสมาชิก และการเตรียมการและการสนับสนุนกิจกรรมการสร้างสมรรถนะประเภทต่างๆ

สหภาพสากลว่าด้วยการอนุรักษ์ (the International Union for Conservation of Nature) หรือ ไอยูซีเอ็น (IUCN)

36. เป็นสหภาพการอนุรักษ์ธรรมชาติแห่งแรกของโลก สำนักงานตั้งอยู่ที่เมือง Gland ประเทศสวิสเซอร์แลนด์ ก่อตั้งเมื่อปีพ.ศ.2491 | ค.ศ.1948 เกิดขึ้นโดยการรวมขององค์กรระดับรัฐ องค์กรภาคเอกชน และนักวิทยาศาสตร์จากทั่วโลกมาทำงานร่วมกัน โดยมีพันธกิจหลักเพื่อสร้างการโน้มน้าว และการกระตุ้นเตือน ตลอดจนความช่วยเหลือต่อสมาคมทางวิทยาศาสตร์ต่างๆของโลก เพื่อการขับเคลื่อนประเด็นการอนุรักษ์ ความสมบูรณ์และความหลากหลายของธรรมชาติและทำให้เชื่อมั่นได้ว่าการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาตินั้นเป็นไปอย่างเท่าเทียมและความยั่งยืนของระบบนิเวศ

37. บทบาทหน้าที่เฉพาะของ IUCN ที่สัมพันธ์กับอนุสัญญาคุ้มครองมรดกโลกประกอบด้วยการประเมินแหล่งมรดกทางธรรมชาติที่เสนอเพื่อขอรับการพิจารณาขึ้นทะเบียนในบัญชีรายชื่อมรดกโลก การติดตามผลสถานภาพการอนุรักษ์แหล่งมรดกโลกทางธรรมชาติ ศึกษาทบทวนข้อเสนอเรียกร้องความช่วยเหลือในระดับนานาชาติที่เสนอโดยรัฐภาคีสมาชิกและการเตรียมการและการสนับสนุนกิจกรรมการสร้างสมรรถนะประเภทต่างๆ

H. องค์กรอื่นๆ (Other organizations)

38. คณะกรรมการมรดกโลกอาจร้องขอต่อองค์กรระดับนานาชาติหรือองค์กรภาคเอกชนอื่นๆ ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญที่เหมาะสม เพื่อให้ความช่วยเหลือในกระบวนการทำงานและการจัดกิจกรรมต่างๆ รวมไปถึงกระบวนการประเมินตรวจสอบ

I.I ผู้มีส่วนร่วมในการปกป้องคุ้มครองแหล่งมรดกโลก (Partners in protection of World Heritage)

39. แนวทางการดำเนินการของผู้มีส่วนร่วม คือ การสรรหา การจัดการ และการตรวจสอบ เพื่อสนับสนุนกระบวนการปกป้องคุ้มครองแหล่งมรดกโลก และการปฏิบัติตามอนุสัญญาคุ้มครองมรดกโลก

40. การสร้างผู้มีส่วนร่วมในการปกป้องคุ้มครองและอนุรักษ์แหล่งมรดกโลก ทั้งในระดับบุคคลและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่างๆ โดยเฉพาะชุมชนท้องถิ่น กลุ่มชาติพันธุ์กลุ่มน้อย องค์กรของรัฐบาล องค์กรอิสระ องค์กรเอกชน และเจ้าของแหล่งมรดกนั้น ที่มีความสนใจและมีส่วนร่วมในกระบวนการอนุรักษ์และการบริหารจัดการแหล่งมรดกโลก

I.J อนุสัญญา ข้อเสนอแนะ และโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวเนื่อง (Other Conventions Recommendations and Programmes)

41. คณะกรรมการมรดกโลกได้ตระหนักถึงประโยชน์ของการประสานงานร่วมกันอย่างใกล้ชิดระหว่างโครงการต่างๆ ของยูเนสโก และระหว่างอนุสัญญาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นบัญชีรายชื่อเครื่องมือการอนุรักษ์ต่างๆ ของโลก ทั้งนี้สามารถดูรายละเอียดของอนุสัญญา และโครงการอื่นๆ ที่ย่อหน้าที่ 44

42. คณะกรรมการมรดกโลกโดยการสนับสนุนของสำนักงานเลขาธิการฯ จะสร้างความร่วมมือและการแบ่งปันข้อมูลระหว่างอนุสัญญาคุมครองมรดกโลกและอนุสัญญาอื่นๆ รวมไปถึงโครงการและองค์กรระดับนานาชาติที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์แหล่งมรดกทางวัฒนธรรมและแหล่งมรดกทางธรรมชาติ

43. คณะกรรมการมรดกโลกอาจเชิญตัวแทนจากองค์กรระหว่างชาติที่อยู่ภายใต้อนุสัญญาคุ้มครองมรดกโลก มาร่วมการประชุมในฐานะผู้สังเกตการณ์ หรืออาจแต่งตั้งตัวแทนเพื่อติดตามการประชุมของหน่วยงานระหว่างชาติอื่นๆ ตามที่ได้รับคำเชิญ

44. การเลือกสรรอนุสัญญาฯ และโครงการระดับโลกอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปกป้องคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมและมรดกทางธรรมชาติ

อนุสัญญาและโครงการอื่นๆของยูเนสโก (UNESCO Conventions and Programmes)

- อนุสัญญาสำหรับการคุ้มครองสมบัติทางวัฒนธรรมในกรณีที่มีความขัดแย้งทางอาวุธ (1954) พิธีสารที่ I ปีพ.ศ.2497 | ปีค.ศ.1954 พิธีสารที่ II ปีพ.ศ.2542 | ค.ศ.1999 : *Convention* for the Protection of Cultural Property in the Event of Armed Conflict (1954) Protocol I (1954) | Protocol II (1999)
- อนุสัญญาว่าด้วยวิธีการในการห้ามปรามและป้องกันการนำเข้าและส่งออกและโยกย้ายผู้ครอบครองสมบัติทางวัฒนธรรมที่ไม่ถูกต้อง ปีพ.ศ.2513 | ค.ศ.1970) : *Convention* on the Means of Prohibiting and Preventing the Illicit Import, Export and Transfer of Ownership of Cultural Property (1970)
- อนุสัญญาเกี่ยวกับการคุ้มครองมรดกโลกทางวัฒนธรรมและธรรมชาติ ปีพ.ศ.2515 | ค.ศ.1972 : *Convention* concerning the Protection of the World Cultural and Natural Heritage (1972)
- อนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมใต้พื้นน้ำ พ.ศ.2544 | ค.ศ.2001 : Convention on the Protection of the Underwater Cultural Heritage (2001)
- อนุสัญญาสำหรับการให้ความปลอดภัยเกี่ยวกับมรดกทางวัฒนธรรมที่สัมผัสไม่ได้ (พ.ศ.2546 | ค.ศ.2003 : Convention for the Safeguarding of the Intangible Cultural Heritage (2003)

- โครงการมนุษย์และชีวมณฑล | Man and the Biosphere (MAB) Programme
- อนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองและการส่งเสริมความหลากหลายทางวัฒนธรรม พ.ศ.2548 | ค.ศ.2005 : Convention on the Protection and Promotion of the Diversity of Cultural Expressions (2005)

อนุสัญญาอื่นๆ

- อนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับนานาชาติโดยเฉพาะเพื่อเป็นถิ่นที่อาศัยของนกเป็ดน้ำ พ.ศ.2514 | ค.ศ.1971 : Convention on Wetlands of International Importance especially as Waterfowl Habitat (Ramsar) (1971)
- อนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งพันธุ์สัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ พ.ศ.2516 | ค.ศ.1973 : Convention on International Trade in Endangered Species of Wild Fauna and Flora (CITES) (1973)
- อนุสัญญาว่าด้วยการอนุรักษ์ซึ่งชนิดพันธุ์สัตว์ป่าที่โยกย้ายถิ่น พ.ศ.2522 | ค.ศ.1979 : *Convention* on the Conservation of Migratory Species of Wild Animals (CMS) (1979)
- อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายสำหรับท้องทะเล พ.ศ.2525 | ค.ศ.1982 : United Nations *Convention* on the Law of the Sea (UNCLOS) (1982)
- อนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ พ.ศ.2535 | ค.ศ.1992 : *Convention* on Biological Diversity (CBD) (1992)
- อนุสัญญาอูว์นีดรัวว่าด้วยการลักขโมยและส่งออกวัตถุทางวัฒนธรรมโดยผิดกฎหมาย พ.ศ.2538 | ค.ศ.1995 : UNIDROIT *Convention* on Stolen or Illegally Exported Cultural Objects (Rome, 1995)
- กรอบอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (นิวยอร์ค) พ.ศ.2537 | ค.ศ.1994) *United Nations Framework Convention on Climate Change (New York, 1992)*

II. แหล่งมรดกโลก (The World Heritage List)

II.A นิยามของมรดกโลก (Definition of World Heritage)

แหล่งมรดกทางวัฒนธรรมและแหล่งมรดกทางธรรมชาติ (Cultural and Natural Heritage)

45. ในอนุสัญญาคุ้มครองมรดกโลก มาตรา 1 และมาตรา 2 ได้ให้คำนิยามของแหล่งมรดกทางวัฒนธรรมและแหล่งมรดกทางธรรมชาติ ดังนี้

มาตราที่ 1

อนุสัญญาคุ้มครองมรดกโลกให้นิยาม *"มรดกทางวัฒนธรรม"* มีความหมายครอบคลุมถึงสิ่งต่างๆ ดังนี้

- อนุสรณ์สถาน (Monuments) ได้แก่ ผลงานสร้างสรรค์ทางสถาปัตยกรรม ประติมากรรม จิตรกรรม ที่ประกอบเข้าด้วยกันเป็นอาคารที่มีคุณลักษณะของอนุสรณ์สถาน หรือประกอบด้วยแหล่งโบราณคดี จารึก ถ้ำที่อยู่อาศัย ตลอดจน การบูรณาการคุณค่าของสิ่งต่างๆ ดังกล่าวมาข้างต้นอันทำให้เกิดคุณค่าโดดเด่นอันเป็นสากลในมิติทางประวัติศาสตร์ ศิลปะ หรือวิทยาศาสตร์;
- กลุ่มอาคาร (Group of Building) กลุ่มของสิ่งก่อสร้างที่แยกจากกันหรือต่อเนื่องกันโดยลักษณะทางสถาปัตยกรรมหรือความสอดคล้องกลมกลืน หรือที่ตั้งภูมิทัศน์ ซึ่งมีคุณค่าโดดเด่นอันเป็นสากลในมิติทางประวัติศาสตร์ ศิลปะ หรือวิทยาศาสตร์;
- แหล่ง (Sites) ผลงานที่เกิดจากมนุษย์ หรือการผสมผสานร่วมกัน ระหว่างผลงานของธรรมชาติและของมนุษย์และรวมถึงแหล่งโบราณคดีซึ่งมีคุณค่าโดดเด่นอันเป็นสากลในมิติทางด้านประวัติศาสตร์ สุนทรียศาสตร์, ชาติพันธุ์วิทยา หรือมานุษยวิทยา.

มาตราที่ 2

อนุสัญญาคุ้มครองมรดกโลกให้นิยาม *"มรดกทางธรรมชาติ"* มีความหมายครอบคลุมถึงสิ่งต่างๆ ดังนี้

- ลักษณะทางกายภาพและทางชีวภาพ หรือกลุ่มของสภาพทางธรรมชาติ ซึ่งมีคุณค่าโดดเด่นอันเป็นสากลในมิติทางสุนทรียศาสตร์ หรือวิทยาศาสตร์;
- สภาพองค์ประกอบทางธรณีวิทยา หรือธรณีสัณฐาน หรือบริเวณที่พิสูจน์ทราบได้อย่างชัดแจ้งว่าเป็นถิ่นที่อยู่อาศัยของสายพันธุ์สัตว์และพืชซึ่งมีคุณค่าโดดเด่นอันเป็นสากลในมิติทางวิทยาศาสตร์หรือการอนุรักษ์ทว่ากำลังได้รับการคุกคาม;
- สภาพธรรมชาติหรือบริเวณที่พิสูจน์ทราบอย่างชัดแจ้งว่ามีคุณค่าโดดเด่นเป็นสากล ในมิติทางวิทยาศาสตร์ การอนุรักษ์ และความงดงามตามธรรมชาติ.

แหล่งมรดกผสมระหว่างวัฒนธรรมและธรรมชาติ (Mixed Cultural and Natural Heritage)

46. *"มรดกแบบผสมระหว่างวัฒนธรรมและธรรมชาติ"* จะพิจารณาจากแหล่งที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ส่วนใดส่วนหนึ่งหรือทั้งหมดของคำนิยามของมรดกทางวัฒนธรรมและมรดกทางธรรมชาติ

ภูมิทัศน์วัฒนธรรม (Cultural landscapes)

47. *"ภูมิทัศน์วัฒนธรรม"* เป็นผลผลิตทางวัฒนธรรมที่แสดงถึง *"การบูรณาการระหว่างกันของธรรมชาติ และสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น"* ตามมาตราที่ 1 ในอนุสัญญาคุ้มครองมรดกโลก สิ่งเหล่านั้นได้แสดงออกถึงวิวัฒนาการทางสังคมและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์ที่ผ่านมาอย่างยาวนาน โดยอยู่ภายใต้อิทธิพลของสภาพแวดล้อมทางกายภาพและ/หรือโอกาสที่สภาพแวดล้อมทางกายภาพเปิดให้มนุษย์เข้าไปปฏิสัมพันธ์ ตลอดจนเงื่อนไขจากการวิวัฒน์ของสังคม เศรษฐกิจ และวัฒนธรรม ทั้งที่เกิดจากปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกพื้นที่

มรดกที่เคลื่อนที่ได้ (Movable Heritage)

48. การเสนอแหล่งมรดกที่เคลื่อนย้ายไม่ได้ ทว่ามีแนวโน้มว่าที่จะมีการเคลื่อนย้ายทำเลที่ตั้งนั้นจะไม่ได้รับการพิจารณา

คุณค่าโดดเด่นอันเป็นสากล (Outstanding universal value)

49. คุณค่าโดดเด่นอันเป็นสากล (Outstanding Universal Value) หมายถึงคุณค่าทางวัฒนธรรมและ/หรือทางธรรมชาติที่มีความสำคัญยิ่งอยู่เหนือขอบเขตพรมแดนรัฐชาติ และเป็นคุณค่าสากลของมนุษยชาติ ทั้งในสถานการณ์ปัจจุบันและอนาคต ดังนั้นการปกป้องคุ้มครองมรดกจึงเป็นสิ่งสำคัญสูงสุดในฐานะที่เป็นมรดกของมนุษยชาติ ในที่นี้ คณะกรรมการมรดกโลก จึงต้องจำแนกแหล่งมรดกตามเงื่อนไขของการขึ้นทะเบียนในบัญชีมรดกโลก

50. ทั้งนี้ รัฐภาคีสมาชิกต่างๆ จะได้รับเชิญให้นำเสนอแหล่งมรดกที่มีคุณค่าทั้งทางวัฒนธรรมและ/หรือธรรมชาติที่ได้พิจารณาแล้วว่ามีคุณค่าโดดเด่นอันเป็นสากลเพื่อเสนอขอขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งมรดกโลก

51. ในการเสนอแหล่งเพื่อรับการขึ้นทะเบียนสู่บัญชีมรดกโลกนั้น คณะกรรมการมรดกโลกต้องมีการแถลงถึง *"คุณค่าโดดเด่นอันเป็นสากล"* ของแหล่งดังกล่าว เพื่อเป็นข้อมูลอ้างอิงสำคัญในการประกาศคุ้มครองป้องกัน และการบริหารจัดการในอนาคต

52. แนวทางของอนุสัญญาคุ้มครองมรดกโลกนั้น มิอาจมุ่งหวังที่จะให้สามารถทำการปกป้องแหล่งมรดกทุกแหล่งบนโลกใบนี้ได้ ดังนั้นในการดเนินการจะคัดสรรเฉพาะแหล่งมรดกที่มีคุณค่าโดดเด่นสูงสุดตามความคิดเห็นในระดับนานาชาติ ทั้งนี้ จึงไม่ควรคาดหวังว่าแหล่งมรดกที่มีความโดดเด่นระดับชาติหรือภูมิภาคนั้น จะต้องได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งมรดกโลกเสมอไป

53. ขั้นตอนการเสนอข้อมูลของแหล่งเพื่อขอขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งมรดกโลกต่อคณะกรรมการมรดกโลกนั้น รัฐภาคีสมาชิกต้องแสดงให้เห็นถึงพันธะสัญญาอันมุ่งมั่นที่จะพิทักษ์รักษาแหล่งมรดกให้คงคุณค่าไว้ตามพันธะสัญญาดังกล่าว แสดงให้เห็นผ่านการดำเนินมาตรการต่างๆ อาทิ นโยบาย กฎหมาย การศึกษาทางวิทยาศาสตร์ การศึกษาด้านเทคนิควิธี ด้านการบริหารจัดการ และด้านการเงิน ซึ่งตัวบ่งชี้เหล่านี้ถูกนำไปใช้เพื่อเป็นแนวทางในการปกป้องแหล่งมรดกและคุณค่าที่โดดเด่นอันเป็นสากล

II.B ความเป็นตัวแทน ความสมดุล และความน่าเชื่อถือของบัญชีรายชื่อแหล่งมรดกโลก (Representative, Balanced and Credible World Heritage)

54. คณะกรรมมรดกโลกพยายามในการสร้างความเป็นตัวแทน ความสมดุล และความน่าเชื่อถือของบัญชีแหล่งมรดกโลก เพื่อบรรลุตามวัตถุประสงค์ของกลยุทธ์ทั้ง 4 ตามมติของคณะกรรมการมรดกโลกในการประชุมคณะกรรมการมรดกโลก ครั้งที่ 26 ณ เมืองบูดาเปสท์ (Budapest, 2002)

ยุทธศาสตร์ระดับโลกสำหรับความเป็นตัวแทน ความสมดุล และความน่าเชื่อถือของบัญชีรายชื่อแหล่งมรดกโลก (The Global Strategy for a Representative, Balanced and Credible World Heritage List)

55. ยุทธศาสตร์ของโลก ในประเด็นเรื่องความเป็นตัวแทน ความสมดุล และความเชื่อถือต่อบัญชีมรดกโลกได้ออกแบบขึ้นเพื่อการวินิจฉัยและเติมเต็มช่องว่างหลักในบัญชีรายชื่อมรดกโลก เพื่อส่งเสริมให้มีประเทศต่างๆ สมัครเข้าเป็นรัฐภาคีสมาชิกของอนุสัญญาฯ เพิ่มมากขึ้น และการเตรียมบัญชีรายชื่อเบื้องต้น (Tentative List) ของศูนย์มรดกโลก ดังอธิบายในย่อหน้า 62 และการนำเสนอแหล่งขอรับการพิจารณาขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งในบัญชีรายชื่อมรดกโลก (ดู http://whc.unesco.org/en/globalstrategy)

56. รัฐภาคีสมาชิกและองค์กรที่ปรึกษาต้องได้รับการสนับสนุนให้เข้ามาร่วมในการดำเนินการในยุทธศาสตร์ระดับโลกโดยการประสานงานกับสำนักเลขาธิการและผู้มีส่วนร่วมอื่นๆ ผลการประชุมยุทธศาสตร์ระดับโลก ระดับภูมิภาค และองค์กรที่ปรึกษา และการเปรียบเทียบและการศึกษาเรื่องหลักต้องจัดให้มีเพื่อช่วยรัฐภาคีสมาชิกในการเตรียมเอกสารเพื่อนำเสนอขอรับการพิจารณาขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งในบัญชีรายชื่อมรดกโลก ทั้งนี้ รายงานการประชุมและการศึกษาของผู้เชี่ยวชาญที่ได้นำเสนอต่อคณะกรรมการมรดกโลก ซึ่งเผยแพร่ข้อมูลในเวปไซต์ : http://whc.org/en/globalstrategy

57. ควรรักษาความสมดุลของจำนวนระหว่างแหล่งมรดกทางวัฒนธรรมและแหล่งมรดกทางธรรมชาติในบัญชีรายชื่อแหล่งมรดกไว้ให้ได้อย่างเหมาะสม

58. มิได้มีการจำกัดจำนวนแหล่งอย่างเป็นทางการที่จะได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งในบัญชีรายชื่อมรดกโลก

มาตรการอื่นๆ (Other measures)

59. เพื่อสนับสนุนและเสริมสร้างความเป็นตัวแทน ความสมดุล และความน่าเชื่อถือของบัญชีรายชื่อแหล่งมรดกโลก รัฐภาคีสมาชิกที่มีแหล่งมรดกที่ได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งมรดกโลกอยู่ในบัญชีรายชื่อเป็นจำนวนมากอยู่แล้วนั้น จะได้รับการร้องขอให้พิจารณาในการชะลออัตราการยื่นเสนอแหล่งมรดกเพื่อขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งมรดกโลกโดยวิธีการ ดังนี้

    a) ให้เว้นระยะห่างในการยื่นเสนอขอขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งมรดกโลกโดยความสมัครใจ และตามแต่เงื่อนไขที่รัฐภาคีสมาชิกนั้นๆ กำหนดขึ้น; และ/หรือ

    b) ให้เสนอเฉพาะแหล่งมรดกที่อยู่ในประเภทยังไม่เคยได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งมรดกโลก; และ/หรือ

    c) เชื่อมโยงข้อเสนอแหล่งขอรับการพิจารณาขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งในบัญชีรายชื่อมรดกโลกที่นำเสนอโดยรัฐภาคีสมาชิกหนึ่งที่มีมรดกที่เป็นตัวแทนอยู่แล้ว

    d) การตัดสินใจในการระงับการยื่นเสนอขอขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งมรดกโลกแห่งใหม่ ต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของความสมัครใจ

60. รัฐภาคีสมาชิกที่มีแหล่งมรดกอันมีคุณค่าโดดเด่นอันเป็นสากลซึ่งได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งมรดกโลกให้ดำเนินการตามแนวทางดังต่อไปนี้:

    a) ให้ความสำคัญกับการจัดเตรียมเอกสารเพื่อขอขึ้นทะเบียนในบัญชีรายชื่อเบื้องต้นของศูนย์มรดกโลก และเอกสารเพื่อนำเสนอขอรับการพิจารณาขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งในบัญชีรายชื่อมรดกโลก;

    b) จัดตั้งและรวบรวมผู้มีส่วนร่วมในการให้ความร่วมมือในระดับภูมิภาคเพื่อแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ และความเชี่ยวชาญทางด้านเทคนิควิธี;

    c) ส่งเสริมความร่วมมือในระดับทวิภาคี และพหุภาคี เพื่อเสริมสร้างความเชี่ยวชาญ และขีดความสามารถทางด้านเทคนิควิธีของสถาบันที่มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวข้องกับการปกป้องคุ้มครอง และการบริหารจัดการแหล่งมรดก และ;

    d) สร้างกระบวนการมีส่วนร่วมมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้กับคณะกรรมการมรดกโลก

61. คณะกรรมการมรดกโลกพิจารณานำใช้กลไก ดังต่อไปนี้

a) การตรวจสอบเอกสารเพื่อนำเสนอขอรับการพิจารณาขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งในบัญชีรายชื่อมรดกโลก ฉบับสมบูรณ์ 2 ฉบับ ต่อหนึ่งรัฐภาคีสมาชิก โดยมีอย่างน้อยหนึ่งแห่งที่เสนอขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งมรดกทางธรรมชาติ หรือแหล่งมรดกแบบภูมิทัศน์ทางวัฒนธรรม; และ

b) กำหนดพิจารณาเอกสารเพื่อนำเสนอขอรับการพิจารณาขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งในบัญชีรายชื่อมรดกโลก จำนวน 45 แหล่งต่อปี รวมทั้งข้อเสนอขอรับการขึ้นทะเบียนที่ค้างมาและที่อ้างถึงจากการพิจารณามาก่อนของคณะกรรมการมรดกโลก, การขยายขอบเขต (ยกเว้นการปรับแก้เล็กน้อยตามข้อจำกัดของแหล่ง) พื้นที่ระหว่างเขตแดน และที่จัดลำดับการเสนอขอรับการพิจารณา

c) การจัดลำดับความสำคัญของแหล่ง จะนำมาใช้สำหรับกรณีที่มีการเสนอเพื่อขอรับการพิจารณาต่อปีที่มีแหล่งยื่นขอรับการพิจารณาเกินกว่า 45 แหล่ง มีเกณฑ์ดังต่อไปนี้

i) แหล่งมรดกที่เสนอเพื่อขอรับการพิจารณา โดยเป็นแหล่งที่ยื่นเสนอขอรับการพิจารณาโดยรัฐภาคีที่ยังไม่มีแหล่งมรดกใดขึ้นทะเบียนอยู่ในบัญชีรายชื่อมรดกโลก

ii) แหล่งมรดกที่ยื่นเสนอขอรับการพิจารณาโดยรัฐภาคีสมาชิกที่มีแหล่งมรดกไม่เกิน 3 แหล่งที่ขึ้นทะเบียนในบัญชีรายชื่อแหล่งมรดกโลก,

iii) แหล่งมรดกที่ไม่ได้นำเข้าสู่การพิจารณาในการประชุมรอบที่ผ่านมา เนื่องจากข้อกำหนดเรื่องจำนวนแหล่งที่จะพิจารณาเป็นแหล่งในบัญชีรายชื่อมรดกโลกปีละไม่เกิน 45 แหล่ง และจึงได้นำเสนอมาในโอกาสนี้,

iv) แหล่งมรดกโลกที่นำเสนอขอรับการพิจารณามีลักษณะเป็นแหล่งมรดกทางธรรมชาติ,

v) แหล่งมรดกโลกที่นำเสนอขอรับการพิจารณามีลักษณะเป็นแหล่งแบบผสม,

vi) แหล่งมรดกโลกที่นำเสนอขอรับการพิจารณามีลักษณะเป็นแหล่งมรดกข้ามเขตแดน / แหล่งมรดกที่ตั้งอยู่บนรอยต่อของเขตแดน,

vii) แหล่งมรดกโลกที่นำเสนอขอรับการพิจารณาเป็นแหล่งมรดกที่เสนอโดยรัฐภาคีสมาชิกในแอฟริกา แปซิฟิก และคาริบเบียน,

viii) แหล่งมรดกโลกที่นำเสนอขอรับการพิจารณาเป็นแหล่งมรดกที่เสนอโดยรัฐภาคีสมาชิกในอนุสัญญาว่าด้วยมรดกโลกในช่วงสิบปีที่ผ่านมา,

ix) แหล่งมรดกโลกที่นำเสนอขอรับการพิจารณาเป็นแหล่งมรดกที่เสนอโดยรัฐภาคีสมาชิกในอนุสัญญาว่าด้วยมรดกโลกเป็นเวลาสิบปี หรือมากกว่า,

x) เมื่อนำใช้ระบบการจัดลำดับการพิจารณาตามหัวข้อที่กล่าวมาข้างต้น ทั้งนี้ แหล่งที่มีคุณสมบัติไม่สอดคล้องกับเกณฑ์ ให้พิจารณาจาก วันที่ศูนย์มรดกโลกได้รับเอกสารขอรับการพิจารณาเป็นแหล่งมรดกโลก ฉบับสมบูรณ์ เป็นเกณฑ์ลำดับถัดไป

d) รัฐภาคีสมาชิกที่ร่วมกันเขียนเพื่อเสนอแหล่งมรดกแบบชุดที่มีลักษณะเป็นแหล่งมรดกข้ามเขตแดน / แหล่งมรดกที่ตั้งอยู่บนรอยต่อของเขตแดน สามารถเลือกได้ว่าจะนำเสนอเอกสารขอรับการพิจารณาร่วมกันระหว่างรัฐภาคีสมาชิก หรือจัดทำข้อเสนอแยกกันภายใต้ระดับความรับผิดชอบของรัฐภาคีนั้น

แนวทางการพิจารณาจัดลำดับต่อจากนี้มีผลตั้งแต่วันที่ 2 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2561 | ค.ศ.2018

a) การตรวจสอบเอกสารเพื่อนำเสนอขอรับการพิจารณาขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งในบัญชีรายชื่อมรดกโลก ฉบับสมบูรณ์ที่เสนอโดยรัฐภาคีสมาชิก

b) กำหนดพิจารณาเอกสารเพื่อนำเสนอขอรับการพิจารณาขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งในบัญชีรายชื่อมรดกโลก จำนวน 35 แหล่งต่อปี รวมทั้งข้อเสนอขอรับการขึ้นทะเบียนที่ค้างมาและที่อ้างถึงจากการพิจารณามาก่อนของคณะกรรมการมรดกโลก, การขยายขอบเขต (ยกเว้นการปรับแก้เล็กน้อยตามข้อจำกัดของแหล่ง) พื้นที่ระหว่างเขตแดน และที่จัดลำดับการเสนอขอรับการพิจารณา

c) การจัดลำดับความสำคัญของแหล่ง จะนำมาใช้สำหรับกรณีที่มีการเสนอเพื่อขอรับการพิจารณาต่อปีที่มีแหล่งยื่นขอรับการพิจารณาเกินกว่า 45 แหล่ง มีเกณฑ์ดังต่อไปนี้

   i) แหล่งมรดกที่เสนอเพื่อขอรับการพิจารณา โดยเป็นแหล่งที่ยื่นเสนอขอรับการพิจารณาโดยรัฐภาคีที่ยังไม่มีแหล่งมรดกใดขึ้นทะเบียนอยู่ในบัญชีรายชื่อมรดกโลก,

   ii) แหล่งมรดกที่ยื่นเสนอขอรับการพิจารณาโดยรัฐภาคีสมาชิกที่มีแหล่งมรดกไม่เกิน 3 แหล่งที่ขึ้นทะเบียนในบัญชีรายชื่อแหล่งมรดกโลก,

   iii) แหล่งที่อยู่ภายใต้เงื่อนไขของการส่งเอกสารเพื่อขอรับการพิจารณาใหม่อีกครั้ง ซึ่งยังไม่ได้ส่งให้หน่วยงานที่ปรึกษาที่เกี่ยวข้องประเมินเพิ่มเติม ตามเนื้อหาวรรค 61.b,

   iv) แหล่งมรดกที่ไม่ได้นำเข้าสู่การพิจารณาในการประชุมรอบที่ผ่านมา เนื่องจากข้อกำหนดเรื่องจำนวนแหล่งที่จะพิจารณาเป็นแหล่งในบัญชีรายชื่อมรดกโลกปีละไม่เกิน 35 แหล่ง และจึงได้นำเสนอมาในโอกาสนี้,

   v) แหล่งมรดกโลกที่นำเสนอขอรับการพิจารณามีลักษณะเป็นแหล่งมรดกทางธรรมชาติ,

   vi) แหล่งมรดกโลกที่นำเสนอขอรับการพิจารณามีลักษณะเป็นแหล่งแบบผสม,

   vii) แหล่งมรดกโลกที่นำเสนอขอรับการพิจารณามีลักษณะเป็นแหล่งมรดกข้ามเขตแดน / แหล่งมรดกที่ตั้งอยู่บนรอยต่อของเขตแดน,

   viii) แหล่งมรดกโลกที่นำเสนอขอรับการพิจารณาเป็นแหล่งมรดกที่เสนอโดยรัฐภาคีสมาชิกในแอฟริกา แปซิฟิก และคาริบเบียน,

   ix) แหล่งมรดกโลกที่นำเสนอขอรับการพิจารณาเป็นแหล่งมรดกที่เสนอโดยรัฐภาคีสมาชิกในอนุสัญญาว่าด้วยมรดกโลกในช่วง 12 ปีที่ผ่านมา,

x) แหล่งมรดกโลกที่นำเสนอขอรับการพิจารณาเป็นแหล่งมรดกโลกที่เสนอโดยรัฐภาคีสมาชิกในอนุสัญญาว่าด้วยมรดกโลกเป็นเวลา 5 ปี หรือมากกว่า,

xi) แหล่งมรดกที่นำเสนอขอรับการพิจารณาโดยรัฐภาคีสมาชิกที่เคยดำรงตำแหน่งคณะกรรมการมรดกโลก ซึ่งในระหว่างการดำรงตำแหน่งนั้นได้สมัครใจว่าจะไม่เสนอชื่อแหล่งมรดกในขอบเขตดินแดนของตนเพื่อขอรับการพิจารณาในช่วงที่ยังมีบทบาทเป็นคณะกรรมการอยู่ เกณฑ์ลำดับความสำคัญนี้จะใช้ 4 ปี หลังจากสิ้นสุดการดำรงตำแหน่งคณะกรรมการมรดกโลกของผู้แทนจากรัฐภาคีสมาชิกดังกล่าว,

xii) เมื่อนำใช้ระบบการจัดลำดับการพิจารณาตามหัวข้อที่กล่าวมาข้างต้น ทั้งนี้ แหล่งที่มีคุณสมบัติไม่สอดคล้องกับเกณฑ์ ให้พิจารณาจาก วันที่ศูนย์มรดกโลกได้รับเอกสารขอรับการพิจารณาเป็นแหล่งมรดกโลก ฉบับสมบูรณ์ เป็นเกณฑ์ลำดับถัดไป

d) รัฐภาคีสมาชิกที่ร่วมกันเขียนเพื่อเสนอแหล่งมรดกแบบชุดที่มีลักษณะเป็นแหล่งมรดกข้ามเขตแดน / แหล่งมรดกที่ตั้งอยู่บนรอยต่อของเขตแดน สามารถเลือกได้ว่าจะนำเสนอเอกสารขอรับการพิจารณาร่วมกันระหว่างรัฐภาคีสมาชิก หรือจัดทำข้อเสนอแยกกันภายใต้ระดับความรับผิดชอบของรัฐภาคีนั้น

มตินี้จะใช้ดำเนินการเป็นระยะเวลา 4 ปี ซึ่งมีผลเริ่มต้นในวันที่ 2 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2561 | ค.ศ. 2018 เพื่อสร้างความเชื่อมั่นต่อรัฐภาคีสมาชิกเพื่อให้การเปลี่ยนผ่านมีความเรียบร้อย สำหรับผลกระทบของมตินี้ จะได้รับการประเมินการประชุมคณะกรรมการมรดกโลกครั้งที่ 46 ในปีพ.ศ. 2565 | ค.ศ.2022

II.C บัญชีรายชื่อเบื้องต้น (Tentative Lists)

กระบวนการและรูปแบบ (Procedure and Format)

62. บัญชีรายชื่อเบื้องต้น คือ รายการสำรวจแหล่งมรดกที่ตั้งอยู่ในอาณาเขตของรัฐภาคีสมาชิกซึ่งพิจารณาว่าเหมาะสมสำหรับการเสนอขอขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งมรดกโลก ดังนั้น รัฐภาคีสมาชิกควรรวมรายละเอียดของแหล่งมรดกเหล่านั้นไว้ในรายการบัญชีรายชื่อเบื้องต้น โดยเป็นรายละเอียดของแหล่งมรดกที่รัฐภาคีสมาชิกพิจารณาแล้วเห็นว่ามีศักยภาพและแสดงถึงคุณค่าโดดเด่นอันเป็นสากลเพื่อการเสนอขอขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งมรดกโลกในปีถัดไป

63. การขอขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งมรดกโลกจะไม่ได้รับการพิจารณาจนกว่ารัฐภาคีสมาชิกจะเสนอแหล่งมรดกที่ขอขึ้นทะเบียนอยู่ในบัญชีรายชื่อเบื้องต้น (Tentative List) แล้ว

64. สนับสนุนให้รัฐภาคีสมาชิกจัดเตรียมบัญชีรายชื่อเบื้องต้นโดยการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่หลากหลาย ได้แก่ ผู้บริหารจัดการแหล่งมรดก หน่วยงานภาครัฐระดับท้องถิ่น และระดับภูมิภาค ชุมชนท้องถิ่น องค์กรพัฒนาเอกชน (NGOs) และผู้สนใจ และภาคีอื่นๆ

65. รัฐภาคีสมาชิกจะต้องยื่นเสนอบัญชีรายชื่อเบื้องต้นแก่สำนักเลขาธิการฯ อย่างน้อยหนึ่งปีก่อนที่จะเสนอเอกสารการขอขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งมรดกโลก รัฐภาคีสมาชิกได้รับการสนับสนุนให้ตรวจสอบและส่งบัญชีรายชื่อเบื้องต้นอย่างน้อยทุกๆ สิบปี

66. เรียกร้องให้รัฐภาคีสมาชิกส่งบัญชีรายชื่อเบื้องต้นเป็นภาษาอังกฤษ หรือภาษาฝรั่งเศส โดยใช้มาตรฐานตาม Annex 2A และAnnex 2B (สำหรับการขอขึ้นทะเบียน *"ข้ามรัฐชาติ transnational"* และ *"ข้ามเขตแดน transboundary"* ในอนาคต) ประกอบด้วย ชื่อของแหล่งมรดก สถานที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ คำอธิบายสั้นๆ ของแหล่งมรดก และคำแถลงคุณค่าโดดเด่นอันเป็นสากล

67. ต้นฉบับที่ลงนามรับรองฉบับสมบูรณ์ของบัญชีรายชื่อเบื้องต้นจะต้องยื่นโดยรัฐภาคีสมาชิกถึง:

    UNESCO World Heritage Centre
    7, place de Fontenoy
    75352 Paris 07 SP
    France
    Tel: +33 (0)1 4568 1136
    E-mail:wh-tentativelists@unesco.org

68. ในระหว่างการตอบรับบัญชีรายชื่อเบื้องต้นจากรัฐภาคีสมาชิก ศูนย์มรดกโลกตรวจสอบเอกสารตามคำแนะนำใน Annex 2 หากเอกสารไม่เป็นไปตามคำแนะนำใน Annex 2 ศูนย์มรดกโลกจะส่งกลับไปยังรัฐภาคีสมาชิก เมื่อได้รับข้อมูลทั้งหมดแล้วบัญชีรายชื่อเบื้องต้นจะถูกลงทะเบียนโดยสำนักเลขาธิการฯ และส่งต่อให้องค์กรที่ปรึกษาที่เกี่ยวข้อง สำหรับเป็นข้อมูลการสรุปบัญชีรายชื่อเบื้องต้นทั้งหมดจะถูกนำเสนอต่อคณะกรรมการมรดกโลกเป็นประจำทุกปี สำนักเลขาธิการโดยการหารือกับรัฐภาคีสมาชิกที่เกี่ยวข้องจะปรับปรุงบันทึก โดยเฉพาะการ

ถอดถอนออกจากบัญชีรายชื่อเบื้องต้น ทั้งแหล่งมรดกที่ได้รับการขึ้นทะเบียนโลก และแหล่งมรดกที่เสนอขอขึ้นทะเบียนแต่ไม่ได้ขึ้นทะเบียน

บัญชีรายชื่อเบื้องต้นจากรัฐภาคีสมาชิกจะถูกเผยแพร่โดยศูนย์มรดกโลกผ่านทางเว็บไซต์ และ/หรือในเอกสารเพื่อที่จะให้เกิดความโปร่งใส สามารถการเข้าถึงข้อมูลได้ และเพื่ออำนวยความสะดวกในการเชื่อมประสานกันของข้อมูลบัญชีรายชื่อเบื้องต้นในระดับภูมิภาค และเรื่องเฉพาะ

ความรับผิดชอบในเนื้อหาของบัญชีรายชื่อเบื้องต้นแต่ละรายการขึ้นอยู่กับรัฐภาคีสมาชิกที่เกี่ยวข้องแต่เพียงผู้เดียว การประกาศบัญชีรายชื่อเบื้องต้นไม่ได้หมายความถึงการแสดงความคิดเห็นใดๆ ของคณะกรรมการมรดกโลกหรือศูนย์มรดกโลก หรือสำนักเลขาธิการยูเนสโกในสถานะทางกฎหมายของประเทศ อาณาเขตเมือง หรือเขตพื้นที่ หรือเขตแดนใดๆ

69. บัญชีรายชื่อเบื้องต้นของรัฐภาคีสมาชิกสามารถดูได้จากเว็บไซต์ต่อไปนี้ http://whc.unesco.org/en/tentativelist

บัญชีเตรียมการในด้านการวางแผน และเป็นเครื่องมือในการพัฒนา (Tentative List as a planning and evaluation tool)

70. บัญชีรายชื่อเบื้องต้นเป็นประโยชน์และเป็นเครื่องมือสำคัญสำหรับรัฐภาคีสมาชิก คณะกรรมการมรดกโลก สำนักเลขาธิการฯ และองค์กรที่ปรึกษา เนื่องจากเป็นตัวชี้วัดของการขอขึ้นทะเบียนแหล่งเป็นมรดกโลกในอนาคต

71. บัญชีรายชื่อเบื้องต้นควรได้รับการคัดเลือกบนพื้นฐานของหลักฐานที่ส่งเสริมศักยภาพความโดดเด่นอันเป็นสากล ให้รัฐภาคีสมาชิกปรึกษาการวิเคราะห์ทั้งบัญชีรายชื่อแหล่งมรดกโลกและบัญชีรายชื่อเบื้องต้น โดยเตรียมการ ตามการร้องขอของคณะกรรมการ ICOMOS และ IUCN เพื่อระบุช่องว่างในบัญชีรายชื่อแหล่งมรดกโลก โดยการวิเคราะห์นี้สามารถช่วยให้รัฐภาคีสมาชิกสามารถเปรียบเทียบประเด็นในการนำเสนอแหล่ง, ภูมิภาค, กลุ่มทางภูมิศาสตร์–วัฒนธรรม และภูมิศาสตร์ชีวภาพ สำหรับคุณสมบัติแหล่งมรดกโลกที่มุ่งหวัง รัฐภาคีสมาชิกได้รับการสนับสนุนให้แสวงหาคำแนะนำต้นทางที่เป็นไปได้จากองค์กรที่ปรึกษา เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาบัญชีรายชื่อเบื้องต้นตามความเหมาะสม

72. นอกจากนี้ รัฐภาคีสมาชิกจะได้รับการสนับสนุนเพื่อปรึกษาการศึกษาเฉพาะเรื่อง (thematic studies) ที่ดำเนินการโดยองค์กรที่ปรึกษา (ดูย่อหน้าที่ 147) การศึกษาเหล่านี้จะได้รับการแจ้งจากการทบทวนบัญชีรายชื่อเบื้องต้นที่ส่งโดยรัฐภาคีสมาชิก และรายงานการประชุมเกี่ยวกับการประสานกันของบัญชีรายชื่อเบื้องต้น เช่นเดียวกับการศึกษาในด้านเทคนิคอื่นๆที่ดำเนินการโดยองค์กรที่ปรึกษารวมถึงองค์กรและบุคคลที่มีคุณสมบัติเหมาะสมรายชื่อของการศึกษาที่ดำเนินการเสร็จแล้วสามารถดูได้จากที่อยู่เว็บไซต์ต่อไปนี้: http://whc.unesco.org/en/globalstrategy

73. รัฐภาคีสมาชิกได้รับการสนับสนุนในการประสานในเรื่องบัญชีรายชื่อเบื้องต้นในระดับภูมิภาค และเฉพาะเรื่อง การประสานในเรื่องบัญชีรายชื่อเบื้องต้นเป็นกระบวนการที่รัฐภาคีสมาชิกได้รับความช่วยเหลือจากองค์กรที่ปรึกษา โดยรวมการประเมินบัญชีรายชื่อเบื้องต้นที่เกี่ยวข้องเพื่อทบทวนช่องว่างและระบุหัวเรื่องทั่วไป ผลลัพธ์ของการประสานกันนี้สามารถเห็นผลในการปรับปรุงบัญชีรายชื่อเบื้องต้น การขอขึ้นทะเบียนแหล่งเป็นมรดกโลกใหม่จากรัฐภาคีสมาชิก และจากความร่วมมือระหว่างกลุ่มของรัฐภาคีสมาชิกในการเตรียมการขอขึ้นทะเบียนแหล่งเป็นมรดกโลก

การให้ความช่วยเหลือ และสร้างขีดความสามารถแก่รัฐภาคีสมาชิกในการจัดเตรียมบัญชีรายชื่อเบื้องต้น (Assistance and Capacity-Building for States Parties in the preparation of Tentative Lists)

74. เพื่อให้การดำเนินการกลยุทธ์ในระดับกว้าง ความพยายามร่วมมือในสร้างขีดความสามารถและการฝึกอบรมอาจเป็นสิ่งที่จำเป็นที่จะช่วยรัฐภาคีสมาชิกในการแสวงหา และ/หรือรวบรวมความเชี่ยวชาญของตนในการจัดเตรียม ปรับปรุง และประสานการจัดทำบัญชีรายชื่อเบื้องต้นและการเตรียมการเตรียมการขอขึ้นทะเบียนแหล่งเป็นมรดกโลก

75. รัฐภาคีสมาชิกสามารถร้องขอความช่วยเหลือจากองค์กรระดับนานาชาติ ในการเตรียมการการปรับปรุงเนื้อหาให้ทันสมัย และทำให้เนื้อหาของบัญชีรายชื่อเบื้องต้นมีความกลมกลืนกัน (ดูบทที่ 7)

76. องค์กรที่ปรึกษา และสำนักเลขาธิการฯ จะใช้โอกาสในการประเมินผลเพื่อจัดการฝึกอบรมในภูมิภาคเพื่อช่วยเหลือรัฐที่อยู่ในหลักการของการจัดเตรียมบัญชีรายชื่อเบื้องต้น และการขอขึ้นทะเบียนแหล่งเป็นมรดกโลก

II.D หลักเกณฑ์การพิจารณาความมีคุณค่าโดดเด่นในระดับสากล (Criteria for the assessment of Outstanding Universal Value)

77. คณะกรรมการมรดกโลกจะพิจารณาว่าแหล่งมีคุณค่าโดดเด่นอันเป็นสากล (ดูเนื้อหาเพิ่มเติมในข้อ 49-53) เมื่อแหล่งนั้นได้รับการประเมินว่ามีคุณสมบัติสอดคล้องกับเกณฑ์มรดกโลกหนึ่งข้อหรือหลายข้อ ทั้งนี้ แหล่งมรดกต้องมีคุณสมบัติดังนี้

(I) เป็นตัวแทนที่แสดงถึงความเป็นเอกลักษณ์ด้านศิลปกรรม หรือตัวแทนของความงดงามและเป็นผลงานชิ้นเอกที่จัดทำขึ้นด้วยการสร้างสรรค์อันชาญฉลาดยิ่ง;

(II) แสดงถึงความสำคัญของการแลกเปลี่ยนคุณค่าของมนุษย์ในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง หรือในพื้นที่วัฒนธรรมใดๆ ของโลกผ่านการพัฒนาด้านสถาปัตยกรรมหรือทางเทคโนโลยี อนุสรณ์ศิลป์ การวางแผนบ้านเมือง หรือการออกแบบภูมิทัศน์;

(III) เป็นเอกลักษณ์ที่หาได้ยากยิ่ง หรือเป็นของแท้ดั้งเดิม;

(IV) เป็นตัวอย่างของลักษณะโดยทั่วไปของสิ่งก่อสร้างอันเป็นตัวแทนของการพัฒนาทางด้านวัฒนธรรม สังคม ศิลปกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี หรืออุตสาหกรรม;

(V) เป็นตัวอย่างลักษณะอันเด่นชัด หรือของขนบธรรมเนียมประเพณีแห่งสถาปัตยกรรม วิธีการก่อสร้าง หรือการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์ที่มีความเปราะบางด้วยตัวมันเอง หรือเสื่อมสลายได้ง่ายเพราะผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมที่ไม่สามารถกลับคืนดังเดิมได้ หรือการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ;

(VI) มีความคิดหรือความเชื่อที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับเหตุการณ์หรือบุคคลที่มีความสำคัญหรือความโดดเด่นยิ่งในประวัติศาสตร์

สำหรับหลักเกณฑ์ในการประเมิน **"มรดกทางธรรมชาติ"** เพื่อขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งมรดกโลกของคณะกรรมการมรดกโลก (The World Heritage Committee) มีอยู่ 4 ประการ คือ

(VII) เป็นแหล่งที่เกิดปรากฏการณ์ทางธรรมชาติที่มีความโดดเด่นเห็นได้ชัด หรือเป็นพื้นที่ที่มีความงามตามธรรมชาติหาพื้นที่อื่นเปรียบเทียบไม่ได้;

(VIII) เป็นตัวอย่างที่มีความโดดเด่นสะท้อนถึงวิวัฒนาการความเป็นมาของโลกในช่วงเวลาต่างกัน ซึ่งรวมไปถึงร่องรอยของสิ่งมีชีวิตหรือกระบวนการทางธรณีวิทยาที่สำคัญอันทำให้เกิดรูปลักษณ์ของแผ่นดินหรือลักษณะธรณีสัณฐาน หรือลักษณะภูมิประเทศที่สำคัญ;

(IX) เป็นตัวอย่างที่มีความโดดเด่นสะท้อนถึงกระบวนการนิเวศวิทยา และชีววิทยาซึ่งก่อให้เกิดและมีพัฒนาการของระบบนิเวศทางบก หรือระบบนิเวศน้ำจืด หรือระบบนิเวศชายฝั่งและทางทะเล และสังคมสัตว์และพืช;

(X) เป็นถิ่นที่อยู่อาศัยที่มีความสำคัญสูงสุดสำหรับการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพในถิ่นกำเนิด ซึ่งรวมไปถึงถิ่นที่อาศัยของชนิดพันธุ์พืช และ/หรือชนิดพันธุ์สัตว์ที่มีคุณค่าโดดเด่นเชิงวิทยาศาสตร์ หรือเชิงอนุรักษ์ระดับโลก;

78. ประเด็นเรื่องคุณค่าโดดเด่นเป็นสากลนั้น แหล่งมรดกต้องแสดงถึงความครบถ้วนสมบูรณ์ และ/หรือความเป็นของแท้ดั้งเดิม ตลอดจนมีการปกป้องคุ้มครองและการบริหารจัดการเพียงพอที่จะทำให้เชื่อมั่นว่าคุณค่าดังกล่าวนั้นสามารถดำรงอยู่ได้

II.E ความครบถ้วนสมบูรณ์และความเป็นของแท้ดั้งเดิม (Integrity and/or authenticity) และความเป็นของแท้ดั้งเดิม (Authenticity)

79. แหล่งมรดกที่นำเสนอภายใต้เกณฑ์ข้อ 1 (i) ถึง ข้อ 6 (vi) นั้นจะต้องเป็นไปตามเงื่อนไขของความเป็นของแท้ดั้งเดิม ตามที่กล่าวไว้ในภาคผนวก 4 ในเอกสารแนวทางการอนุวัตตามอนุสัญญาคุ้มครองมรดกโลก ซึ่งได้ผนวกแนวคิดจากเอกสารนาราว่าด้วยความเป็นของแท้ดั้งเดิม (Nara Document on Authenticity) ที่ให้ประเด็นพื้นฐานสำหรับทดสอบประเด็นความเป็นของแท้ดั้งเดิมของแหล่ง และได้สรุปไว้ดังต่อไปนี้

80. ความสามารถในการทำความเข้าใจในคุณค่าของแหล่งมรดกนั้นจะขึ้นอยู่กับระดับความน่าเชื่อถือของข้อมูลที่นำเสนอ ตลอดจนการสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับแหล่งมรดกวัฒนธรรมที่สัมพันธ์กับคุณลักษณะของแหล่งมรดกทางวัฒนธรรมซึ่งหมายถึงคุณค่าที่สั่งสมมายาวนาน ทั้งนี้ ในการประเมินจะพิจารณาความเป็นของแท้ดั้งเดิมในทุกมิติที่เกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กับแหล่ง

81. การตัดสินในประเด็นเรื่องคุณค่าที่อยู่คู่กับแหล่งมรดกวัฒนธรรม อาจแตกต่างไปตามอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม เพราะแม้แต่วัฒนธรรมประเภทเดียวกัน ก็ยังมีรายละเอียดที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ การประเมินอยู่บนฐานของการเคารพในความแตกต่างหลากหลายของวัฒนธรรม และในการประเมินต้องตัดสินอยู่ภายใต้กรอบความคิดในบริบทวัฒนธรรมนั้น

82. ประเภทของมรดกทางวัฒนธรรมและบริบทที่เกี่ยวเนื่อง ควรจะต้องเข้าใจว่าแหล่งมรดกนั้นได้เป็นไปตามเงื่อนไขในประเด็นเรื่องความจริงแท้ในคุณค่าทางวัฒนธรรมชุดดังกล่าวนั้น (เงื่อนไขอันเป็นที่รับทราบในการเสนอรายชื่อเพื่อขอรับการขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งมรดกโลก) เป็นข้อเท็จจริง และเชื่อถือได้ โดยอธิบายผ่านการนำเสนอข้อมูลดังนี้
   - รูปทรง และการออกแบบ (Form and Design)
   - สาระ และสิ่งประกอบ (Materials and Substance)
   - การใช้สอย และหน้าที่ (Use and Function)
   - จารีตประเพณี, เทคนิควิธี และระบบการจัดการ (Traditions, Techniques and Management systems)
   - ทำเลที่ตั้ง และการตั้งถิ่นฐาน (Location and Setting)
   - ภาษาและรูปแบบอื่นๆ ของมรดกที่จับต้องไม่ได้ (Language, and Other Forms of Intangible Heritage)
   - จิตวิญญาณ และความรู้สึก (Spirit and Feeling)
   - ปัจจัยภายในและภายนอกอื่นๆ (Other Internal and External Factors)

83. คุณลักษณะ เช่น จิตวิญญาณและความรู้สึกมิได้เป็นสิ่งพิจารณาได้โดยง่ายในทางปฏิบัติที่จะนำมาใช้เป็นเงื่อนไขของความเป็นของแท้ดั้งเดิม อย่างไรก็ตาม คุณลักษณะดังกล่าวก็มีความสำคัญในฐานะเครื่องบ่งชี้ถึงคุณลักษณะและสำนึกในถิ่นที่ เช่น ในชุมชนที่ยังคงสืบทอดจารีตประเพณีและความต่อเนื่องทางวัฒนธรรมเอาไว้

84. การใช้ข้อมูลเหล่านี้อนุญาตให้สามารถอธิบายและขยายความคุณลักษณะทางสุนทรียภาพที่มีความเฉพาะเจาะจง, ประวัติศาสตร์, สังคม และข้อมูลวิทยาศาสตร์ด้านต่างๆ ของแหล่งมรดกทางวัฒนธรรมที่กำลังได้รับการพิจารณา ในที่นี้ *"แหล่งข้อมูลสารสนเทศ"* นั้นหมายรวมทั้งที่เป็นสภาพทางกายภาพ, การนิพนธ์, ข้อมูลมุขปาฐะที่ได้รับจากการสัมภาษณ์ และข้อมูลรูปภาพทำให้สามารถทราบถึงคุณลักษณะตามธรรมชาติ ความเฉพาะเจาะจง ความหมาย และประวัติของมรดกทางวัฒนธรรม

85. เมื่อเงื่อนไขของความเป็นของแท้ดั้งเดิมได้รับการพิจารณาในขั้นตอนการเตรียมเอกสารเสนอเพื่อขอรับการพิจารณาขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งมรดกโลก สิ่งแรกที่รัฐภาคีสมาชิกต้องดำเนินการคือ การจำแนกว่าคุณลักษณะใดเป็นความเป็นของแท้ดั้งเดิมที่สำคัญที่สุด คำแถลงเกี่ยวกับความเป็นของแท้ดั้งเดิมควรประเมินระดับของความเป็นของแท้ดั้งเดิม หรืออธิบายโดยจำแนกแต่ละส่วนประกอบของคุณลักษณะ

86. โดยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความเป็นของแท้ดั้งเดิมนั้น การปฏิสังขรณ์ซากโบราณสถาน หรืออาคารทางประวัติศาสตร์ หรือย่านประวัติศาสตร์ เป็นเงื่อนไขเฉพาะตัวของแต่ละกรณี สำหรับการยอมรับต่อการปฏิสังขรณ์ได้ก็ต่อเมื่ออยู่บนพื้นฐานของการศึกษาข้อมูล หรือใช้ข้อมูลรายละเอียดที่ทำการบันทึกไว้โดยสมบูรณ์ และต้องไม่ดำเนินการเกินขอบเขตดังกล่าวไปด้วยการคาดเดา

ความครบถ้วนสมบูรณ์ (Integrity)

87. แหล่งมรดกทุกแหล่งที่เสนอเพื่อขอรับการพิจารณาขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งในบัญชีรายชื่อมรดกโลกต้องได้รับการประเมินบนเงื่อนไขของความครบถ้วนสมบูรณ์

88. ความครบถ้วนสมบูรณ์เป็นเครื่องบ่งชี้คุณสมบัติของลักษณะความเป็นองค์รวม ตลอดจนการดำรงอยู่อย่างครบถ้วนสมบูรณ์ของมรดกทางวัฒนธรรมและ/หรือทางธรรมชาติ และคุณลักษณะประกอบ ทั้งนี้ ในการตรวจสอบเงื่อนไขของความครบถ้วนสมบูรณ์จำเป็นจะต้องพิจารณาถึงสิ่งที่เกี่ยวเนื่องของแหล่งมรดกนั้นด้วย กล่าวคือ

    a) มีความจำเป็นที่ต้องผนวกรวมทุกองค์ประกอบเข้าด้วยกัน เพื่อให้คุณค่าที่โดดเด่นเป็นสากลของแหล่งมรดกนั้นเป็นประจักษ์;

    b) แหล่งต้องมีขนาดใหญ่พอเพียงที่จะทำให้เชื่อมั่นได้ว่าจะมีคุณสมบัติเป็นตัวแทนที่แสดงออกถึงความครบถ้วนสมบูรณ์ของลักษณะและกระบวนการต่างๆ ซึ่งถ่ายทอดนัยสำคัญของแหล่งมรดก;

    c) แหล่งได้รับผลกระทบในทางลบจากการพัฒนาและ/หรือการถูกทอดทิ้ง

89. โดยแหล่งมรดกที่นำเสนอภายใต้เกณฑ์ข้อที่ 1 (i) - 6 (vi) นั้น แหล่งมรดกจะต้องมีโครงสร้างทางกายภาพและ/หรือองค์ประกอบสำคัญที่อยู่ในสภาพที่ดี รวมทั้งได้รับการควบคุมผลกระทบจากการเสื่อมสภาพ ทั้งนี้ สัดส่วนขององค์ประกอบที่มีนัยสำคัญนั้นต้องแสดงให้เห็นถึงองค์รวมของคุณค่าของแหล่งมรดกที่ควรผนวกเข้าไว้ ความสัมพันธ์และพลวัตของหน้าที่ในบริบทร่วมสมัยในภูมิทัศน์วัฒนธรรมเมืองประวัติศาสตร์ หรือแหล่งมรดกอื่นๆ ที่มีพลวัตที่มีคุณลักษณะเฉพาะที่แตกต่างจากสิ่งอื่นๆ ต้องรักษาไว้ด้วยเช่นกัน

90. สำหรับแหล่งมรดกที่เสนอภายใต้ข้อเกณฑ์ข้อที่ 7(vii) - 10(x) นั้น แหล่งมรดกต้องมีกระบวนการทางชีวกายภาพ และการคุณลักษณะของภูมิลักษณ์ต้องอยู่ในสภาพสมบูรณ์ อย่างไรก็ตาม ต้องยอมรับกันว่าพื้นที่อันเก่าแก่ และแหล่งธรรมชาติใดๆ ต่างก็มีพลวัต และมีความสัมพันธ์กับมนุษย์ และกิจกรรมต่างๆ ของมนุษย์ซึ่งรวมไปถึงประเพณีของสังคมและชุมชนท้องถิ่น มักเกิดขึ้นในพื้นที่ธรรมชาติ ซึ่งกิจกรรมต่างๆ นั้นควรจะสัมพันธ์กับการสร้างมั่นคงให้แก่คุณค่าโดดเด่นอันเป็นสากลของพื้นที่ซึ่งมีความยั่งยืนทางระบบนิเวศวิทยา

91. นอกจากนี้ คุณสมบัติของแหล่งมรดกที่ได้รับการเสนอชื่อภายใต้เกณฑ์ข้อ 7 (vii) - 10 (x) ยังกำหนดเงื่อนไขที่สอดคล้องกันสำหรับความสมบูรณ์ไว้สำหรับแต่ละเกณฑ์

92. แหล่งมรดกที่นำเสนอภายใต้เกณฑ์ข้อที่ 7 (vii) ต้องมีคุณค่าโดดเด่นอันเป็นสากลที่ผนวกรวมถึงพื้นที่ที่จำเป็นต่อการรักษาความงามของแหล่งมรดกนั้น ตัวอย่างเช่น แหล่งมรดกที่มีคุณค่าด้านทิวทัศน์ซึ่งสัมพันธ์อยู่กับน้ำตก เพราะฉะนั้นเงื่อนไขเรื่องความสมบูรณ์แบบนั้นต้องผนวกรวมไปถึงพื้นที่ต้นน้ำ และปลายน้ำซึ่งความสมบูรณ์ที่เกิดขึ้นนั้นต้องเชื่อมโยงพื้นที่ดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของการปกป้องคุ้มครองคุณภาพของสุนทรียภาพของแหล่งมรดกไว้ด้วย

93. แหล่งมรดกที่นำเสนอภายใต้เกณฑ์ข้อที่ 8 (viii) ควรจะต้องประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญที่สัมพันธ์กันทั้งหมดรวมทั้งองค์ประกอบที่เป็นเอกเทศ ซึ่งต่างก็สัมพันธ์กับธรรมชาติ เช่น *"ยุคน้ำแข็ง"* ต้องอยู่ในเงื่อนไขของความครบถ้วนสมบูรณ์ โดยต้องรวมถึงลานหิมะ ธารน้ำแข็ง และตัวอย่างของรอยตัด การทับถม และการรวมตัว ตัวอย่างเช่น ตำแหน่งที่น้ำแข็งพัดมาทับถม ช้อนทับควรมีความสมบูรณ์ ขั้นตอนเบิกนำของพืชในการทดแทน เป็นต้น สำหรับในกรณีของภูเขาไฟนั้น สายธารของแมกม่าที่ไหลมาช้อนทับควรจะมีความสมบูรณ์ และควรมีตัวอย่างของประเภทหินที่เกิดขึ้นจากการไหลของแมกม่าและการระเบิดของภูเขาไฟ

94. แหล่งมรดกที่นำเสนอภายใต้เกณฑ์ข้อที่ 9 (ix) ควรมีขนาดของแหล่งที่เพียงพอ และมีองค์ประกอบที่จำเป็นเพื่อแสดงให้เห็นถึงประเด็นสำคัญของกระบวนการที่จำเป็นสำหรับการอนุรักษ์ในระยะยาวของระบบนิเวศและความหลากหลายทางชีวภาพที่อยู่ในแหล่ง เช่น เงื่อนไขของความครบถ้วนสมบูรณ์ของพื้นที่ป่าดิบฝนเขตร้อนจะสัมพันธ์อยู่ในกับระดับความสูงเหนือระดับน้ำทะเล และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิประเทศ และชนิดของดิน ระบบแบบแผนและการสืบพันธุ์ตามธรรมชาติ เช่นเดียวกับแนวปะการังนั้นควรต้องอยู่ร่วมกับองค์ประกอบอื่นๆ ด้วย เช่น แหล่งหญ้าทะเล ป่าชายเลน หรือระบบนิเวศที่เชื่อมโยงกันที่ทำหน้าที่ควบคุมปริมาณธาตุอาหารและตะกอนให้เข้ามาสู่แนวปะการัง

95. แหล่งมรดกที่นำเสนอภายใต้เกณฑ์ข้อที่ 10 (x) ควรเป็นแหล่งมรดกที่มีคุณสมบัติสำคัญยิ่งสำหรับการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ โดยเฉพาะแหล่งมรดกที่มีความหลากหลายทางชีวภาพ และ/หรือเป็นตัวแทนที่สอดคล้องกับเกณฑ์ โดยเป็นแหล่งมรดกทางธรรมชาติที่ทำหน้าที่พิทักษ์รักษาพันธุ์พืช และพันธุ์สัตว์ที่หลากหลายอันเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของชีวมณฑล และระบบนิเวศ เช่น ป่าทุ่งเขตร้อนต้องมีสภาพตามข้อกำหนดที่ครบถ้วนสมบูรณ์ กล่าวคือต้องประกอบด้วยสัตว์กินพืชและพืชที่มีการพัฒนาร่วมกัน ตัวอย่าง แหล่งมรดกระบบนิเวศหมู่เกาะนั้นต้องเป็นที่อยู่อาศัยของสิ่งมีชีวิตเฉพาะถิ่น และต้องมีพื้นที่กว้างขวางเพียงพอต่อการอยู่อาศัยของสิ่งมีชีวิตที่อยู่ในภาวะวิกฤตให้มั่นใจได้ว่าประชากรของชนิดพันธุ์เหล่านั้นจะดำรงเผ่าพันธุ์ต่อไปได้ สำหรับพื้นที่อันเป็นที่พักพิงของสิ่งมีชีวิตที่มีการโยกย้ายถิ่น เป็นแหล่งที่ผสมพันธุ์และสร้างรังตามฤดูกาล และเส้นทางในการโยกย้ายถิ่น

II.F การปกป้องคุ้มครอง และการบริหารจัดการ (Protection and management)

96. การปกป้องคุ้มครองและการบริหารจัดการแหล่งมรดกโลกนั้น ต้องสร้างความเชื่อมั่นได้ว่าสามารถรักษาคุณค่าโดดเด่นอันเป็นสากล ตลอดจนเงื่อนไขของความครบถ้วนสมบูรณ์และ/หรือความเป็นของแท้ดั้งเดิมในช่วงเวลาของการได้รับการขึ้นทะเบียนเอาไว้ได้ เพื่อให้รักษาคุณค่าดังกล่าวไว้ต่อไป การทบทวนทั่วไปของสถานภาพการอนุรักษ์แหล่งมรดก และคุณค่าโดดเด่นอันเป็นสากลควรจะดำเนินการตามกรอบกระบวนการติดตามแหล่งมรดกโลกตามที่ได้ระบุไว้ในแนวปฏิบัติเพื่อการดำเนินการตามอนุสัญญาคุ้มครองมรดกโลก

97. แหล่งที่ได้รับการขึ้นทะเบียนในบัญชีรายชื่อแหล่งมรดกโลกนั้นต้องได้รับการคุ้มครองในระยะยาว ทั้งในด้านกฎหมาย ระเบียบ การจัดตั้งสถาบัน และ/หรือ การปกป้องคุ้มครองประเพณี และการจัดการเพื่อให้แน่ใจแหล่งมรดกโลกจะมีความยั่งยืน การปกป้องคุ้มครองควรรวมถึงการกำหนดขอบเขตอย่างเพียงพอ ในขณะเดียวกันในกระบวนการนำเสนอเพื่อขอรับการพิจารณาขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งมรดกโลก รัฐภาคีสมาชิกต้องแสดงให้เห็นว่ามีการปกป้องคุ้มครองทั้งในระดับชาติ ภูมิภาค ท้องถิ่น และ/หรือ ในระดับของกลุ่มคนร่วมวัฒนธรรมประเพณี และควรแนบเอกสารที่แสดงรายละเอียดที่ชัดเจนของแนวทางการปกป้องคุ้มครองแหล่งมรดกที่ขอรับการพิจารณาขึ้นทะเบียน

มาตรการทางกฎหมาย ระเบียบ และสัญญาเพื่อชี้วัดการปกป้องคุ้มครอง (Legislative, regulatory and contractual measures for protection)

98. มาตรการทางกฎหมาย และระเบียบต่างๆ ทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่นต้องสร้างความเชื่อมั่นได้ว่าจะเป็นกลไกในการปกป้องคุ้มครองคุณค่าโดดเด่นอันเป็นสากลของแหล่งมรดกโลกให้รอดพ้นจากผลกระทบอันเกิดขึ้นจากความเปลี่ยนแปลงด้านต่างๆ อาทิ สังคม เศรษฐกิจ และแรงกดดัน หรือความเปลี่ยนแปลงที่เป็นผลกระทบด้านลบ รวมทั้งประเด็นเรื่องความครบถ้วนสมบูรณ์ และ/หรือความเป็นของแท้ดั้งเดิมของแหล่งด้วย โดยรัฐภาคีสมาชิกต้องสร้างให้เกิดความเชื่อมั่นว่าจะมีการดำเนินการอย่างสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพ

ขอบเขตที่ได้รับการปกป้องคุ้มครองอย่างมีประสิทธิภาพ (Boundaries for Effective Protection)

99. การกำหนดขอบเขตพื้นที่ศูนย์กลาง (Core Zone) เป็นการดำเนินการขั้นพื้นฐานที่มีความจำเป็นต่อการสร้างกลไกการปกป้องคุ้มครองแหล่งอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ ขอบเขตของพื้นที่ที่กำหนดต้องครอบคลุมพื้นที่ที่แสดงถึงคุณลักษณะของคุณค่าโดดเด่นอันเป็นสากล พร้อมด้วยความครบถ้วนสมบูรณ์และ/หรือความเป็นของแท้ดั้งเดิมของแหล่งมรดกดังกล่าว

100. สำหรับแหล่งมรดกที่นำเสนอภายใต้เกณฑ์ข้อที่ 1 (i) - 6 (vi) ต้องกำหนดขอบเขตให้ครอบคลุมพื้นที่หลักและสิ่งเสริมคุณค่าทั้งที่แสดงออกโดยตรงเป็นรูปธรรมของคุณค่าโดดเด่นอันเป็นสากลของแหล่งมรดกและเช่นเดียวกันกับพื้นที่ที่มีศักยภาพที่จะดำเนินการศึกษาวิจัยในอนาคตที่จะนำไปสู่การเสริมสร้างความเข้าใจต่อพื้นที่แหล่งต่อไป

101. สำหรับแหล่งมรดกที่นำเสนอภายใต้เกณฑ์ข้อที่ 7 (vii) - 10 (x) ขอบเขตพื้นที่ต้องสะท้อนให้เห็นถึงความต้องการขั้นพื้นฐานของพื้นที่สำหรับถิ่นที่อยู่อาศัย ชนิดพันธุ์ กระบวนการ หรือปรากฏการณ์ของแหล่งที่ขอรับการพิจารณาขึ้นทะเบียนบรรจุชื่อในบัญชีมรดกโลก ทั้งนี้ ขอบเขต พื้นที่ต้องมีขนาดเพียงพอต่อการปกป้องคุ้มครองคุณค่าโดดเด่นอันเป็นสากล เพื่อป้องกันผลกระทบทางตรงจากการบุกรุกของมนุษย์ และผลกระทบจากการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรนอกพื้นที่ศูนย์กลางที่ได้นำเสนอ

102. ขอบเขตของแหล่งมรดกที่นำเสนอ อาจมีอาณาเขตที่ตั้งที่ติดต่อกับพื้นที่คุ้มครองหนึ่ง หรือหลายแห่ง เช่น อุทยานแห่งชาติต่างๆ หรือพื้นที่อนุรักษ์ธรรมชาติ พื้นที่อนุรักษ์ชีวมณฑล หรือพื้นที่คุ้มครองประวัติศาสตร์ ในขณะที่พื้นที่ปกป้องคุ้มครองนั้น อาจประกอบด้วยเขตการจัดการหลายแบบ เฉพาะบางส่วนของพื้นที่เหล่านั้นอาจเหมาะสมตามข้อกำหนดในการขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งมรดกโลก

พื้นที่แนวกันชน (Buffer zones)

103. เพื่อการปกป้องคุ้มครองที่มีความจำเป็นต่อแหล่งมรดก ต้องมีการจัดเตรียมพื้นที่แนวกันชน

104. เพื่อการปกป้องคุ้มครองแหล่งมรดกที่เสนอขอรับการพิจารณาเป็นแหล่งในบัญชีรายชื่อมรดกโลกให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ต้องดำเนินการกำหนดพื้นที่แนวกันชนล้อมรอบแหล่งมรดกที่มีสถานะตามกฎหมายและ/หรือธรรมเนียมจารีตที่มีข้อกำหนดอย่างเข้มงวดโดยทันที และมีการพัฒนาเพื่อเพิ่มระดับชั้นของการปกป้องคุ้มครองแหล่งมรดก โดยเฉพาะทิวทัศน์สำคัญ และพื้นที่อื่นๆ หรือส่วนประกอบอื่นๆ ที่เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่เป็นส่วนสนับสนุนแหล่งมรดกและการปกป้องคุ้มครอง พื้นที่ที่ประกอบเป็นแนวกันชนต้องพิจารณาตามแต่ละกรณีโดยกลไกต่างๆ ที่เหมาะสม รายละเอียดในด้านขนาด คุณลักษณะ และการอนุญาตการใช้พื้นที่ในพื้นที่แนวกันชน รวมทั้ง โดยใช้แผนที่เป็นเครื่องมือในการบ่งบอกความถูกต้อง และความชัดเจนของขอบเขตของพื้นที่แหล่งมรดกและพื้นที่แนวกันชน ซึ่งเป็นข้อมูลที่ต้องจัดเตรียมไว้ในเอกสารการเสนอขอรับการขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งมรดกโลก

105. ต้องจัดเตรียมคำอธิบายว่าพื้นที่แนวกันชนทำหน้าที่ปกป้องแหล่งมรดกนั้นได้อย่างไร ในเอกสารที่นำเสนอด้วย

106. หากไม่มีการกำหนดแนวกันชนในเอกสารการเสนอขอรับการยกย่องเป็นแหล่งมรดกโลก ต้องเตรียมข้อชี้แจงว่าเหตุใดจึงไม่มีการกำหนดขอบเขตพื้นที่แนวกันชน

107. แม้ว่าพื้นที่แนวกันชนมิได้เป็นส่วนหนึ่งของแหล่งมรดกที่จะนำเสนอขอรับการขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งมรดกโลก แต่การดัดแปลงใดๆ ก็ตามในพื้นที่แนวกันชนของแหล่งมรดกโลกนั้นจะต้องได้รับการตรวจสอบโดยคณะกรรมการมรดกโลกตามแนวปฏิบัติว่าด้วยการดัดแปลง/ปรับปรุง แนวเขตโดยไม่กระทบสาระหลัก2 ทั้งนี้ การปรับเปลี่ยนแนวพื้นที่กันชน จะถือว่าเป็นการปรับเปลี่ยนแนวเขตเพียงเล็กน้อย (Minor boundary modification)

ระบบการบริหารจัดการ (Management Systems)

108 แหล่งมรดกแต่ละแห่งที่ขอรับการพิจารณาขึ้นทะเบียน ควรจะมีแผนบริหารจัดการที่เหมาะสม หรือระบบการจัดการเอกสารซึ่งต้องระบุคุณค่าโดดเด่นอันเป็นสากลของแหล่งมรดกที่ควรอนุรักษ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผ่านการมีส่วนร่วม

109 เป้าหมายของระบบการบริหารจัดการ คือ เพื่อทำให้แน่ใจได้ว่าการปกป้องแหล่งมรดกที่เสนอขอขึ้นทะเบียนอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อเป็นประโยชน์สำหรับยุคปัจจุบันและอนุชนรุ่นหลัง

110 ระบบบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพขึ้นอยู่กับประเภท คุณลักษณะ และความต้องการของแหล่งมรดกที่เสนอขอขึ้นทะเบียนแหล่งเป็นมรดกโลก และบริบททางวัฒนธรรมและธรรมชาติของแหล่งมรดก ระบบการบริหารจัดการอาจแปรผันกันตามมุมมองที่แตกต่างกันทางวัฒนธรรม ทรัพยากรที่มีอยู่ และปัจจัยอื่นๆ โดยอาจรวมการปฏิบัติตามแบบดั้งเดิม เครื่องมือในการวางผังเมือง หรือภูมิภาคที่มีอยู่ และกลไกการควบคุมการวางแผนอื่นๆ ทั้งแบบที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ การประเมินผลกระทบของการแทรกแซงการนำเสนอแหล่งมรดกโลกทั้งหมด

111 จากการแสดงให้เห็นความหลากหลายที่กล่าวมาข้างต้น องค์ประกอบโดยทั่วไปของระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพประกอบด้วย:

a) การเข้าใจถึงแหล่งมรดกโดยผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมด รวมทั้งการใช้แผนการมีส่วนร่วม และกระบวนการปรึกษาหารือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย;

b) รอบของการวางแผน, การดำเนินการ, การติดตาม, การประเมิน และการรายงานผลสะท้อนกลับ;

c) การประเมินจุดอ่อนของแหล่งมรดกต่อความกดดัน และการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจและอื่นๆ รวมถึงการติดตามผลกระทบของแนวโน้มและการถูกแทรกแซง;

d) การพัฒนากลไกสำหรับการมีส่วนร่วม และการประสานงานของกิจกรรมต่างๆ ระหว่างภาคี และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่างๆ;

e) การจัดสรรทรัพยากรตามความจำเป็น;

f) การสร้างขีดความสามารถ; และ

g) ความรับผิดชอบ คำชี้แจงที่โปร่งใสของระบบบริหารจัดการ.

112 การบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพเกี่ยวข้องกับวงจรของการดำเนินการในระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว เพื่อการปกป้องคุ้มครอง, การอนุรักษ์ และการนำเสนอแหล่งมรดกที่ขอขึ้นทะเบียนแหล่งเป็นมรดกโลก วิธีการแบบบูรณาการในการวางแผน และการบริหารจัดการเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาแหล่งมรดกตลอดช่วงเวลา และเพื่อให้มั่นใจได้ว่ามีการรักษาคุณค่าโดดเด่นอันเป็นสากลในทุกด้าน ซึ่งมีประเด็นที่กว้างขวางมากกว่าเพียงแค่แหล่งมรดกรวมกับพื้นที่กันชน ทว่าครอบคลุมไปถึงประเด็นว่าด้วยที่ตั้ง และอาจหมายรวมไปถึงความสัมพันธ์กับกับภูมิประเทศของแหล่งมรดก, สภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ และสภาพแวดล้อมสรรค์สร้าง และองค์ประกอบอื่นๆ เช่น โครงสร้างพื้นฐาน, รูปแบบการใช้ที่ดิน, การจัดวางพื้นที่ และความสัมพันธ์เชิงทัศนียภาพ

นอกจากนี้ ยังอาจรวมถึงการปฏิบัติทางสังคม และวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกระบวนการทางเศรษฐกิจ และมิติมรดกที่จับต้องไม่ได้ เช่น การรับรู้และการเชื่อมโยง การบริหารจัดการ แนวที่ตั้งค่าที่กว้างขึ้นเกี่ยวข้องกับบทบาทในการสนับสนุนคุณค่าโดดเด่นอันเป็นสากล

113. นอกจากนี้ ตามแนวทางการปฏิบัติตามอนุสัญญาฯ คณะกรรมการมรดกโลกจะต้องดำเนินการให้มีกระบวนการติดตามประเมินผล (Reactive Monitoring) (ดูเพิ่มเติมในบทที่ 4) และขั้นตอนการรายงานประจำงวด (Periodic Reporting) (ดูเพิ่มเติมในบทที่ 5)

114. สำหรับกรณีของแหล่งมรดกที่เสนอแบบชุดนั้น เพื่อให้มั่นใจได้ว่า ระบบการบริหารจัดการหรือกลไกการทำงานมีการประสานรวมกันในแต่ละแหล่งย่อยต่างๆ จึงมีความจำเป็นจะต้องระบุรายละเอียดไว้ในเอกสารการขอขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งมรดกโลก (ดูเพิ่มเติมในย่อหน้า 137-139)

115. ลบทิ้ง

116. ในกรณีที่คุณสมบัติความเป็นของแท้ดั้งเดิมของแหล่งมรดกที่เสนอขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งมรดกโลกได้รับการคุกคามจากการกระทำของมนุษย์ ทว่าเกณฑ์การพิจารณาและเงื่อนไขการพิจารณายังผูกโยงกับความเป็นของแท้ดั้งเดิม หรือความครบถ้วนสมบูรณ์ ดังที่กำหนดไว้ในย่อหน้า 78-95 ทั้งนี้ รัฐภาคีสมาชิกจะต้องจัดทำแผนปฏิบัติการที่ระบุมาตรการแก้ไขปัญหาและเสนอไปพร้อมกับเอกสารการเสนอขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งมรดกโลกด้วย ทั้งนี้ หากไม่ได้ดำเนินการตามมาตรการแก้ไขปัญหาภายในระยะเวลาที่ระบุ แหล่งมรดกดังกล่าวจะถูกพิจารณาเพิกถอนจากรายการ ตามขั้นตอนของคณะกรรมการมรดกโลก

117. รัฐภาคีสมาชิกมีหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินกิจกรรมการบริหารจัดการแหล่งมรดกโลกอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ รัฐภาคีสมาชิกต้องมีความร่วมมืออย่างใกล้ชิดผู้บริหารจัดการแหล่งมรดก, หน่วยงานที่มีอำนาจในการบริหารจัดการ และหน่วยงานสนับสนุนต่างๆ รวมไปถึงผู้มีส่วนได้เสียในการบริหารจัดการแหล่งมรดก

118. คณะกรรมการมรดกโลกมีข้อเสนอให้รัฐภาคีสมาชิก ผนวกประเด็นเรื่องการเตรียมความพร้อมในการรับความเสี่ยง เข้าเป็นส่วนหนึ่งของแผนบริหารจัดการและยุทธศาสตร์การฝึกอบรมในพื้นที่แหล่งมรดกโลก

การใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน (Sustainable use)

119. แหล่งมรดกโลกอาจสนับสนุนการใช้งานที่หลากหลายและต่อเนื่องอย่างต่อเนื่องและยั่งยืนซึ่งเป็นประโยชน์ต่อระบบนิเวศและวัฒนธรรม รัฐภาคีสมาชิก และเครือข่ายความร่วมมือต้องมั่นใจว่าการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนหรือการเปลี่ยนแปลงอื่นใดจะไม่ส่งผลต่อคุณค่าโดดเด่นอันเป็นสากลของแหล่งมรดก ทั้งนี้ มนุษย์ต้องปฏิสัมพันธ์กับแหล่งมรดกอย่างเหมาะสม การออกกฎหมาย การกำหนดนโยบาย และยุทธศาสตร์ใดๆที่มีผลต่อแหล่งมรดกโลก ควรให้ความสำคัญในประเด็นด้านการปกป้องคุณค่าโดดเด่นอันเป็นสากล และสนับสนุนการอนุรักษ์ทั้งมรดกทางธรรมชาติและทางวัฒนธรรมในวงกว้าง รวมไปถึงการส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดการมีส่วนร่วมของชุมชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องกับแหล่งมรดกอย่างจริงจัง เป็นเงื่อนไขที่มีความจำเป็นต่อการปกป้องคุ้มครองอย่างยั่งยืน การอนุรักษ์ การบริหารจัดการ และการนำเสนอภาพลักษณ์

III. กระบวนการขอขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งมรดกโลก (Process for the Inscription of Properties on the World Heritage List)

III. A การเตรียมเสนอเพื่อรับการพิจารณาขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งมรดกโลก (Preparation of Nominations)

120. เอกสารเสนอเพื่อขอรับการพิจารณาเป็นเอกสารเบื้องต้นที่คณะกรรมการมรดกโลกพิจารณาในการขอรับการขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งในบัญชีรายชื่อมรดกโลก ข้อมูลที่เกี่ยวข้องทั้งหมดควรจะถูกรวบรวมในเอกสารเสนอเพื่อขอรับการพิจารณา และอ้างอิงแหล่งที่มาของข้อมูล

121. ภาคผนวกที่ 3 แนะนำการจัดเตรียมการเสนอเพื่อขอรับการพิจารณาแหล่งมรดกของคุณสมบัติเฉพาะของแหล่งมรดกให้รัฐภาคีสมาชิก

122. ก่อนที่รัฐภาคีสมาชิกฯ จะจัดเตรียมเอกสารเพื่อนำเสนอขอรับการพิจารณาขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งในบัญชีรายชื่อมรดกโลกนั้น รัฐภาคีสมาชิกฯ ต้องทำความเข้าใจขั้นตอนของการนำเสนอดังที่อธิบายในย่อหน้า 168 ทั้งนี้ การดำเนินการแรกเริ่มเป็นการเตรียมการเพื่อสร้างฐานข้อมูลสำคัญในการตัดสินใจศักยภาพของแหล่งที่จะนำเสนอในประเด็นว่าด้วยคุณค่าโดดเด่นอันเป็นสากล (Outstanding Universal Value) ของแหล่ง รวมทั้งความครบถ้วนสมบูรณ์ (Integrity) หรือ ความเป็นของแท้ดั้งเดิม (Authenticity), ก่อนการพัฒนาเอกสารการขอขึ้น

ทะเบียนเป็นแหล่งมรดกโลกซึ่งใช้งบประมาณ และเวลาในการจัดเตรียมเอกสารมาก เช่น การเตรียมงานนั้นหมายรวมไปถึงการรวบรวมเอกสารที่เกี่ยวเนื่องเท่าที่มีอยู่ของแหล่ง, การศึกษาเชิงประเด็น, การกำหนดขอบเขตการศึกษาที่แสดงศักยภาพของคุณค่าโดดเด่นอันเป็นสากล รวมทั้งความครบถ้วนสมบูรณ์ หรือความเป็นของแท้ดั้งเดิม, หรือกรณีศึกษาที่จะนำมาเปรียบเทียบทั้งในบริบทระดับสากล และระดับภูมิภาค รวมทั้งการวิเคราะห์บริบทแวดล้อม เพื่อหาช่องว่างโดยองค์กรที่ปรึกษา การทำงานในลำดับแรกนี้ช่วยสร้างความเป็นไปได้ของการขอขึ้นทะเบียน และหลีกเลี่ยงการใช้ทรัพยากรต่างๆ ในการเตรียมการที่จะทำให้ไม่ประสบความสำเร็จ ในขั้นตอนนี้ รัฐภาคีสมาชิกต่างได้รับการส่งเสริมให้ใช้กระบวนการการปรึกษาหารือตั้งแต่ต้นเช่นเดียวกับการปรึกษาหารือกับองค์กรที่ปรึกษาต่างๆ เพื่อวางแผนความเป็นไปได้และโอกาสในการพิจารณาเสนอของรับการขึ้นทะเบียนตั้งแต่การค้นคว้าข้อมูลและการวางกรอบแนวทางเช่นเดียวกับการติดต่อกับศูนย์มรดกโลก

123. การมีส่วนร่วมในขั้นตอนการเสนอแหล่งมรดกเพื่อขอรับการขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งมรดกโลก ชุมชนท้องถิ่น ประชาชนกลุ่มน้อย หน่วยงานภาครัฐ หน่วยงานไม่ใช่ภาครัฐ หน่วยงานเอกชน และผู้มีส่วนได้เสียมีความสำคัญในการมีส่วนร่วมรับผิดชอบร่วมกันกับรัฐภาคีสมาชิกในการธำรงไว้ซึ่งแหล่งมรดก รัฐภาคีสมาชิกได้รับการสนับสนุนให้จัดเตรียมการเสนอเพื่อรับการพิจารณาแหล่งมรดกกับความเป็นไปได้มากที่สุดของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและเพื่อแสดงให้เห็นว่าเหมาะสม มีเสรีภาพ ได้รับการยินยอมของกลุ่มชาติพันธุ์ก่อน อีกนัยหนึ่งคือทำให้การเสนอเพื่อขอรับการพิจารณาแหล่งมรดกเป็นแบบสาธารณะ ในภาษาที่เหมาะสม และเป็นการพิจารณาของสาธารณะ

124. การช่วยเหลือเพื่อการเตรียมความพร้อม ตามที่ระบุไว้ในหมวดที่ VII.E อาจจะได้รับการร้องขอจากรัฐภาคีสมาชิกให้ช่วยเหลือในการเตรียมเอกสารการขอขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งมรดกโลก

125. รัฐภาคีสมาชิกควรได้รับการสนับสนุนและประสานงานกับสำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการมรดกโลก เพื่อเตรียมการช่วยเหลือในการขั้นตอนการขอขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งมรดกโลก

126. สำนักเลขาธิการ สามารถสนับสนุน ดังนี้

a) ความช่วยเหลือในการวินิจฉัยแผนที่ และภาพถ่ายที่เหมาะสม ที่หน่วยงานระดับชาติต่างๆ สามารถให้ความช่วยเหลือได้

b) จัดเตรียมตัวอย่างต่างๆ ของแหล่งที่ประสบความสำเร็จในการจัดทำเอกสารเพื่อนำเสนอขอรับการพิจารณาขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งในบัญชีรายชื่อมรดกโลก การบริหารจัดการ และบทบัญญัติทางกฎหมาย

c) คำแนะนำสำหรับการนำเสนอขอรับการพิจารณาขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งในบัญชีรายชื่อมรดกโลกที่มีลักษณะแตกต่างออกไป เช่น แหล่งภูมิทัศน์วัฒนธรรม, เมือง คลอง และเส้นทางมรดก (ดูเพิ่มเติมในภาคผนวก 3)

d) คำแนะนำสำหรับการเสนอขอรับการพิจารณาขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งในบัญชีมรดกโลกของแหล่งทั้งที่มีลักษณะความต่อเนื่องเชื่อมโยงเป็นกลุ่ม รวมทั้งแหล่งที่เสนอในลักษณะการรวมกลุ่มเป็นแหล่งมรดกข้ามเขตแดน (ดูเพิ่มเติมย่อหน้าที่ 134-139)

127. รัฐภาคีสมาชิกต้องนำเสนอร่างเอกสารเพื่อนำเสนอขอรับการพิจารณาขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งในบัญชีรายชื่อมรดกโลกต่อสำนักเลขาธิการคณะกรรมการมรดกโลก เพื่อรับข้อเสนอแนะ และการทบทวนในช่วงเวลาใดก็ได้ตลอดทั้งปี อย่างไรก็ตาม รัฐภาคีสมาชิกต้องดำเนินส่งเอกสารที่ใช้ประกอบการพิจารณายังสำนักงานเลขาธิการฯ ภายในวันที่ 30 กันยายน ของปีก่อนหน้า (ดูย่อหน้า 168) และมีกำหนดวันสุดท้าย คือ วันที่ 1 กุมภาพันธ์ ทั้งนี้ การส่งร่างเอกสารเพื่อนำเสนอขอรับการพิจารณาขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งในบัญชีรายชื่อมรดกโลก ทั้งในรูปแบบกระดาษ และเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ (จำนวน 1 ชุด โดยไม่ต้องแนบภาคผนวกใด ยกเว้นแผนที่ต่างๆ) ทั้งสองรูปแบบนั้นต้องมีจดหมายนำส่ง

128. เอกสารเพื่อนำเสนอขอรับการพิจารณาขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งในบัญชีรายชื่อมรดกโลกสามารถนำเสนอในช่วงเวลาใดๆ ก็ได้ในระหว่างปี แต่เฉพาะเอกสารเพื่อนำเสนอขอรับการพิจารณาขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งในบัญชีรายชื่อมรดกโลกฉบับสมบูรณ์ (ดูเพิ่มเติมในย่อหน้าที่ 132 และภาคผนวก 5) และสำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการมรดกโลกต้องได้รับเอกสารดังกล่าวนั้นก่อนวันที่ 1 กุมภาพันธ์ (ทั้งนี้ หากวันที่ 1 กุมภาพันธ์เป็นวันหยุด เอกสารดังกล่าวต้องส่งถึงก่อนเวลา 17.00 น. ตามเวลาสากล ของวันก่อนหน้า) ทั้งนี้ เอกสารฉบับสมบูรณ์ดังกล่าวจะใช้ประกอบการพิจารณาขึ้นทะเบียนแหล่งในบัญชีรายชื่อมรดกโลกโดยคณะกรรมการมรดกโลกในปีต่อไป ทั้งนี้ เฉพาะแหล่งของรัฐภาคีสมาชิกฯ ซึ่งเป็นแหล่งในบัญชีรายชื่อเพื่อรอรับการพิจารณาเท่านั้น ที่จะได้รับการตรวจสอบโดยคณะกรรมการมรดกโลก (ดูย่อหน้าที่ 63 และ 65)

III. B รูปแบบและสารบัญของเอกสารเพื่อนำเสนอขอรับการพิจารณาขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งในบัญชีรายชื่อมรดกโลก (Format and content of nominations)

129. เอกสารเพื่อนำเสนอขอรับการพิจารณาขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งในบัญชีรายชื่อมรดกโลก ต้องจัดเตรียมตามรูปแบบที่กำหนดไว้ตามภาคผนวก 5

130. รูปแบบที่กำหนดประกอบด้วยส่วนต่างๆ ดังนี้

1) การวินิจฉัยแหล่งมรดก (Identification of the Property)

2) คำบรรยายเกี่ยวกับ*แหล่งมรดก* (Description of the Property)

3) การให้เหตุผลสำหรับการพิจารณาขึ้นทะเบียน (Justification for Inscription)

4) สถานภาพของการอนุรักษ์และปัจจัยที่มีผลต่อ*แหล่งมรดก* (State of conservation and factors affecting the property)

5) การปกป้องคุ้มครอง และการบริหารจัดการ (Protection and Management)

6) การติดตามประเมินผล (Monitoring)

7) เอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง (Documentation)

8) ข้อมูลติดต่อกับหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบ (Contact Information of responsible authorities)

9) ลายมือชื่อในนามของรัฐภาคีสมาชิก (หรือกลุ่มของรัฐภาคีสมาชิก) Signature on behalf of the State Party(ies)

131. เอกสารเพื่อนำเสนอขอรับการพิจารณาขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งในบัญชีรายชื่อมรดกโลก จะประเมินจากเนื้อหามากกว่ารูปลักษณ์ของเอกสาร

132. สำหรับเพื่อนำเสนอขอรับการพิจารณาขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งในบัญชีรายชื่อมรดกโลกที่พิจารณาว่า *"สมบูรณ์"* ต้องมีองค์ประกอบดังนี้

บทสรุปผู้บริหาร (Executive Summary)

เอกสารบทสรุปผู้บริหารต้องประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ (ดูภาคผนวก 5) โดยคัดสรรกลั่นกรองเนื้อหาหลักสำคัญ รวมทั้ง แผนที่ขนาดย่อที่ระบุขอบเขตของพื้นที่ของแหล่งมรดกและพื้นที่กันชน (ถ้ามี) และร่างแถลงการณ์คุณค่าโดดเด่นอันเป็นสากลของแหล่ง (เนื้อหาเดียวกับส่วนที่ 3.3 ของเอกสารการขอขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งมรดกโลก)

1) การวินิจฉัยแหล่งมรดก (Identification of the Property)

การกำหนดขอบเขตของแหล่งที่ต้องการนำเสนอเพื่อขอรับการขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งมรดกโลกต้องมีขอบเขตที่ชัดเจน ทั้งขอบเขตของแหล่งและขอบเขตพื้นที่กันชน (ในการนำเสนอ) (ดูเพิ่มเติมในย่อหน้าที่ 103-107) แผนที่ประกอบต้องมีรายละเอียดที่ชัดเจนเพียงพอ มีความแม่นยำที่แสดงให้เห็นขอบเขตของพื้นที่ และ/หรือแหล่งน้ำ ซึ่งต้องเป็นแผนที่ภูมิประเทศฉบับที่จัดพิมพ์เผยแพร่ล่าสุดโดยรัฐภาคีสมาชิก เพื่อแสดงขอบเขตของแหล่งและขอบเขตของพื้นที่กันชน (ในการนำเสนอ) ในรูปแบบของแผนที่ที่จัดพิมพ์เป็นกระดาษ

หากในเอกสารเพื่อนำเสนอขอรับการพิจารณาขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งในบัญชีรายชื่อมรดกโลกไม่ได้แสดงขอบเขตพื้นที่ที่ชัดเจน จะได้รับการตัดสินว่า *"ไม่สมบูรณ์ (Incomplete)"*

2) คำบรรยายเกี่ยวกับแหล่งมรดก (Description of the Property)

คำบรรยายของแหล่งมรดกควรแสดงข้อมูลการวินิจฉัยแหล่ง, และภาพรวมของประวัติศาสตร์และพัฒนาการของแหล่งมรดก โดยวินิจฉัยและพรรณนาทุกองค์ประกอบที่ระบุในแผนที่ โดยเฉพาะกรณีของ *"แหล่งมรดก"* ที่มีการขึ้นทะเบียนในลักษณะของ *"ชุดแหล่งมรดกโลก (Serial Nomination)"*

ในแต่ละองค์ประกอบต้องมีคำอธิบายที่ชัดเจน ประวัติศาสตร์ และพัฒนาการของแหล่งต้องอธิบายให้เห็นว่าแหล่งมรดกมีพัฒนาการอย่างไรจนมีคุณลักษณะดังที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน และความสำคัญที่เปลี่ยนแปลงไปตลอดพัฒนาการดังกล่าว เนื้อหาข้อมูลส่วนนี้ต้องแสดงข้อมูลสำคัญจำเป็นที่สนับสนุนและมีสาระที่สนับสนุนให้แหล่งนั้นมีคุณค่าสัมพันธ์กับเกณฑ์ที่ว่าด้วยคุณค่าโดดเด่นอันเป็นสากล และเงื่อนไขของความครบถ้วนสมบูรณ์ (Integrity) หรือ ความเป็นของแท้ดั้งเดิม (Authenticity)

3) ข้อเหตุผลในการของรับการขึ้นทะเบียน (Justification for Inscription)

เนื้อหาส่วนนี้ต้องมีความชัดเจน ว่าเพราะเหตุใดแหล่งจึงได้รับการพิจารณาว่ามีคุณค่าโดดเด่นอันเป็นสากล

ข้อมูลเนื้อหาในส่วน 3.1-3.1e ต้อง ประกอบด้วยข้อมูลรายละเอียดต่างๆ ที่ช่วยสนับสนุนคุณค่าโดดเด่นอันเป็นสากล (ส่วนที่ 3.3)

เนื้อหาส่วน 3.1b ควรแสดงความสอดคล้องกับเกณฑ์มรดกโลก (ดูในย่อหน้า 77) ตามที่แหล่งที่นำเสนอได้กำหนด รวมทั้งข้อเขียนแสดงความสำคัญของแหล่งที่กระจ่างชัดที่สัมพันธ์กับเกณฑ์มรดกโลก ความสำคัญของความสมบูรณ์แบบ (Integrity) และหากเป็นแหล่งมรดกทางวัฒนธรรมต้องแสดงเนื้อหา ความเป็นของแท้ดั้งเดิม (Authenticity) ด้วย และต้องแสดงให้เห็นว่าแหล่งมรดกดังกล่าวนั้นผ่านมาตรฐานตามเงื่อนไข ในย่อหน้าที่ 78-95

เนื้อหาส่วน 3.2 ในการดำเนินการขั้นตอนการวิเคราะห์เปรียบเทียบกับแหล่งที่มีความสัมพันธ์กัน ทั้งที่เป็นแหล่งที่ได้รับการขึ้นทะเบียนในบัญชีรายชื่อเป็นมรดกโลกแล้ว และแหล่งที่ยังไม่ได้รับการขึ้นทะเบียน ทั้งในระดับชาติและนานาชาติ ซึ่งการศึกษาเปรียบเทียบต้องแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของแหล่งที่นำเสนอขอรับการพิจารณาทั้งในบริบทระดับชาติและนานาชาติ

ในเนื้อหาส่วน 3.3 ข้อเสนอว่าด้วยคุณค่าโดดเด่นอันเป็นสากล (ดูเพิ่มเติมในย่อหน้าที่ 49-53 และ 155) ของแหล่งที่รัฐภาคีสมาชิกเตรียมการนำเสนอควรแสดงให้เห็นคุณค่าอันเหมาะสมกับการได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งในบัญชีรายชื่อมรดกโลก

4) สถานสภาพของการอนุรักษ์และปัจจัยที่มีผลต่อแหล่งที่เสนอรายชื่อ (State of conservation and factors affecting the property)

เนื้อหาในส่วนนี้ควรผนวกเนื้อหาข้อมูลที่ถูกต้องของสถานภาพการอนุรักษ์ของแหล่ง (รวมทั้งข้อมูล หรือเงื่อนไขทางกายภาพของแหล่ง และการอนุรักษ์ที่ชี้วัดได้ของแหล่ง) และควรผนวกเนื้อหาเชิงอรรถาธิบายถึงปัจจัยที่มีผลต่อแหล่ง (รวมทั้งปัจจัยคุกคาม) ข้อมูลเนื้อหาในส่วนนี้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการประเมินผลสถานการณ์การอนุรักษ์ของแหล่งที่นำเสนอเพื่อขอรับการพิจารณาขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งในบัญชีรายชื่อมรดกโลกในอนาคต

5) การปกป้องคุ้มครอง และการบริหารจัดการ (Protection and management)

<u>การปกป้องคุ้มครอง</u> เนื้อหาในส่วนที่ 5 ต้องแสดงข้อมูลที่ครอบคลุมไปถึงบทบัญญัติของกฎหมาย, กฎระเบียบ, สัญญา, การวางแผน, ข้อเสนอทางวิชาการ และ/หรือ การบ่งชี้ทางวัฒนธรรมที่สัมพันธ์กับการปกป้องคุ้มครองแหล่งมรดก และรวมไปถึงการวิเคราะห์รายละเอียดแนวทางในการดำเนินการการปกป้องคุ้มครองแหล่งด้วยกฎหมาย, กฎระเบียบ, การวางแผนการณ์, และ/หรือข้อเสนอทางวิชาการ, หรือข้อสรุปของเนื้อหาในประเด็นดังกล่าว โดยดำเนินการจัดทำเป็น 2 ภาษา คือ ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

6) ติดตามผล (Monitoring)

รัฐภาคสมาชิกฯ ต้องแสดงข้อมูลว่าด้วยตัวชี้วัดในพื้นที่ และ/หรือ ข้อเสนอว่าด้วยเรื่องการบ่งชี้ และการประเมินผลสถานภาพของการอนุรักษ์ของแหล่งมรดก, ปัจจัยที่มีผลกระทบ, การชี้วัดการอนุรักษ์แหล่งมรดก, รอบการดำเนินการประเมินผล และการวินิจฉัยในประเด็นว่าด้วยความรับผิดชอบของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

7) การจัดทำเอกสาร (Documentation)

เอกสารต่างๆ ที่ประกอบเป็น *"เอกสารเพื่อนำเสนอขอรับการพิจารณาขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งในบัญชีรายชื่อมรดกโลก"* อันประกอบด้วยลักษณะ คือ

a.) รูปภาพต้องมีคุณภาพสูงสามารถพิมพ์ได้อย่างชัดเจน (รูปดิจิตอลมีความละเอียดอย่างน้อย 300 dpi และหากจำเป็นสามารถแนบฟิล์ม, วีดีทัศน์ หรือวัสดุโสตทัศนูปกรณ์อื่นๆ) และ

b.) ข้อมูลรูปภาพ/วัสดุโสตทัศนูปกรณ์จากการสำรวจ และแบบฟอร์มการมอบอำนาจให้ดำเนินการ (ดูเพิ่มเติมในภาคผนวก 5, ข้อ 7) เนื้อหาข้อมูลเกี่ยวกับการเสนอขอรับการพิจารณาขึ้นทะเบียนจะต้องอยู่ในรูปแบบที่สามารถจัดพิมพ์ หรือทำเป็นเอกสารแบบอิเล็กทรอนิกส์ (รูปแบบของ Word หรือ PDF)

8) ข้อมูลติดต่อกับหน่วยงานรับผิดชอบ (Contact Information of responsible authorities)

ต้องมีรายละเอียดข้อมูลสำหรับการติดต่อกับหน่วยงานที่รับผิดชอบ

9) ลายมือชื่อในนามของรัฐภาคีสมาชิก (Signature on behalf of the State Party(ies))

ในเอกสารเพื่อเสนอขอรับการขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งในบัญชีรายชื่อมรดกโลก จะต้องลงลายมือชื่อผู้ที่ได้รับมอบหมายอย่างเป็นทางการจากรัฐภาคีสมาชิก

10. จำนวนชุดเอกสารที่ต้องจัดพิมพ์ (Number of printed copies required (including maps annexed)

ในการเตรียมเอกสารเพื่อนำเสนอขอรับการพิจารณาขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งในบัญชีรายชื่อมรดกโลก ทางวัฒนธรรม และมรดกโลกทางธรรมชาติ (ไม่รวมแหล่งที่เสนอในเงื่อนไขภูมิทัศน์วัฒนธรรม) ใช้เอกสารจำนวน 2 ชุด หากเป็นการเสนอขอรับการขึ้นทะเบียนแหล่งมรดกโลกแบบแหล่งผสม และแหล่งแบบภูมิทัศน์วัฒนธรรมใช้เอกสารจำนวน 3 ชุด

11) กระดาษและรูปแบบเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ (Paper and electronic format)

เอกสารเพื่อนำเสนอขอรับการพิจารณาขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งในบัญชีรายชื่อมรดกโลก จะต้องนำเสนอบนกระดาษขนาด A4 และรูปแบบเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ (รูปแบบ Word และ/หรือ PDF)

12) การจัดส่ง (Sending)

รัฐภาคีสมาชิกต้องเสนอเอกสารเพื่อนำเสนอขอรับการพิจารณาขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งในบัญชีรายชื่อมรดกโลก โดยจัดทำเป็นภาษาอังกฤษ หรือฝรั่งเศส และผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องลงนาม และส่งถึง

UNESCO World Heritage Centre
7, place de Fontenoy
75352 Paris 07 SP
France
Tel: +33 (0) 1 4568 1136
Fax: +33 (0) 1 4568 5570
E-mail: wh-nominations@unesco.org

133. สำนักเลขาธิการต้องเก็บรักษาเอกสารเกี่ยวข้อง (แผนที่, แผนผัง, ภาพถ่าย และวัสดุอื่นๆ) ที่ส่งมากับเอกสารเพื่อนำเสนอขอรับการพิจารณาขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งในบัญชีรายชื่อมรดกโลก

III.C ข้อกำหนดของเอกสารเพื่อนำเสนอขอรับการพิจารณาขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งในบัญชีรายชื่อมรดกโลกประเภทอื่นๆ (Requirements for the nomination of different types of properties)

แหล่งมรดกข้ามเขตแดน (Transboundary properties)

134. แหล่งมรดกที่นำเสนออาจอยู่ในขอบเขตดังต่อไปนี้
   a) ตั้งอยู่ในอาณาเขตของรัฐภาคสมาชิกหนึ่งโดยเฉพาะ หรือ;
   b) ตั้งอยู่ในอาณาเขตของหลายรัฐภาคีสมาชิกที่มีพรมแดนต่อเนื่องกัน

135. อย่างไรก็ตาม ในการขอขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งในบัญชีรายชื่อมรดกโลกของแหล่งในลักษณะมรดกข้ามเขตแดนนั้น ควรมีการจัดเตรียมและนำเสนอเอกสารโดยความร่วมมือกันของทุกรัฐภาคีสมาชิก เพื่อให้สอดคล้องกับข้อ 11.3 ของอนุสัญญาคุ้มครองมรดกโลก นอกจากนี้เสนอแนะให้กลุ่มของรัฐภาคีสมาชิก จัดตั้งคณะกรรมการบริหารร่วมกัน หรือจัดตั้งหน่วยงาน

ในลักษณะที่คล้ายคลึงกัน เพื่อดูแลและบริหารจัดการในภาพรวมของแหล่งมรดกข้ามเขตแดน

136. ทั้งนี้ แหล่งมรดกโลกซึ่งแต่เดิมตั้งอยู่ในอาณาเขตของรัฐภาคสมาชิกเพียงแห่งเดียวนั้น อาจจะมีการขยายพื้นที่ เพื่อเสนอเป็นแหล่งมรดกข้ามเขตแดนได้ด้วยเช่นกัน

แหล่งมรดกแบบชุด (Serial properties)

137. แหล่งมรดกที่นำเสนอแบบชุดนั้น จะต้องประกอบไปด้วยจำนวนแหล่ง ตั้งแต่ 2 แหล่งขึ้นไป โดยต้องแสดงความเกี่ยวเนื่องเชื่อมโยงกัน ในประเด็นดังต่อไปนี้

a) ส่วนขององค์ประกอบดังกล่าวนั้น ต้องแสดงให้เห็นถึงความเชื่อมโยงสัมพันธ์ต่อกันในทางวัฒนธรรม สังคม หรือหน้าที่ผ่านกาลเวลา โดยแสดงความสัมพันธ์ระหว่างกันในทางภูมิทัศน์ นิเวศวิทยา วิวัฒนาการ หรือถิ่นที่อยู่อาศัยของสัตว์ที่มีความเชื่อมโยงกัน

b) แต่ละองค์ประกอบของแหล่งนั้นต้องสัมพันธ์กับคุณค่าโดดเด่นอันเป็นสากล ทั้งในแง่กายภาพ วิทยาศาสตร์ และคำจำกัดความ ซึ่งแสดงให้เห็นอย่างชัดเจน และรวมไปถึงคุณลักษณะที่จับต้องไม่ได้ ทั้งนี้ คุณค่าโดดเด่นอันเป็นสากล จะต้องมีรายละเอียดที่สามารถเข้าใจและสื่อสารได้

c) เพื่อความสม่ำเสมอในการนำเสนอแหล่งแบบชุด และไม่ทำให้องค์ประกอบนั้นแยกออกเป็นส่วนมากเกินไป ทั้งนี้ ในกระบวนการขอรับการขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งมรดกโลก จึงกำหนดเกณฑ์การคัดเลือกองค์ประกอบที่จะเสนอแบบชุดว่าต้องแสดงถึงความสามารถในการบริหารจัดการในภาพรวม ตลอดจนความสอดคล้องของแหล่ง (ดูเพิ่มเติมย่อหน้าที่ 114)

การนำเสนอแหล่งแบบชุดนั้นแสดงถึงความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และต้องแสดง คุณค่าโดดเด่นอันเป็นสากลร่วมกัน ไม่ใช่เพียงส่วนขององค์ประกอบใดองค์ประกอบหนึ่ง

138. แหล่งที่เสนอขอรับการพิจารณาขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งในบัญชีรายชื่อมรดกโลก แบบชุดนั้นอาจมีลักษณะดังต่อไปนี้

a) ชุดของแหล่งที่นำเสนอนั้น ตั้งอยู่ในอาณาเขตของรัฐภาคีสมาชิกฯ *"แหล่งมรดกแบบชุดในระดับรัฐ (Serial National Property)"*

b) หากชุดของแหล่งที่นำเสนอนั้น มีทำเลที่ตั้งอยู่ต่างรัฐภาคีสมาชิก และพื้นที่ไม่ได้ต่อเนื่องเชื่อมโยงกัน และได้รับความเห็นชอบจากรัฐภาคีสมาชิก ถือเป็นแหล่งที่มี *"แหล่งมรดกแบบชุดข้ามเขตแดนรัฐ (Serial Transnational Property)"*

139. แหล่งมรดกแบบชุด ไม่ว่าจะเป็นแหล่งมรดกแบบชุดในระดับรัฐ และหลายรัฐ อาจเสนอสำหรับการประเมินเพื่อขอรับการพิจารณาในหลายรอบของกระบวนการ, เพื่อเตรียมการเสนอขอรับการขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งมรดกโลกในครั้งแรกมีคุณค่าโดดเด่นเป็นสากลในสิทธิของรัฐภาคีสมาชิก ทั้งนี้ รัฐภาคีสมาชิกที่มีแผนการเสนอแหล่งมรดก *แบบชุด* โดยผ่านนำเสนอหลายรอบนั้น ควรแจ้งความจำนงดังกล่าวให้คณะกรรมการมรดกโลกรับทราบเพื่อให้เกิดความมั่นใจเกี่ยวกับแผนของการดำเนินการว่าจะเป็นไปอย่างดี

III.D การลงทะเบียนการนำเสนอเพื่อขอรับการพิจารณา (Registration of nominations)

140. ในการรับเอกสารเพื่อนำเสนอขอรับการพิจารณาขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งในบัญชีรายชื่อมรดกโลก จากรัฐภาคีสมาชิก สำนักเลขาธิการคณะกรรมการมรดกโลกต้องแจ้งการได้รับเอกสารและดำเนินการตรวจสอบความสมบูรณ์และลงทะเบียนเอกสาร จากนั้นสำนักงานเลขาธิการฯ จะส่งเอกสารไปยังองค์กรที่ปรึกษาที่สัมพันธ์เพื่อประเมิน ทั้งนี้ สำนักเลขาธิการฯ จัดทำเอกสารในรูปแบบเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ส่งไปยังสมาชิกคณะกรรมการมรดกโลกผ่านเวปไซต์ศูนย์มรดกโลก ทั้งนี้ สำนักงานเลขาธิการฯ อาจร้องขอข้อมูลเพิ่มจากรัฐภาคีสมาชิกและเมื่อมีความต้องการจากองค์กรที่ปรึกษา ช่วงเวลาที่กำหนดสำหรับการลงทะเบียนและการดำเนินการในการนำเสนอเพื่อการจัดตั้งได้ให้รายละเอียดไว้ในย่อหน้าที่ 168

141. สำนักเลขาธิการฯ ต้องจัดทำและนำเสนอบัญชีของเอกสาร การนำเสนอไปยังทุกการประชุมกรรมการ, รวมทั้งวันที่ที่ได้รับเอกสาร, และการชี้วัดเอกสารว่า *"สมบูรณ์"* หรือ *"ไม่สมบูรณ์"* เช่นเดียวกันกับวันที่ที่ได้พิจารณาว่า *"สมบูรณ์"* ที่เป็นไปตามย่อหน้าที่ 132 และภาคผนวก 5

142. เอกสารการนำเสนอต้องผ่านกระบวนการระหว่างช่วงเวลาของการ ยื่นเรื่องและการมีมติของคณะกรรมการมรดกโลก กระบวนการนี้ใช้เวลาประมาณหนึ่งปีถึงหนึ่งปีครึ่งระหว่างการยื่นเสนอในเดือนกุมภาพันธ์ของปีที่ 1 และการมีมติของคณะกรรมการในเดือนมิถุนายนในปีที่ 2

III.E การประเมินเอกสารเพื่อนำเสนอขอรับการพิจารณาขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งในบัญชีรายชื่อมรดกโลก โดยองค์กรที่ปรึกษา (Evaluation of nominations by the Advisory Bodies)

143. องค์กรที่ปรึกษาจะประเมินแหล่งมรดกที่มีคุณค่าโดดเด่นอันเป็นสากลที่นำเสนอขอรับการขึ้นทะเบียนโดยรัฐภาคีสมาชิกต้องสอดคล้องกับเงื่อนไขเรื่องความสมบูรณ์แบบ และความจริงแท้และมีการปกป้องคุ้มครองและการบริหารจัดการ ทั้งนี้ ขั้นตอนและรูปแบบของการประเมินขององค์กรที่ปรึกษา ICOMOS และ IUCN ระบุอธิบายไว้ในเนื้อหาภาคผนวก 6

144. การประเมินมรดกทางวัฒนธรรมดำเนินการโดย International Council on Monuments and Sites (ICOMOS)

145. การประเมินมรดกทางธรรมชาติดำเนินการโดย International Union for Conservation of Nature and Natural Resources (IUCN)

146. ในกรณีของการขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งมรดกทางวัฒนธรรม ในรูปแบบ *"ภูมิทัศน์วัฒนธรรม (Cultural Landscape)"* จะประเมินโดย ICOMOS ภายใต้การปรึกษาหารือกับ IUCN ในขณะที่ *"แหล่งมรดกแบบผสม (Mixed Cultural and Natural Heritage)"* จะดำเนินการพิจารณาและประเมิน โดยความร่วมมือกันระหว่าง *ICOMOS* และ *IUCN*

147. โดยการร้องขอจากคณะกรรมการมรดกโลก หรือเป็นไปตามความจำเป็น ICOMOS และ IUCN ต้องดำเนินการศึกษาเฉพาะเรื่องในการประเมินแหล่งมรดกโลก ในระดับภูมิภาค และในระดับสากลและบริบทเฉพาะ ในการศึกษาควรแจ้งโดยผู้ประเมินแหล่งในบัญชีรายชื่อเพื่อรอรับการพิจารณา ที่นำเสนอโดยรัฐภาคีสมาชิก และจากรายงานจากการประชุมในการปรับบัญชีเตรียมการแหล่งในบัญชีรายชื่อเพื่อรอรับการพิจารณา และการศึกษาเทคนิควิธีต่างๆ โดยองค์กรที่ปรึกษา, องค์กร และบุคคลที่มีคุณสมบัติ ทั้งนี้ รายการที่สมบูรณ์ อาจปรากฏในเนื้อหาส่วนที่ 3 ในภาคผนวก 3 และเวปไซต์ขององค์กรที่ปรึกษา การศึกษานี้เป็นคนละส่วนกับการวิเคราะห์เปรียบเทียบแหล่งที่กำหนดให้รัฐภาคีสมาชิกต้องดำเนินการ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการนำเสนอแหล่งเพื่อขอรับการพิจารณาขึ้นทะเบียนในบัญชีรายชื่อแหล่งมรดกโลก (ดูเพิ่มเติมย่อหน้าที่ 132)

148. การดำเนินการตามหลักการต้องนำไปสู่การประเมินและนำเสนอโดย ICOMOS และ IUCN การประเมินและการนำเสนอต้องเป็นดังนี้

A) การปฏิบัติตามอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองมรดกโลกทางวัฒนธรรมและทางธรรมชาติ และปฏิบัติตามข้อแนะนำในการดำเนินการที่เกี่ยวข้อง และนโยบายเพิ่มเติมอื่นๆ ที่ได้กำหนดไว้โดยมติของคณะกรรมการมรดกโลก;

B) การประเมินต้องเป็นไปอย่างยุติธรรม, เคร่งครัด และเป็นวิทยาศาสตร์ รวมไปถึงการตัดสินใจในทุกข้อมูลต้องนำเสนอต่อองค์กรที่ปรึกษาในการเสนอขอรับการพิจารณา;

C) การประเมินต้องรักษามาตรฐานตามความเชี่ยวชาญ เที่ยงธรรม และโปร่งใส ในทุกขั้นตอนของกระบวนการประเมินและในการให้คำปรึกษากับรัฐภาคีสมาชิกที่เสนอแหล่งมรดกเพื่อขอรับการพิจารณา;

D) การจัดทำเอกสารต้องเป็นไปตามรูปแบบมาตรฐานที่กำหนด ทั้งในส่วนของการประเมินและการนำเสนอเพื่อให้สอดคล้องกับสำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการมรดกโลก ซึ่งต้องบันทึกชื่อผู้เชี่ยวชาญผู้มีส่วนร่วมในกระบวนการประเมิน, ยกเว้นเฉพาะผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาที่ให้ความเห็นต้องเป็นความลับ และในภาคผนวกได้แสดงรายการค่าใช้จ่ายของการประเมิน;

E) ควรใช้ผู้เชี่ยวชาญจากภูมิภาคเดียวกัน เพื่อให้คุ้นเคยกับบริบทของแหล่งที่ขอรับการประเมิน

F) ดำเนินการอย่างชัดเจน และจำแนก*คุณค่าโดดเด่นเป็นสากล* การสอดคล้องกับเงื่อนไขเรื่อง *ความสมบูรณ์แบบ* และ/หรือ *ความเป็นของแท้ดั้งเดิม*, แผนบริหารจัดการ / ระบบ และมีกฎเกณฑ์ในการปกป้องคุ้มครอง;

G) การประเมินแหล่งมรดกต้องดำเนินการอย่างเป็นระบบตามเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง, รวมถึงสถานการณ์การอนุรักษ์, ความสัมพันธ์, โดยการศึกษาเปรียบเทียบกับแหล่งมรดกอื่นๆ ที่อยู่ในรูปแบบเดียวกัน ทั้งแหล่งอยู่ในและนอกอาณาเขตของรัฐภาคีสมาชิก

H) ต้องมีการอ้างอิงการตัดสินใจและข้อเรียกร้องต่างๆ ของคณะกรรมการมรดกโลก เพื่อใช้เป็นส่วนหนึ่งของการพิจารณา;

I) ในการประเมินจะไม่พิจารณาข้อมูลหรือเอกสารอ้างอิงใดๆ ที่ส่งหลังจากวันที่ 28 กุมภาพันธ์ ทั้งนี้ รัฐภาคีสมาชิกจะได้รับแจ้งหากข้อมูลเหล่านั้นมาถึงภายหลังกำหนดดังกล่าว และข้อมูลเหล่านั้นจะไม่ถูกนำเข้าสู่การประเมิน ซึ่งการกำหนดวันดังกล่าวจะต้องมีการถือปฏิบัติอย่างจริงจัง; และ

J) เตรียมข้อมูลการพิจารณาตัดสินและความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญจากบัญชีรายการอ้างอิง (เอกสาร) ตามความเหมาะสม

149. ทั้งนี้ ระหว่างการประเมินด้านต่างๆ หากองค์กรที่ปรึกษามีคำถาม มีการร้องขอข้อมูล และเอกสารเพิ่มเติมนั้น จะแจ้งให้รัฐภาคีสมาชิกผู้เสนอรายชื่อแหล่งรับทราบภายในวันที่ 31 มกราคมของปีถัดไป เพื่อให้ดำเนินการจัดเตรียมข้อมูลตามที่หน่วยงานปรึกษาต้องการ ทว่าหากรัฐภาคีสมาชิกตรวจพบว่ามีข้อผิดพลาดในเอกสารที่เสนอไปแล้วในระหว่างที่องค์กรที่ปรึกษากำลังประเมินนั้น

150. รัฐภาคีสมาชิกสามารถส่งเอกสารที่แสดงถึงรายละเอียดความผิดพลาดที่ตรวจพบตามเอกสารแนบที่ 12 โดยต้องส่งเอกสารขอแก้ไขดังกล่าวถึงศูนย์มรดกโลกไม่น้อยกว่า 14 วันก่อนการเปิดวาระการประชุมของคณะกรรมการมรดกโลก พร้อมทั้งจะต้องมีการสำเนาแจ้งองค์กรที่ปรึกษาที่เกี่ยวข้อง โดยจัดเตรียมหนังสือดังกล่าวสำหรับเป็นเอกสารแนบท้ายในระเบียบวาระการประชุมที่สัมพันธ์กับเรื่องดังกล่าว ไม่ช้ากว่าวันแรกของการประชุมคณะกรรมการมรดกโลก ทั้งนี้ ศูนย์มรดกโลกและองค์กรที่ปรึกษาอาจเพิ่มเติมความเห็นในเอกสารดังกล่าวในส่วนที่เกี่ยวข้องก่อนจะนำเสนอ

151. หลังจากที่องค์กรที่ปรึกษาได้ทำการประเมินและพิจารณาข้อเสนอเพื่อการขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งในบัญชีรายชื่อมรดกโลกเรียบร้อยแล้ว จะมีผลการประเมินและข้อเสนอแนะอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

a) แหล่งมรดกที่ **ผ่านการพิจารณา** ให้ได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งมรดกโลกโดยปราศจากเงื่อนไขใด
b) แหล่งมรดกที่ **ไม่ผ่านการพิจารณา** ให้ได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งมรดกโลก
c) แหล่งมรดกที่ **มีข้อเสนอแนะให้ส่งกลับคืน** หรือ **เลื่อนการพิจารณา** ออกไป

III.F การถอนเอกสารนำเสนอเพื่อขอรับการพิจารณาขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งในบัญชีรายชื่อมรดกโลก (Withdrawal of nominations)

รัฐภาคีสมาชิกสามารถยกเลิกการขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งมรดกโลกที่ได้ยื่นเอกสารไว้ในช่วงเวลาใดก็ได้ ก่อนที่จะถึงกำหนดวาระการประชุมคณะกรรมการมรดกโลก โดยรัฐภาคีสมาชิกจะต้องแจ้งให้สำนักงานเลขานุการคณะกรรมการมรดกโลกทราบเป็นลายลักษณ์อักษร ถึงการจะขอถอนการขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งมรดกโลกดังกล่าว ทั้งนี้แหล่งมรดกที่ทำการยื่นถอนข้อเสนอไปแล้ว สามารถนำกลับมายื่นเสนอเอกสารเพื่อขอรับการขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งมรดกโลกใหม่ได้ ตามขั้นตอนและตารางเวลาที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 168

III.G มติของคณะกรรมการมรดกโลก (Decision of the World Heritage Committee)

153. คณะกรรมการมรดกโลกมีมติว่าแหล่งมรดกนั้นจะได้รับการขึ้นทะเบียน หรือไม่ได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งในบัญชีรายชื่อมรดกโลก, การส่งคืน หรือเลื่อนการพิจารณา

การขึ้นทะเบียน (Inscription)

154. เมื่อมีการตัดสินใจว่าให้ขึ้นทะเบียนแหล่งมรดกในบัญชีรายชื่อแหล่งมรดกโลก คณะกรรมการมรดกโลก โดยการแนะนำจากองค์กรที่ปรึกษา ดำเนินการจัดทำแถลงการณ์เกี่ยวกับความมีคุณค่าโดดเด่นเป็นสากลสำหรับแหล่งมรดกที่ได้รับการขึ้นทะเบียนดังกล่าว

155. คำแถลงการณ์เกี่ยวกับความมีคุณค่าโดดเด่นเป็นสากล ต้องผนวกรวมข้อสรุปผลการตัดสินใจของคณะกรรมการมรดกโลกว่า แหล่งดังกล่าวนั้นมีคุณค่าโดดเด่นเป็นสากล, มีการวินิจฉัยความเหมาะสมของแหล่งกับเกณฑ์การขึ้นทะเบียน รวมถึงการประเมินเงื่อนไขความครบถ้วนสมบูรณ์ และความจริงแท้ในกรณีที่เป็นแหล่งมรดกวัฒนธรรม หรือแหล่งมรดกแบบผสม และประกอบด้วยแถลงการณ์การปกป้องคุ้มครองและการจัดการที่ดำเนินการ. ทั้งนี้แถลงการณ์ซึ่งความมีคุณค่าโดดเด่นเป็นสากลต้องเป็นพื้นฐานในการคุ้มครองป้องกันและการจัดการแหล่งมรดกต่อไปในอนาคต

ในกรณีที่มีความจำเป็น ต้องปรับปรุงแผนการปกป้องคุ้มครอง และการบริหารจัดการซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของแถลงการณ์คุณค่าโดดเด่นอันเป็นสากลให้สัมพันธ์กับเงื่อนไขของแหล่งในปัจจุบัน ในการดำเนินการต้องเสนอต่อคณะกรรมการมรดกโลก โดยการปรึกษาหารือกับรัฐภาคีสมาชิกและทบทวนโดยองค์กรที่ปรึกษาที่เกี่ยวข้อง การปรับปรุงดังกล่าวอาจดำเนินการเป็นระยะตามรอบการรายงานผล หรือตามที่คณะกรรมการมรดกโลกร้องขอให้ดำเนินการ

ทั้งนี้ ในกรอบของการพิจารณาประเด็นเรื่องความเท่าเทียมทางเพศขององค์การยูเนสโกนั้น จึงได้มีการกำหนดวิธีการเขียนและภาษาที่เป็นกลาง ในการจัดเตรียมแถลงการณ์แสดงคุณค่าโดดเด่นอันเป็นสากล

156. ในช่วงเวลาที่มีการพิจารณาขึ้นทะเบียนแหล่งในบัญชีรายชื่อมรดกโลกนั้น คณะกรรมการฯ อาจจะให้คำแนะนำอื่นๆ เกี่ยวกับการปกป้องคุ้มครอง และการบริหารจัดการแหล่งมรดกโลกนั้นเพิ่มเติม

157. แถลงการณ์คุณค่าโดดเด่นเป็นสากลของแหล่งมรดกโลก (รวมถึงคุณลักษณะเฉพาะของแหล่งที่มีความเหมาะสมกับเกณฑ์การขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งในบัญชีรายชื่อมรดกโลก) ต้องจัดทำขึ้นโดยคณะกรรมการมรดกโลกและเผยแพร่ในรายงานและสิ่งตีพิมพ์ต่างๆ

มติไม่ขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งมรดกโลก (Decision not to inscribe)

158. หากคณะกรรมการมรดกโลกตัดสินว่าไม่ขึ้นทะเบียนแหล่งมรดกที่เสนอขอรับการพิจารณานั้นเป็นแหล่งมรดกโลก ข้อเสนอขอรับการพิจารณาดังกล่าวนั้นจะไม่ถูกยื่นถึงคณะกรรมการมรดกโลกอีก ยกเว้นแต่ในกรณีที่มีการค้นพบใหม่, มีข้อมูลทางวิชาการเกี่ยวกับแหล่งเพิ่มเติม หรือยื่นเสนอด้วยเกณฑ์ที่แตกต่างออกไปจากเกณฑ์ที่เลือกไว้เดิม ในกรณีเหล่านี้ ต้องดำเนินกการยื่นเสนอข้อเสนอใหม่

มติให้ส่งกลับคืนเอกสารเพื่อเสนอขอรับการขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งมรดกโลก (Referral of Nominations)

159. หากคณะกรรมการมรดกโลกมีมติให้ส่งเอกสารเพื่อเสนอขอรับการขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งมรดกโลก กลับคืน (Referral) ยังรัฐภาคีสมาชิก เพื่อปรับปรุงเพิ่มเติมข้อมูลต่างๆ อาจจะส่งกลับเข้ามาขอรับการพิจารณาจากคณะกรรมการมรดกโลกอีก ทั้งนี้ ข้อมูลเพิ่มเติมดังกล่าวนั้น โดยรัฐภาคีสมาชิกสามารถยื่นเอกสารเสนอใหม่เพิ่มเติมเพื่อรับการตรวจสอบในวาระการประชุมถัดไป โดยเอกสารข้อมูลเพิ่มเติมนั้นจะต้องดำเนินการส่งถึงสำนักงานเลขานุการให้แล้วเสร็จภายในวันที่ 1 กุมภาพันธ์ของปีที่คณะกรรมการต้องการตรวจสอบ จากนั้นสำนักงานเลขานุการคณะกรรมการมรดกโลกจะดำเนินการส่งต่อไปยังองค์กรที่ปรึกษาที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการประเมินในทันที

ทั้งนี้ หากไม่มียื่นเอกสารการเสนอเพิ่มเติมภายใน 3 ปีหลังการพิจารณา *"ส่งกลับคืน"* ของคณะกรรมการมรดกโลกในครั้งแรกแล้ว จะถือว่าการยื่นเอกสารข้อเสนอขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งมรดกโลกใหม่ดังกล่าวนั้นเป็นข้อเสนอใหม่ ซึ่งต้องเป็นไปตามวิธีการและกรอบเวลาตามปกติ

มติให้เลื่อนการพิจารณาเอกสารเพื่อเสนอขอรับการขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งมรดกโลก (Deferral of Nominations)

160. ในการพิจารณานั้น คณะกรรมการมรดกโลกอาจมีมติให้ *"เลื่อนการพิจารณา (Deferral)"* ในการขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งมรดก เพื่อต้องการให้รัฐภาคีสมาชิกดำเนินการประเมินหรือทำการศึกษาเชิงลึก หรือทบทวนรายละเอียดเพิ่มเติมในประเด็นต่างๆ รัฐภาคีสมาชิกสามารถ

ยื่นเอกสารเพื่อเสนอขอรับการขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งมรดกโลกกลับเข้าไปให้คณะกรรมการมรดกโลกพิจารณาใหม่ในปีใดก็ได้ แต่ต้องส่งถึงสำนักงานเลขานุการภายในวันที่ 1 กุมภาพันธ์

ทั้งนี้ คณะกรรมการจะดำเนินการประเมินเอกสารดังกล่าวใหม่ (การประเมินกำเนินการใหม่โดยองค์กรที่ปรึกษาที่เกี่ยวข้อง ซึ่งใช้เวลาในรอบการดำเนินการ 1 ปี และครึ่งรอบของการประเมิน ดูตามกำหนดการในตารางกำหนดการ ในย่อหน้าที่ 168) รัฐภาคีสมาชิกได้รับการสนับสนุนให้ปรึกษากับองค์กรที่ปรึกษาที่เกี่ยวข้อง และ/หรือ ศูนย์มรดกโลก ในการหารือว่าข้อแนะนำของคณะกรรมการมรดกโลก ทั้งนี้ ในกรณีที่มีความจำเป็น รัฐภาคีสมาชิกต้องพิจารณาเชิญองค์กรที่ปรึกษาที่เกี่ยวข้องเพื่อขอรับคำปรึกษา

III.H การเสนอเพื่อรับการพิจารณาภายใต้ความเร่งด่วน (Nominations to be processed on an emergency basis)

161. กำหนดการทั่วไป ตลอดจนความสมบูรณ์ของ**เอกสาร**เพื่อเสนอขอรับการขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งมรดกโลก ตามที่กำหนดไว้นั้น จะได้รับการยกเว้นสำหรับกรณีของแหล่งมรดกที่กำลังตกอยู่ในสภาวะถูกคุกคาม เนื่องจากความเสียหายหรือกำลังเผชิญอันตรายอย่างร้ายแรง เหตุฉุกเฉินในที่นี้อาจเกิดขึ้นทั้งจากปัจจัยทางธรรมชาติและกิจกรรมของมนุษย์ เพราะฉะนั้นคณะกรรมการมรดกโลกมีความจำเป็นที่จะต้องแน่ใจว่าสามารถปกป้องคุ้มครองคุณค่าของแหล่งที่กำลังตกอยู่สภาวะถูกคุกคามได้อย่างทันท่วงที และรายงานขององค์กรที่ปรึกษานั้นอาจสะท้อนให้เห็นคุณค่าที่โดดเด่นเป็นสากลของแหล่งที่อยู่ในภาวะถูกคุกคามได้ ดังนั้น ในกระบวนการยื่นเสนอแหล่งเพื่อขอรับการยกย่องเป็นแหล่งมรดกโลก จะได้รับการพิจารณาเป็นกรณีฉุกเฉินและการตรวจสอบจะรวมอยู่ในวาระการประชุมของคณะกรรมการชุดถัดไป ด้วยคุณสมบัติเหล่านี้ แหล่งดังกล่าวอาจได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งมรดกโลก และจะถูกจัดให้อยู่ในรายชื่อมรดกโลกที่อยู่ในภาวะถูกคุกคาม (ดูเพิ่มเติมในย่อหน้า 177-191)

162. ขั้นตอนการเสนอแหล่งมรดกเพื่อขอรับการพิจารณาภายใต้ความเร่งด่วน มีดังนี้

A) รัฐภาคีสมาชิกนำเสนอ**เอกสาร**เพื่อเสนอขอรับการขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งมรดกโลก พร้อมทั้งข้อเรียกร้องให้ดำเนินกระบวนการบนฐานของความเร่งด่วน ทั้งนี้ รัฐภาคีสมาชิกต้องนำเสนอแหล่งมรดกดังกล่าวต้องอยู่ในบัญชีรายชื่อเบื้องต้นเพื่อขอรับการพิจารณาอยู่แล้ว หรือรับนำเสนอเพื่อเข้าสู่บัญชีรายชื่อเพื่อขอรับการพิจารณาโดยทันที

B) เอกสารเสนอเพื่อขอรับการพิจารณา ประกอบด้วยโครงสร้างเนื้อหาดังนี้

1. คำอธิบายของแหล่ง และการกำหนดขอบเขตพื้นที่อันแม่นยำ
2. การบ่งชี้คุณค่าโดดเด่นเป็นสากลที่สอดคล้องกับเกณฑ์การพิจารณาแหล่งมรดกโลก
3. การบ่งชี้ความครบถ้วนสมบูรณ์และความเป็นของแท้ดั้งเดิม
4. อธิบายการพิทักษ์รักษา และระบบการบริหารจัดการ

5. อธิบายความจำเป็นเร่งด่วน และสภาพและขอบเขตของความเสียหาย หรือสภาพการถูกคุกคาม และแสดงถึงการดำเนินการตามความจำเป็นเร่งด่วนของคณะกรรมการมรดกโลก ในการพิจารณาเพื่อให้มั่นใจว่าจะเป็นกลไกการปกป้องคุ้มครองแหล่งเอาไว้ได้

C) สำนักงานเลขานุการคณะกรรมมรดกโลก ต้องส่งข้อเสนอเพื่อขอรับการพิจารณาไปยังองค์กรที่ปรึกษาเพื่อร้องขอการประเมินคุณภาพของแหล่ง และบ่งชี้ถึงคุณค่าโดดเด่นเป็นสากลโดยทันที และคณะกรรมการมรดกโลก ดำเนินการตัดสินใจในประเด็นที่ว่าด้วยลักษณะของการเสื่อมสภาพตามธรรมชาติ และความจำเป็นเร่งด่วน ทั้งนี้ การสำรวจภาคสนามในพื้นที่อาจจำเป็นถ้าหากองค์กรที่ปรึกษาเห็นว่าสมควรและเหมาะสม ตลอดจนมีระยะเวลาเอื้ออำนวย

D) เมื่อดำเนินการตรวจสอบเอกสารเพื่อเสนอขอรับการขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งมรดกโลก คณะกรรมการมรดกโลกมีหน้าที่ต้องพิจารณาถึง

6. จัดสรรทรัพยากรระดับนานาชาติเพื่อช่วยเหลือในการเรียบเรียงเอกสารเพื่อเสนอขอรับการขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งมรดกโลกให้มีความสมบูรณ์

7. สำนักงานเลขานุการคณะกรรมการมรดกโลก และองค์กรที่ปรึกษาที่เกี่ยวข้องดำเนินการติดตามพันธกิจตามความจำเป็นภายหลังได้รับการขึ้นทะเบียน และดำเนินการอย่างรวดเร็วที่สุดเท่าที่เป็นไปได้ ทว่าอยู่ภายใต้เงื่อนไขความเหมาะสม

III.I การปรับเปลี่ยนแนวเขตตามข้อกำหนดในการใช้ประโยชน์ หรือการเปลี่ยนชื่อแหล่งมรดกโลก (Modifications to the boundaries, to the criteria used to justify inscription or to the name of a World Heritage property)

การปรับแนวเขตเพียงเล็กน้อย (Minor modifications to the boundaries)

163. หากมีการปรับเปลี่ยนแนวเขตพื้นที่เพียงเล็กน้อย โดยไม่ส่งผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อขอบเขตของแหล่งมรดกหรือกระทบต่อคุณค่าโดดเด่นอันเป็นสากล ให้ดำเนินการเพียงแต่แจ้งให้สำนักเลขานุการคณะกรรมการมรดกโลกทราบ

164. ในกรณีที่รัฐภาคีสมาชิกคณะอนุกรรมการมรดกโลกประสงค์จะปรับแก้ขอบเขตพื้นที่แหล่งในบัญชีมรดกโลก ให้จัดทำเอกสารตามภาคผนวก 11 และต้องยื่นขอภายในวันที่ 1 เดือนกุมภาพันธ์ ทั้งนี้ ผลการพิจารณาจะมาจากหน่วยงานที่ปรึกษาหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ซึ่งอาจตัดสินให้มีการแก้ไขเพียงเล็กน้อย หรือไม่มีการแก้ไข จากนั้นสำนักงานเลขานุการคณะกรรมการมรดกโลกจะนำผลการพิจารณาของหน่วยงานที่ปรึกษาเสนอต่อคณะกรรมการมรดกโลก

ซึ่งอาจมีมติอนุมัติให้ดำเนินการปรับแก้แนวเขตพื้นที่ดังกล่าว หรือหากคณะกรรมการมรดกโลกพิจารณาแล้วเห็นว่าการปรับแก้แนวเขตพื้นดังกล่าว อาจส่งผลกระทบต่อแหล่งมรดกอย่างมีนัยยะสำคัญ ในกรณีนี้ รัฐภาคีสมาชิกคณะอนุกรรมการมรดกโลกอาจจะต้องดำเนินการยื่นเอกสารเพื่อขอพิจารณาใหม่

การปรับแก้แนวเขตพื้นที่อย่างมีนัยสำคัญ Significant modifications to the boundaries

165. ในกรณีที่รัฐภาคีสมาชิกคณะอนุกรรมการมรดกโลกต้องการปรับแก้แนวเขตแหล่งมรดกที่อยู่ในบัญชีมรดกโลกแล้ว ซึ่งการปรับแก้แนวเขตดังกล่าวนั้นมีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อแหล่งมรดก ในการนี้ รัฐภาคีสมาชิกคณะอนุกรรมการมรดกโลกต้องยื่นเอกสารใหม่เช่นเดียวกับการยื่นเสนอแหล่งใหม่เพื่อขอรับการพิจารณา ทั้งนี้ ต้องยื่นเอกสารภายในวันที่ 1 กุมภาพันธ์ และจะดำเนินการพิจารณาภายในช่วงรอบระยะเวลาหนึ่งปี หรือครึ่งรอบของกระบวนการประเมินที่กำหนดไว้ตามกำหนดในตารางเวลาในย่อหน้าที่ 168

การปรับแก้เกณฑ์ที่ใช้ในการพิจารณาในการขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งมรดกโลก (Modifications to the criteria used to justify inscription on the World Heritage List)

166. เมื่อรัฐภาคีต้องการที่จะปรับปรุงการคัดเลือกเกณฑ์ที่สอดคล้องกับคุณลักษณะของแหล่งมรดกโลกดังที่ได้เสนอไว้แล้วตั้งแต่แรก ทว่าต่อมามีข้อเสนอเพิ่มเติมเล็กน้อย หรืออาจแตกต่างไปจากเกณฑ์ที่กำหนดไว้ตั้งแต่ต้น รัฐภาคีสมาชิกสามารถยื่นคำร้องขอแก้ไขได้ โดยจัดทำ**เอกสารเช่นเดียวกับเอกสาร**เพื่อเสนอขอรับการขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งมรดกโลก (รวมทั้งข้อกำหนดในการระบุไว้ก่อนหน้านี้ในรายชื่อเบื้องต้น - ดูเพิ่มเติมในย่อหน้าที่ 63 และ 65)

ทั้งนี้ การยื่นเอกสารเพื่อเสนอขอรับการพิจารณาอีกครั้งนี้ ต้องดำเนินการภายในวันที่ 1 กุมภาพันธ์ และจะดำเนินการพิจารณาภายในช่วงรอบระยะเวลาหนึ่งปี หรือครึ่งรอบของกระบวนการประเมินที่กำหนดไว้ตามกำหนดในตารางเวลาในย่อหน้าที่ 168 โดยแหล่งดังกล่าวนี้จะได้รับการประเมินภายใต้เกณฑ์ที่นำเสนอใหม่ ทั้งนี้ แม้ว่าข้อเสนอดังกล่าวไม่สัมฤทธิ์ผล ก็ยังถือว่าแหล่งก็ยังคงสถานะเป็นแหล่งในบัญชีรายชื่อมรดกโลกอยู่

การปรับแก้ชื่อแหล่งมรดกโลก

167. รัฐภาคีสมาชิก อาจร้องขอต่อคณะกรรมการมรดกโลกเพื่อขออนุญาตเปลี่ยนแปลงชื่อของแหล่งมรดกโลกที่ได้รับการขึ้นทะเบียนไปแล้ว ทั้งนี้ จะต้องส่งถึงคณะกรรมการมรดกโลกอย่างน้อย 3 เดือน ก่อนการประชุมคณะกรรมการมรดกโลกจะเกิดขึ้น

III.J ตารางเวลาในการดำเนินการในภาพรวม

168.

ตารางเวลา	ขั้นตอน
30 พฤศจิกายน (ก่อนปีที่ 1)	วันสุดท้ายของการยื่นร่าง**เอกสาร**เพื่อเสนอขอรับการขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งมรดกโลก จากรัฐภาคีสมาชิกต่อสำนักเลขานุการคณะกรรมการมรดกโลก
15 เดือนธันวาคม (ก่อนปีที่ 1)	สำนักเลขานุการคณะกรรมการมรดกโลกตอบรับข้อเสนอของรัฐภาคีสมาชิก และพิจารณาความสมบูรณ์ของเอกสารที่ขอขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งมรดกโลก ทั้งนี้ หากเอกสารไม่สมบูรณ์ จะมีการระบุข้อมูลส่วนที่ขาดไป เพื่อให้รัฐภาคีสมาชิกดำเนินการแก้ไขเอกสารให้สมบูรณ์
1 กุมภาพันธ์ ปีที่ 1	วันสุดท้ายของการยื่นเอกสารการขอขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งมรดกโลกฉบับสมบูรณ์ ต่อสำนักงานเลขานุการคณะกรรมการมรดกโลก เพื่อส่งต่อไปยังองค์กรที่ปรึกษาเพื่อประเมิน ทั้งนี้ เอกสารทั้งหมดต้องส่งถึงภายในเวลา 17.00 น. ตามเวลามาตรฐานโลกที่กรีนวิช (GMT) หากวันดังกล่าวตรงกับช่วงวันหยุดประจำสัปดาห์ ให้เลื่อนกำหนดส่งเป็นเวลา 17.00 น. ของวันศุกร์ สำหรับเอกสารที่ส่งมาภายหลังจากวันและเวลาดังกล่าวจะทำการพิจารณาในรอบปีถัดไป
1 กุมภาพันธ์ – 1 มีนาคม ปีที่ 1	ขั้นตอนการประเมินความสมบูรณ์ของเอกสารการขอขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งมรดกโลก จะถูกส่งต่อไปยังองค์กรที่ปรึกษา สำนักงานเลขานุการคณะกรรมการมรดกโลก ตอบรับเอกสารการขอขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งมรดกโลกของแต่ละแหล่ง โดยแจ้งแก่รัฐภาคีสมาชิกและผู้รับผิดชอบในการเสนอเอกสารเพื่อทราบ ทั้งนี้ สำนักงานเลขานุการคณะกรรมการมรดกโลก จะทำการแจ้งแก่รัฐภาคีสมาชิกว่าเอกสารที่ได้รับมีความสมบูรณ์หรือไม่ สำหรับเอกสารที่ ไม่สมบูรณ์ (ดูรายละเอียดย่อหน้าที่ 132) จะไม่ได้ดำเนินการส่งต่อไปยังองค์กรที่ปรึกษาเพื่อประเมิน ทั้งนี้ รัฐภาคีสมาชิกที่เกี่ยวข้องจะได้รับการแนะนำในการเตรียมเอกสารให้สมบูรณ์ และให้ทำการเสนอเอกสารการขอพิจารณาขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งมรดกโลก ภายในวันที่ 1 กุมภาพันธ์ ของรอบปีถัดปี สำหรับเอกสารที่ สมบูรณ์ จะได้รับการส่งต่อไปยังองค์กรที่ปรึกษาเพื่อทำการประเมิน โดยสำนักเลขาธิการฯ จัดทำในรูปแบบเอกสารอิเล็กทรอนิกส์

1 มีนาคม ปีที่ 1	เป็นกำหนดเวลาสุดท้ายที่สำนักเลขาธิการฯ แจ้งรัฐภาคีสมาชิกถึงการรับเอกสารเสนอเพื่อรับการพิจารณาเป็นแหล่งในบัญชีรายชื่อมรดกโลก ไม่ว่าจะผลการพิจารณาว่าสมบูรณ์หรือไม่ ภายในวันที่ 1 กุมภาพันธ์
เดือนมีนาคม ปีที่ 1 – เดือนพฤษภาคม ปีที่ 2	ประเมินโดยองค์กรที่ปรึกษา
31 เดือนมกราคม ปีที่ 2	หน่วยงานที่ปรึกษาจะได้รับการร้องขอให้ส่งผลการประเมินไปรัฐภาคีสมาชิก และส่งสำเนาให้ศูนย์มรดกโลกเพื่อส่งต่อให้กับประธานคณะกรรมการมรดกโลก ภายในวันที่ 31 มกราคมของทุกปี โดยรายงานผลเกี่ยวกับสถานะ และประเด็นต่างๆจากการประเมิน ตลอดจนรายละเอียด โดยจัดทำเป็นภาษาหนึ่งหรือสองภาษาตามที่อนุสัญญาฯ ได้กำหนดไว้ หากองค์กรที่ปรึกษากำหนดให้รัฐภาคีสมาชิกต้องเสนอข้อมูลเพิ่มเติม ต้องดำเนินการส่งผ่านสำนักเลขาธิการฯ โดยมีระยะเวลาไม่เกินกว่าวันที่ 31 เดือนมกราคม ปีที่ 2
28 กุมภาพันธ์ ปีที่ 2	รัฐภาคีส่งข้อมูลเพิ่มเติมตามที่องค์กรที่ปรึกษาร้องขอ โดยนำส่งผ่าผ่านทางสำนักเลขาธิการฯ โดยยื่นจำนวนฉบับของเอกสารและรูปแบบอีเล็กทรอนิกส์เดียวกันกับที่ได้กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 132 ทั้งนี้ เพื่อป้องกันความสับสนระหว่างเอกสารใหม่และเก่า รัฐภาคีสมาชิกต้องยื่นเอกสารฉบับการแก้ไขของเอกสารเดิม โดยต้องอธิบายสิ่งที่เปลี่ยนแปลงให้ชัดเจน ทั้งนี้นำส่งในรูปแบบเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ (CD-ROM หรือ diskette) แต่ต้องแนบเอกสารใหม่ในรูปแบบสิ่งพิมพ์มาด้วย
6 สัปดาห์ก่อนการประชุมคณะกรรมการมรดกโลก ปีที่ 2	องค์กรที่ปรึกษาที่เกี่ยวข้องต้องส่งผลการประเมิน และข้อเสนอแนะต่อสำนักเลขาธิการเพื่อนำส่งต่อคณะกรรมการมรดกโลกและรัฐภาคีสมาชิก
อย่างน้อย 14 วันทำการก่อนที่จะมีการเปิดการประชุมคณะกรรมการมรดกโลก ปีที่ 2	รัฐภาคสมาชิกสามารถขอแก้ไขข้อผิดพลาดของข้อมูล โดยส่งจดหมายไปยังประธานคณะกรรมการมรดกโลก อย่างน้อย 14 วันทำการ ก่อนจะมีการเปิดประชุมของคณะกรรมการมรดกโลกพร้อมทั้งต้องสำเนาส่งถึงหน่วยงานที่ปรึกษาที่เกี่ยวข้อง โดยระบุรายละเอียดข้อผิดพลาดที่อาจเกิดจากการวินิจฉัยในการประเมินโดยองค์กรที่ปรึกษา
การประชุมประจำปีของคณะกรรมการมรดกโลก (มิถุนายน – กรกฎาคม) ปีที่ 2	คณะกรรมการมรดกโลกพิจารณาข้อเสนอ และลงมติการพิจารณาขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งในบัญชีรายชื่อแหล่งมรดกโลก

โดยทันทีหลังจากการประชุมประจำปีของคณะกรรมการมรดกโลกสิ้นสุด	สำนักงานเลขาธิการดำเนินการแจ้งรัฐภาคีสมาชิกว่าด้วยมติของคณะกรรมการมรดกโลก ถึงผลการพิจารณาการขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งในบัญชีรายชื่อมรดกโลก โดยสำนักเลขาธิการฯ ดำเนินการแจ้งถึงรัฐภาคีสมาชิกและผู้บริหารจัดการแหล่งให้เตรียมแผนที่ของแหล่งที่ได้รับการพิจารณาขึ้นทะเบียน และแถลงการณ์คุณค่าโดดเด่นอันเป็นสากล (รวมทั้งเกณฑ์มรดกโลกที่พิจารณาเห็นว่าแหล่งมีคุณสมบัติที่สอดคล้อง)
โดยทันทีหลังจากการประชุมประจำปีของคณะกรรมการมรดกโลกสิ้นสุดอย่างรวดเร็วหลังจากการประชุมประจำปีของคณะกรรมการมรดกโลก	สำนักเลขาธิการฯ ดำเนินการปรับปรุงฐานข้อมูลและเผยแพร่บัญชีมรดกโลกใหม่ ทำการลงรายชื่อของทุกๆปีหลังจากการประชุมประจำปีของคณะกรรมการมรดกโลก ชื่อของรัฐภาคีสมาชิกที่นำเสนอแหล่งมรดกที่ได้รับการขึ้นทะเบียนในบัญชีรายชื่อแหล่งมรดกโลก ภายใต้เรื่อง “Contracting State having submitted the nomination of the property accordance with the *Convention*”
ภายในเดือน ภายหลังจากการปิดการประชุมประจำปีของคณะกรรมการมรดกโลก	สำนักเลขาธิการส่งเอกสารรายงานเกี่ยวกับการมีมติของคณะกรรมการมรดกโลกถึงรัฐภาคีสมาชิกทั้งหมด

ภาคผนวก 1

แบบฟอร์มการลงนามและการให้สัตยาบันโดยรัฐภาคี
(Model Instrument of Ratification/Acceptance and Accession)

MODEL INSTRUMENT OF RATIFICATION / ACCEPTANCE

WHEREAS the Convention concerning the Protection of the World Cultural and Natural Heritage was adopted on 16 November 1972 by the General Conference of UNESCO at its seventeenth session;

NOW THEREFORE the Government of ..... having considered the aforesaid *Convention*, hereby [*ratifies* / [*accepts* the same and undertake faithfully to carry out the stipulations therein contained.

IN WITNESS WHEREOF, I have signed and sealed this instrument.

Done at .....this .....day of .....20..... .

(Seal)

Signature of Head of State,
Prime Minister or
Minister of Foreign Affairs

- The model instrument of ratification / acceptance is available from the UNESCO World Heritage Centre and at the following Web address: http://whc.unesco.org/en/modelratification

- The original signed version of the completed form should be sent, preferably with an official translation in English or French, to: Director-General, UNESCO, 7 place de Fontenoy, 75352 Paris 07 SP, France

WHEREAS the Convention concerning the Protection of the World Cultural and Natural Heritage was adopted on 16 November 1972 by the General Conference of UNESCO at its seventeenth session;

NOW THEREFORE the Government of ..... having considered the aforesaid *Convention*, hereby accedes the same and undertake faithfully to carry out the stipulations therein contained.

IN WITNESS WHEREOF, I have signed and sealed this instrument.

Done at .....this .....day of .....20..... .

(Seal)

Signature of Head of State,

Prime Minister or

Minister of Foreign Affairs

- The model instrument of accession is available from the UNESCO World Heritage Centre and at the following Web address: http://whc.unesco.org/en/modelratification

- The original signed version of the completed form should be sent, preferably with an official translation in English or French, to: Director-General, UNESCO, 7 place de Fontenoy, 75352 Paris 07 SP, France

ภาคผนวก 2

แบบฟอร์มการยื่นเสนอขอขึ้นทะเบียนแหล่งเข้าสู่บัญชีรายชื่อเบื้องต้น

(Tentative List Submission Format)

TENTATIVE LIST SUBMISSION FORMAT

STATE PARTY: **DATE OF SUBMISSION:**

Submission prepared by:

Name: E-mail:

Address: Fax:

Institution: Telephone:

NAME OF PROPERTY:

State, Province or Region:

Latitude and Longitude, or UTM coordinates:

DESCRIPTION:

Justification of Outstanding Universal Value:
(Preliminary identification of the values of the property which merit inscription on the World Heritage List)

Criteria met [see Paragraph 77 of the *Operational Guidelines*]:
(Please tick the box corresponding to the proposed criteria and justify the use of each below)

(i) (ii) (iii) (iv) (v) (vi) (vii) (viii) (ix) (x)

Statements of authenticity and/or integrity [see Paragraphs 78-95 of the *Operational Guidelines*]:

Comparison with other similar properties:
(The comparison should outline similarities with other properties on the World Heritage List or not, and the reasons that make the property stand out)

- The Tentative List submission format is available from the UNESCO World Heritage Centre and at the following Web address: http://whc.unesco.org/en/tentativelists
- Further guidance on the preparation of Tentative Lists can be found in Paragraphs 62-67 of the *Operational Guidelines*.
- An example of a completed Tentative List submission format can be found at the following Web address: http://whc.unesco.org/en/tentativelists
- All Tentative Lists submitted by States Parties are available at the following Web address: http://whc.unesco.org/en/tentativelists
- The original signed version of the completed Tentative List submission format should be sent in English or French to: UNESCO World Heritage Centre, 7 place de Fontenoy, 75352 Paris 07 SP, France
- States Parties are encouraged to also submit this information in-electronic format (diskette or CD-Rom) or by e-mail to wh-tentativelists@unesco.org

ภาคผนวก 3

แบบฟอร์มรายละเอียดข้อมูลของแหล่ง
ที่ใช้ประกอบการยื่นขอขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลก
(Format for the nomination of properties
for inscription on the World Heritage List)

Executive Summary

This information, to be provided by the State Party, will be updated by the Secretariat following the decision by the World Heritage Committee. It will then be returned to the State Party confirming the basis on which the property is inscribed on the World Heritage List.

State Party	
State, Province or Region	
Name of Property	
Geographical coordinates to the nearest second	
Textual description of the boundary(ies) of the nominated property	
A4 (or "letter") size map of the nominated property, showing boundaries and buffer zone (if present)	**Attach A4 (or "letter") size map**
Criteria under which property is nominated (itemize criteria) (see Paragraph 77 of the *Operational Guidelines)*	
Draft Statement of Outstanding Universal Value (text should clarify what is considered to be the Outstanding Universal Value embodied by the nominated property, approximately 1-2 page format)	According to the paragraph 155, the Statement of Outstanding Universal Value should be composed of: a) Brief synthesis b) Justification for Criteria c) Statement of Integrity (for all properties) d) Statement of authenticity for properties nominated under criteria (i) to (vi) e) Requirements for protection and management See format in Annex 10
Name and contact information of official local institution/agency	Organization: Address: Tel: Fax: E-mail: Web address:

Properties for inscription on the World Heritage List

Note: In preparing the nomination, States Parties should use this format but delete the explanatory notes.

NOMINATION FORMAT		EXPLANATORY NOTES
1.	**Identification of the Property**	Together with Section 2, this is the most important section in the nomination. It must make clear to the Committee precisely where the property is located and how it is geographically defined. In the case of serial nominations, insert a table that shows the name of the component part, region (if different for different components), coordinates, area and buffer zone. Other fields could also be added (page reference or map number, etc.) that differentiate the several components.
1.a	**Country (and State Party if different)**	
1.b	**State, Province or Region**	
1.c	**Name of Property**	This is the official name of the property that will appear in published material about World Heritage. It should be concise. Do not exceed 200 characters, including spaces and punctuation. In the case of serial nominations (see Paragraphs **Error! Reference source not found.**-140 of the *Operational Guidelines*), give a name for the **ensemble** (e.g., *Baroque Churches of the Philippines*). Do not include the name of the components of a serial nomination, which should be included in a table as part of 1.d and 1.f.
1.d	**Geographical coordinates to the nearest second**	In this space provide the latitude and longitude coordinates (to the nearest second) or UTM coordinates (to the nearest 10 metres) of a point at the approximate centre of the nominated property. Do not use other coordinate systems. If in doubt, please consult the Secretariat. In the case of serial nominations, provide a table showing the name of each component part, its region (or nearest town as appropriate), and the coordinates of its centre point. Coordinate format examples: N 45° 06' 05" W 15° 37' 56" or UTM Zone 18 Easting: ^{5}45670 Northing: ^{45}86750

Id n°	Name of the component part	Region(s) / District(s)	Coordinates of the Central Point	Area of Nominated component of the Property (ha)	Area of the Buffer Zone (ha)	Map N°
001						
002						
003						
004						
Etc.						
			Total area (in hectares)	ha	ha	

NOMINATION FORMAT	EXPLANATORY NOTES
1.e Maps and plans, showing the boundaries of the nominated property and buffer zone	Annex to the nomination, and list below with scales and dates: (i) An original copy of a topographic map showing the property nominated, at the largest scale available which shows the entire property. The boundaries of the nominated property and buffer zone should be clearly marked. Either on this map, or on an accompanying one, there should also be a record of the boundaries of zones of special legal protection from which the property benefits. Multiple maps may be necessary for serial nominations (see table in 1.d). The maps provided should be at the largest available and practical scale to allow the identification of topographic elements such as neighbouring settlements, buildings and routes in order to allow the clear assessment of the impact of any proposed development within, adjacent to, or on the boundary line. Care is needed with the width of boundary lines on maps, as thick boundary lines may make the actual boundary of the property ambiguous. Maps may be obtained from the addresses shown at the following Web address http://whc.unesco.org/en/mapagencies If topographic maps are not available at the appropriate scale, other maps may be substituted. All maps should be capable of being geo-referenced, with a minimum of three points on opposite sides of the maps with complete sets of coordinates. The maps, untrimmed, should show scale, orientation, projection, datum, property name and date. If possible, maps should be sent rolled and not folded. Geographic Information in digital form is encouraged if possible, suitable for incorporation into a GIS (Geographic Information System). In this case the delineation of the boundaries (nominated property and buffer zone) should be presented in vector form, prepared at the largest scale possible. The State Party is invited to contact the Secretariat for further information concerning this option. (ii) A Location Map showing the location of the property within the State Party, (iii) Plans and specially prepared maps of the property showing individual features are helpful and may also be annexed. To facilitate copying and presentation to the Advisory Bodies and the World Heritage Committee A4 (or "letter") size reduction and a digital image file of the principal maps should also be included in the nomination text if possible. Where no buffer zone is proposed, the nomination must include a statement as to why a buffer zone is not required for the proper protection of the nominated property.
1.f Area of nominated property (ha.) and proposed buffer zone (ha.) Area of nominated property: _____ ha Buffer zone _____ ha Total _____ ha	In the case of **serial nominations** (see Paragraphs 137-140 of the *Operational Guidelines*), insert a table that shows the name of the component part, region (if different for different components), coordinates, area and buffer zone. The serial nomination table should also be used to show the size of the separate nominated areas and of the buffer zone(s).

NOMINATION FORMAT	EXPLANATORY NOTES
2. Description	
2.a Description of Property	This section should begin with a description of the nominated property at the date of nomination. It should refer to all the significant features of the property. In the case of a cultural property this section will include a description of whatever elements make the property culturally significant. It could include a description of any building or buildings and their architectural style, date of construction, materials, etc. This section should also describe important aspects of the setting such as gardens, parks etc. For a rock art site, for example, the description should refer to the rock art as well as the surrounding landscapes. In the case of an historic town or district, it is not necessary to describe each individual building, but important public buildings should be described individually and an account should be given of the planning or layout of the area, its street pattern and so on. In the case of a natural property the account should deal with important physical attributes, geology, habitats, species and population size, and other significant ecological features and processes. Species lists should be provided where practicable, and the presence of threatened or endemic taxa should be highlighted. The extent and methods of exploitation of natural resources should be described. In the case of cultural landscapes, it will be necessary to produce a description under all the matters mentioned above. Special attention should be paid to the interaction of man and nature. The entire nominated property identified in section 1 (Identification of the Property) should be described. In the case of serial nominations (see Paragraphs 137-140 of the *Operational Guidelines*), each of the component parts should be separately described.
2.b History and Development	Describe how the property has reached its present form and condition and the significant changes that it has undergone, including recent conservation history. This should include some account of construction phases in the case of monuments, sites, buildings or groups of buildings. Where there have been major changes, demolitions or rebuilding since completion they should also be described. In the case of a natural property, the account should cover significant events in history or pre-history that have affected the evolution of the property and give an account of its interaction with humankind. This will include changes in the use of the property and its natural resources for hunting, fishing or agriculture, or changes brought about by climatic change, floods, earthquake or other natural causes. Such information will also be required in the case of cultural landscapes, where all aspects of the history of human activity in the area needs to be covered.

NOMINATION FORMAT	EXPLANATORY NOTES
3. Justification for Inscription[21]	The justification should be set out under the following sections. This section must make clear why the property is considered to be of "Outstanding Universal Value". The whole of this section of the nomination should be written with careful reference to the requirements of the *Operational Guidelines*. It should not include detailed descriptive material about the property or its management, which are addressed in other sections, but should convey the key aspects that are relevant to the definition of the Outstanding Universal Value of the property.
3.1.a Brief synthesis	The brief synthesis should comprise (i) a summary of factual information and (ii) a summary of qualities. The summary of factual information sets out the geographical and historical context and the main features. The summary of qualities should present to decision-makers and the general public the potential Outstanding Universal Value that needs to be sustained, and should also include a summary of the attributes that convey its potential Outstanding Universal Value, and need to be protected, managed and monitored. The summary should relate to all stated criteria in order to justify the nomination. The brief synthesis thus encapsulates the whole rationale for the nomination and proposed inscription.
3.1.b Criteria under which inscription is proposed (and justification for inscription under these criteria)	See Paragraph 77 of the *Operational Guidelines*. Provide a separate justification for each criterion cited. State briefly how the property meets those criteria under which it has been nominated (where necessary, make reference to the "description" and "comparative analysis" sections of the nomination, but do not duplicate the text of these sections) and describe for each criterion the relevant attributes.
3.1. c Statement of Integrity	The statement of integrity should demonstrate that the property fulfils the conditions of integrity set out in Section II.D of the *Operational Guidelines*, which describe these conditions in greater detail. The *Operational Guidelines* set out the need to assess the extent to which the property: • includes all elements necessary to express its Outstanding Universal Value; • is of adequate size to ensure the complete representation of the features and processes which convey the property's significance; • suffers from adverse effects of development and/or neglect (Paragraph 88). The *Operational Guidelines* provide specific guidance in relation to the various World Heritage criteria, which is important to understand (Paragraphs 89–95).
3.1.d Statement of Authenticity (for nominations made under criteria (i) to (vi)	The statement of authenticity should demonstrate that the property fulfils the conditions of authenticity set out in Section II.D of the *Operational Guidelines*, which describe these conditions in greater detail. This section should summarise information that may be included

NOMINATION FORMAT	EXPLANATORY NOTES
	in more detail in section 4 of the nomination (and possibly in other sections), and should not reproduce the level of detail included in those sections. Authenticity only applies to cultural properties and to the cultural aspects of 'mixed' properties. The *Operational Guidelines* state that 'properties may be understood to meet the conditions of authenticity if their cultural values (as recognized in the nomination criteria proposed) are truthfully and credibly expressed through a variety of attributes' (Paragraph 82). The *Operational Guidelines* suggest that the following types of attributes might be considered as conveying or expressing Outstanding Universal Value: • form and design; • materials and substance; • use and function; • traditions, techniques and management systems; • location and setting; • language and other forms of intangible heritage; • spirit and feeling; and • other internal/external factors.
3.1.e Protection and management requirements	This section should set out how the requirements for protection and management will be met, in order to ensure that the Outstanding Universal Value of the property is maintained over time. It should include both details of an overall framework for protection and management, and the identification of specific long term expectations for the protection of the property. This section should summarise information that may be included in more detail in section 5 of the nomination document (and also potentially in sections 4 and 6), and should not reproduce the level of detail included in those sections. The text in this section should first outline the framework for protection and management. This should include the necessary protection mechanisms, management systems and/or management plans (whether currently in place or in need of establishment) that will protect and conserve the attributes that carry Outstanding Universal Value, and address the threats to and vulnerabilities of the property. These could include the presence of strong and effective legal protection, a clearly documented management system, including relationships with key stakeholders or user groups, adequate staff and financial resources, key requirements for presentation (where relevant), and effective and responsive monitoring. Secondly this section needs to acknowledge any long-term challenges for the protection and management of the property and state how addressing these will be a long-term strategy. It will be relevant to refer to the most significant threats to the property, and to vulnerabilities and negative changes in authenticity and/or integrity that have been highlighted, and to set out how protection and management will address these vulnerabilities and threats and mitigate any adverse changes. As an official statement, recognised by the World Heritage Committee, this section of the Statement of Outstanding Universal Value should convey the most important commitments that the State Party is making for the long-term protection and management of the property.

NOMINATION FORMAT	EXPLANATORY NOTES
3.2 Comparative Analysis	The property should be compared to similar properties, whether on the World Heritage List or not. The comparison should outline the similarities the nominated property has with other properties and the reasons that make the nominated property stand out. The comparative analysis should aim to explain the importance of the nominated property both in its national and international context (see Paragraph 132). The purpose of the comparative analysis is to show that there is room on the List using existing thematic studies and, in the case of serial properties, the justification for the selection of the component parts.
3.3 Proposed Statement of Outstanding Universal Value	A Statement of Outstanding Universal Value is the official statement adopted by the World Heritage Committee at the time of inscription of a property on the World Heritage List. When the World Heritage Committee agrees to inscribe a property on the World Heritage List, it also agrees on a Statement of Outstanding Universal Value that encapsulates why the property is considered to be of Outstanding Universal Value, how it satisfies the relevant criteria, the conditions of integrity and (for cultural properties) authenticity, and how it meets the requirements for protection and management in order to sustain Outstanding Universal Value in the long-term. Statements of Outstanding Universal Value should be concise and are set out in a standard format. They should help to raise awareness regarding the value of the property, guide the assessment of its state of conservation and inform protection and management. Once adopted by the Committee, the Statement of Outstanding Universal Value is displayed at the property and on the UNESCO World Heritage Centre's website. The main sections of a Statement of Outstanding Universal Value are the following: a) Brief synthesis b) Justification for Criteria c) Statement of Integrity (for all properties) d) Statement of authenticity for properties nominated under criteria (i) to (vi) e) Requirements for protection and management
4. State of Conservation and factors affecting the Property	
4.a Present state of conservation	The information presented in this section constitutes the base-line data necessary to monitor the state of conservation of the nominated property in the future. Information should be provided in this section on the physical condition of the property, any threats to the Outstanding Universal Value of the property and conservation measures at the property (see Paragraph 132). For example, in a historic town or area, buildings, monuments or other structures needing major or minor repair works, should be indicated as well as the scale and duration of any recent or forthcoming major repair projects. In the case of a natural property, data on species trends or the integrity of eco-systems should be provided. This is important because the nomination will be used in future years for purposes of comparison to trace changes in the condition of the property. For the indicators and statistical benchmarks used to monitor the

NOMINATION FORMAT	EXPLANATORY NOTES
	state of conservation of the property see section 6 below.
4.b Factors affecting the property	This section should provide information on all the factors which are likely to affect or threaten the Outstanding Universal Value of a property. It should also describe any difficulties that may be encountered in addressing such problems. Not all the factors suggested in this section are appropriate for all properties. They are indicative and are intended to assist the State Party to identify the factors that are relevant to each specific property.
(i) Development Pressures (e.g., encroachment, adaptation, agriculture, mining)	Itemize types of development pressures affecting the property, e.g., pressure for demolition, rebuilding or new construction; the adaptation of existing buildings for new uses which would harm their authenticity or integrity; habitat modification or destruction following encroaching agriculture, forestry or grazing, or through poorly managed tourism or other uses; inappropriate or unsustainable natural resource exploitation; damage caused by mining; the introduction of exotic species likely to disrupt natural ecological processes, creating new centres of population on or near properties so as to harm them or their settings.
(ii) Environmental pressures (e.g., pollution, climate change, desertification)	List and summarize major sources of environmental deterioration affecting building fabric, flora and fauna.
(iii) Natural disasters and risk preparedness (earthquakes, floods, fires, etc.)	Itemize those disasters which present a foreseeable threat to the property and what steps have been taken to draw up contingency plans for dealing with them, whether by physical protection measures or staff training.
(iv) Responsible visitation at World Heritage sites	Provide the status of visitation to the property (notably available baseline data; patterns of use, including concentrations of activity in parts of the property; and activities planned in the future). Describe projected levels of visitation due to inscription or other factors. Define the carrying-capacity of the property and how its management could be enhanced to meet the current or expected visitor numbers and related development pressure without adverse effects. Consider possible forms of deterioration of the property due to visitor pressure and behaviour including those affecting its intangible attributes.
(v) Number of inhabitants within the property and the buffer zone Estimated population located within: Area of nominated property _____ Buffer zone _____ Total _____ Year _____	Give the best available statistics or estimate of the number of inhabitants living within the nominated property and any buffer zone. Indicate the year this estimate or count was made.

NOMINATION FORMAT		EXPLANATORY NOTES
5.	**Protection and Management of the Property**	This section of the nomination is intended to provide a clear picture of the legislative, regulatory, contractual, planning, institutional and/ or traditional measures (see Paragraph 132 of the *Operational Guidelines*) and the management plan or other management system (Paragraphs 108 to 118 of the *Operational Guidelines*) that is in place to protect and manage the property as required by the *World Heritage Convention*. It should deal with policy aspects, legal status and protective measures and with the practicalities of day-to-day administration and management.
5.a	**Ownership**	Indicate the major categories of land ownership (including State, Provincial, private, community, traditional, customary and non-governmental ownership, etc.).
5.b	**Protective designation**	List the relevant legal, regulatory, contractual, planning, institutional and/ or traditional status of the property: For example, national or provincial park; historic monument, protected area under national law or custom; or other designation. Provide the year of designation and the legislative act(s) under which the status is provided. If the document cannot be provided in English or French, an English or French executive summary should be provided highlighting the key provisions.
5.c	**Means of implementing protective measures.**	Describe how the protection afforded by its legal, regulatory, contractual, planning, institutional and/ or traditional status indicated in section 5.b. actually works.
5.d	**Existing plans related to municipality and region in which the proposed property is located (e.g., regional or local plan, conservation plan, tourism development plan)**	List the agreed plans which have been adopted with the date and agency responsible for preparation. The relevant provisions should be summarized in this section. A copy of the plan should be included as an attached document as indicated in section 7.b. If the plans exist only in a language other than English or French, an English or French executive summary should be provided highlighting the key provisions.
5.e	**Property management plan or other management system**	As noted in Paragraphs 132 of the *Operational Guidelines*, an appropriate management plan or other management system is essential and shall be provided in the nomination. Assurances of the effective implementation of the management plan or other management system are also expected. Sustainable development principles should be integrated into the management system. A copy of the management plan or documentation of the management system shall be annexed to the nomination, in English or French as indicated in section 7.b. If the management plan exists only in a language other than English or French, an English or French detailed description of its provisions shall be annexed. Give the title, date and author of management plans annexed to this nomination. A detailed analysis or explanation of the management plan or a documented management system shall be provided. A timetable for the implementation of the management plan is recommended.
5.f	**Sources and levels of finance**	Show the sources and level of funding which are available to the property on an annual basis. An estimate could also be given of the adequacy or otherwise of resources available, in particular identifying any gaps or deficiencies or any areas where assistance

NOMINATION FORMAT		EXPLANATORY NOTES
		may be required.
5.g	**Sources of expertise and training in conservation and management techniques**	Indicate the expertise and training which are available from national authorities or other organizations to the property.
5.h	**Visitor facilities and infrastructure**	The section should describe the inclusive facilities available on site for visitors and demonstrate that they are appropriate in relation to the protection and management requirements of the property. It should set out how the facilities and services will provide effective and inclusive presentation of the property to meet the needs of visitors, including in relation to the provision of safe and appropriate access to the property. The section should consider visitor facilities that may include interpretation/explanation (signage, trails, notices or publications, guides); museum/exhibition devoted to the property, visitor or interpretation centre; and/or potential use of digital technologies and services (overnight accommodation; restaurant; car parking; lavatories; search and rescue; etc.).
5.i	**Policies and programmes related to the presentation and promotion of the property**	This section refers to Articles 4 and 5 of the *Convention* regarding the presentation and transmission to future generations of the cultural and natural heritage. States Parties are encouraged to provide information on the policies and programmes for the presentation and promotion of the nominated property.
5.j	**Staffing levels and expertise (professional, technical, maintenance)**	Indicate the skills and qualifications available-needed for the good management of the property, including in relation to visitation and future training needs.
6.	**Monitoring**	This section of the nomination is intended to provide the evidence for the state of conservation of the property which can be reviewed and reported on regularly so as to give an indication of trends over time.
6.a	**Key indicators for measuring state of conservation**	List in table form those key indicators that have been chosen as the measure of the state of conservation of the whole property (see section 4.a above). Indicate the periodicity of the review of these indicators and the location where the records are kept. They could be representative of an important aspect of the property and relate as closely as possible to the Statement of Outstanding Universal Value (see section 2.b above). Where possible they could be expressed numerically and where this is not possible they could be of a kind which can be repeated, for example by taking a photograph from the same point. Examples of good indicators are the: (i) number of species, or population of a keystone species on a natural property; (ii) percentage of buildings requiring major repair in a historic town or district; (iii) number of years estimated to elapse before a major conservation programme is likely to be completed; (iv) stability or degree of movement in a particular building or element of a building; (v) rate at which encroachment of any kind on a property has increased or diminished.

Indicator	Periodicity	Location of Records

NOMINATION FORMAT		EXPLANATORY NOTES
6.b	**Administrative arrangements for monitoring property**	Give the name and contact information of the agency(ies) responsible for the monitoring referenced in 6.a.
6.c	**Results of previous reporting exercises**	List, with a brief summary, earlier reports on the state of conservation of the property and provide extracts and references to published sources (for example, reports submitted in compliance with international agreements and programmes, e.g., Ramsar, MAB).
7.	**Documentation**	This section of the nomination is the check-list of the documentation which shall be provided to make up a complete nomination.
7.a	**Photographs and audiovisual image inventory and authorization form**	States Parties shall provide a sufficient number of recent images (prints, slides and, where possible, electronic formats, videos and aerial photographs) to give a good general picture of the property. Slides shall be in 35mm format and electronic images in jpg format at a minimum of 300 dpi (dots per inch) resolution. If film material is provided, Beta SP format is recommended for quality assurances. This material shall be accompanied by the image inventory and photograph and audiovisual authorization form as set out below. At least one photograph that may be used on the public web page illustrating the property shall be included. States Parties are encouraged to grant to UNESCO, in written form and free of charge, the non exclusive cession of rights to diffuse, to communicate to the public, to publish, to reproduce, to exploit, in any form and on any support, including digital, all or part of the images provided and license these rights to third parties. The non exclusive cession of rights does not impinge upon intellectual property rights (rights of the photographer / director of the video or copyright owner if different) and that when the images are distributed by UNESCO a credit to the photographer / director of the video is always given, if clearly provided in the form. All possible profits deriving from such cession of rights will go to the World Heritage Fund.

PHOTOGRAPHS AND AUDIOVISUAL IMAGE INVENTORY AND AUTHORIZATION FORM

Id. No	Format (slide/ print/ video)	Caption	Date of Photo (mo/yr)	Photographer/Director of the video	Copyright owner (if different than photographer/director of video)	Contact details of copyright owner (Name, address, tel/fax, and e-mail)	Non exclusive cession of rights

NOMINATION FORMAT	EXPLANATORY NOTES
7.b Texts relating to protective designation, copies of property management plans or documented management systems and extracts of other plans relevant to the property	Attach the texts as indicated in sections 5.b, 5.d and 5.e above.
7.c Form and date of most recent records or inventory of property	Provide a straightforward statement giving the form and date of the most recent records or inventory of the property. Only records that are still available should be described.
7.d Address where inventory, records and archives are held	Give the name and address of the agencies holding inventory records (buildings, monuments, flora or fauna species).
7.e Bibliography	List the principal published references, using standard bibliographic format.
8. Contact Information of responsible authorities	This section of the nomination will allow the Secretariat to provide the property with current information about World Heritage news and other issues.
8.a Preparer **Name:** **Title:** **Address:** **City, Province/State, Country:** **Tel:** **Fax:** **E-mail:**	Provide the name, address and other contact information of the individual responsible for preparing the nomination. If an e-mail address cannot be provided, the information must include a fax number.
8.b Official Local Institution/Agency	Provide the name of the agency, museum, institution, community or manager locally responsible for the management of the property. If the normal reporting institution is a national agency, please provide that contact information.
8.c Other Local Institutions	List the full name, address, telephone, fax and e-mail addresses of all museums, visitor centres and official tourism offices who should receive the free *World Heritage Newsletter* about events and issues related to World Heritage.
8.d Official Web address **http://** **Contact name:** **E-mail:**	Please provide any existing official web addresses of the nominated property. Indicate if such web addresses are planned for the future with the contact name and e-mail address.
9. Signature on behalf of the State Party	The nomination should conclude with the signature of the official empowered to sign it on behalf of the State Party.

สำนักงานนโยบายและ
แผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร

สำนักงานนโยบายและ
แผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
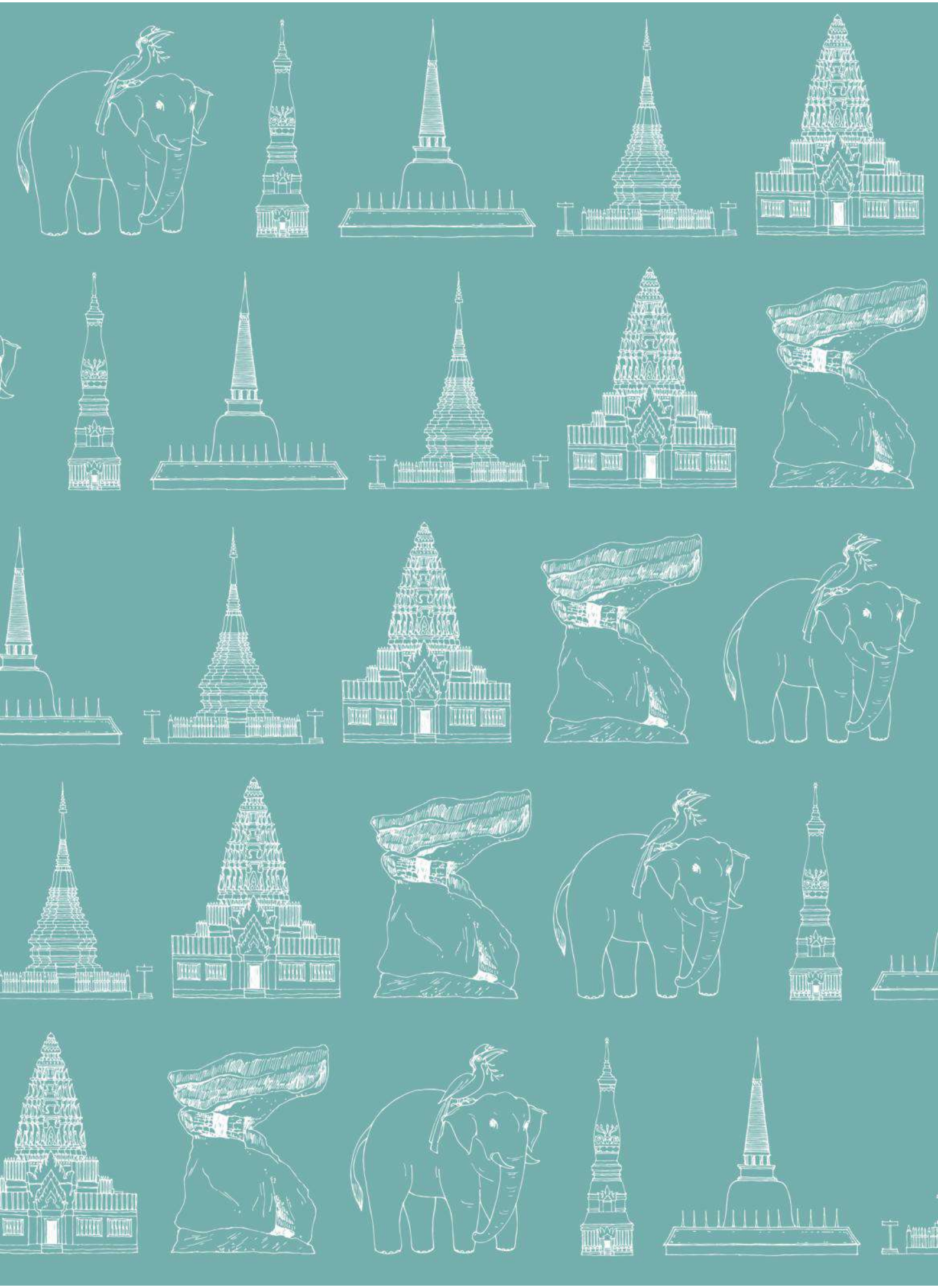
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร